

บทที่ 3

ภายใต้แผนข้อตกลงใหม่และเชิญสหภาพโลกครั้งที่สอง (1933 - 1945)

ปีเหตุการณ์สำคัญ 1933-1945

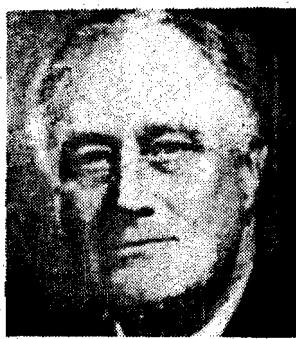
- 1933-1945 สร้างความมิตรภาพให้การนำของแฟรงคลิน ดี.รูสเวลต์ - P₃₂
- 1933
 The Good Neighbor Policy - 4 มีนาคม
 The Bank Holiday - 6 มีนาคม
 The First Hundred Days (9 มีนาคม - 16 มิถุนายน)
 The Emergency Banking Relief Act - 9 มีนาคม
 The Economy Act - 20 มีนาคม
 The Civilian Conservation Corps (CCC) - 31 มีนาคม
 The Johnson Debt Default Act - 13 เมษายน
 The Federal Emergency Relief Administration (FERA) - 12 พฤษภาคม
 The Agricultural Adjustment Act - 12 พฤษภาคม
 The Tennessee Valley Authority (TVA) - 18 พฤษภาคม
 The Public Works Administration (PWA) - 13 มิถุนายน
 The Home Owners' Loan Corporation (HOLC) - 13 มิถุนายน
 The Banking Glass - Steagall Act - 16 มิถุนายน
 The Farm Credit Administration (FCA) - 16 มิถุนายน
 The Commodity Credit Corporation (CCC) - ตุลาคม
 The Civil Works Administration (CWA) - 8 พฤศจิกายน
 เปิดความสันติทั่วโลกกับบราซิล - 16 พฤศจิกายน
 The Montevideo Pact - 26 ธันวาคม
 The Philippines Independence Act - 24 มีนาคม
 The Trade Agreement Act - 12 มิถุนายน
 The Federal Housing Administration (FHA) - 28 มิถุนายน
- 1934
 The Second Hundred Days (เมษายน - สิงหาคม)
- 1935
 The Works Progress Administration (WPA) - 8 เมษายน
 The National Youth Administration (NYA) - 8 เมษายน
 The Resettlement Administration (RA) - 1 พฤษภาคม
 The Rural Electrification Administration (REA) - 11 พฤษภาคม

	The National Labor Relations Act - 5 กรกฎาคม
	The Social Security Board (SSB) - 14 สิงหาคม
	The Wealth Tax Act - 30 สิงหาคม
	The Neutrality Act - 31 สิงหาคม
	อิตาลีรุกรานเอธิโอเปีย - 3 ตุลาคม
1936	ญี่ปุ่นประกาศถอนการร่วมลงนามใน The Washington Disarmament Treaty of 1922 และ The London Naval Treaty of 1930 - 15 มกราคม
	The Adjustment Compensation Act - 24 มกราคม
	The Soil Conservation and Domestic Allotment Act - 29 กุมภาพันธ์
	The Neutrality Act - 29 กุมภาพันธ์
	เยอรมนีรุกรเข้าเบตปอลดทหารอุ่นแม่น้ำไรน์ - มีนาคม
	The Undistributed Profits Tax Act - 22 มิถุนายน
	สงเคราะห์กลางเมืองในสเปน - กรกฎาคม
	เยอรมนีและอิตาลีเป็นพันธมิตรภายใต้ชื่อกลุ่มอักษะ - ตุลาคม
	ญี่ปุ่นลงนามเป็นพันธมิตรกับเยอรมนีและอิตาลี - 26 พฤศจิกายน
1937	The Neutrality Act - 1 พฤษภาคม
	ญี่ปุ่นประทับกับเจนบันสะพานมาร์โคว์โล - 7 กรกฎาคม
	The Farm Security Administration (FSA) - 22 กรกฎาคม
	The United States Housing Authority (USHA) - 1 กันยายน
	The Panay Incident - 12 ธันวาคม
1938	The Second Agricultural Adjustment Act - 16 กุมภาพันธ์
	เยอรมนีรุกรานและรวมออสเตรีย - 13 มีนาคม
	The Revenue Act - 27 พฤษภาคม
	The Federal Food, Drug and Cosmetic Act - 24 มิถุนายน
	The Fair Labor Standards Act - 25 มิถุนายน
	The Munich Agreement - 30 กันยายน
	The Declaration of Lima - ธันวาคม
1939	เยอรมนียึดเชกโกสโลวاكيا - 15 มีนาคม

	อิตาลีกรานอัลนาเนีย - 7 เมษายน
	The Hatch Act - 2 สิงหาคม
	The Nazi-Soviet Pact - 23 สิงหาคม
	เยอรมนีรุกรานโปแลนด์ เริ่มสังหารไม้ครั้งที่ 2 - 1 กันยายน
	อังกฤษและฝรั่งเศสประกาศสงครามกับเยอรมนี - 3 กันยายน
	The Declaration of Panama - 2 ตุลาคม
	รัสเซียเข้าโจมตีฟินแลนด์ - ตุลาคม
	รัสเซียเข้าพินแลนด์ - ตุลาคม
1940	เยอรมนีรุกรานเดนมาร์ก นอร์เวย์ ลัคเชนเบิร์ก เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ และ ฝรั่งเศส (เมษายน- มิถุนายน)
	วินสตัน เชอร์ชิล เป็นนายกรัฐมนตรีอังกฤษ - 10 พฤษภาคม
	อังกฤษถอนจากดินแดนเรือ - 26 พฤษภาคม
	อิตาลีประกาศสงครามกับอังกฤษและฝรั่งเศส - 10 มิถุนายน
	ฝรั่งเศสยอมจำนนต่อเยอรมนี - 22 มิถุนายน
	The Alien Registration Act - 29 มิถุนายน
	The Act of Havana - 30 กรกฎาคม
	เยอรมนีบุกโขนตีหมู่เกาะอังกฤษ (8 สิงหาคม - 10 ตุลาคม)
	The Ogdensburg Agreement - 18 สิงหาคม
	สหรัฐอเมริกาส่งเรือพิฆาต 50 ลำช่วยอังกฤษ - 3 กันยายน
	The Selective Training and Service Act - 14 กันยายน
	อังกฤษกรานความสมูทรนอตบ้าน - ตุลาคม
	เริ่มสังหารไม้แอฟริกา - ธันวาคม
1941	The Four Freedoms - 6 มกราคม
	อังกฤษตอบโต้อังกฤษในแอฟริกาหนื้อ (กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม)
	The Lend-Lease Act - 11 มีนาคม
	สหรัฐอเมริกาตั้งฐานทัพบนเกาะกรีนแลนด์ - 9 เมษายน
	The Hyde Park Declaration - 20 เมษายน
	เยอรมนีรุกรานรัสเซีย - 22 มิถุนายน

- ญี่ปุ่นร่วมอินโดจีนของฝรั่งเศส-กรกฏาคณ**
The Atlantic Charter - 14 สิงหาคม
สหรัฐอเมริกาเสนอความช่วยเหลืออาชญาทบังจัยแก่จีน - สิงหาคม
สหรัฐอเมริกาตั้งฐานทัพบนเกาะไออร์แลนด์ - 4 กันยายน
ตัวแทนสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นร่วมเจรจากันที่กรุงวอชิงตันดี.ซี. - 20 พฤศจิกายน
ญี่ปุ่นโจมต่อเรือเพิร์ล - 7 ธันวาคม
สหรัฐอเมริกาและอังกฤษประกาศสงครามกับญี่ปุ่น - 8 ธันวาคม
**ญี่ปุ่นรุกร้าวไทย มาเลเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ หมู่เกาะมิดเวิร์ และยึดได้แก่กวน
เกาะเวค และช่องกง (8-25 ธันวาคม)**
เยอรมนีและอิตาลีประกาศสงครามกับสหรัฐอเมริกา - 11 ธันวาคม
สหรัฐอเมริกาประกาศสงครามกับเยอรมนีและอิตาลี - 11 ธันวาคม
- 1942**
Declaration of the United Nations - 1 มกราคม
ญี่ปุ่นยึดหมู่เกาะฟิลิปปินส์ - 2 มกราคม
ญี่ปุ่นเปิดการรบในหมู่เกาะเนเธอร์แลนด์อินดีส - 11 มกราคม
ญี่ปุ่นยึดมาเลเซียและสิงคโปร์ - 15 กุมภาพันธ์
ญี่ปุ่นยึดพม่า - 25 กุมภาพันธ์
ญี่ปุ่นยึดเกาหลี - 9 มีนาคม
ญี่ปุ่นเสียหายในการรบที่หมู่เกาะมิดเวิร์ (3-6 มิถุนายน)
ญี่ปุ่นยึดเกาะเออตุและเกาะคิสก้าของหมู่เกาะอะลูแทน (3-21 มิถุนายน)
รุสเซียชนะเยอรมนีที่สตาลินกราด (21 สิงหาคม 1942-31 มกราคม 1943)
สัมพันธมิตรชนะอักษะที่เอลอะลาเมน (23 ตุลาคม - 5 พฤษภาคม)
- 1943**
The Casablanca Conference - มกราคม
สัมพันธมิตรชนะญี่ปุ่นที่หมู่เกาะอะลูแทน (มีนาคม-สิงหาคม)
สัมพันธมิตรชนะญี่ปุ่นที่เกาะนิวเกนี (มีนาคม-กันยายน)
ญี่ปุ่นยึดแฟรงก์ฟูร์ต - 12 พฤษภาคม
สัมพันธมิตรชนะญี่ปุ่นที่หมู่เกาะโซโลมอน (มิถุนายน-ธันวาคม)
ชีซิลียอนจ้าน - 10 กรกฎาคม
รุสเซียขับเยอรมันออกจากรัสเซีย (กรกฎาคม 1943-มกราคม 1944)

	อิตาลียอมจำนน - 8 กันยายน
	อิตาลีประกาศสงครามกับเยอรมนี - 13 ตุลาคม
	The Moscow Conference - 30 ตุลาคม
	The Cairo Conference - 22 พฤศจิกายน
	The Teheran Conference - 28 พฤศจิกายน
	สัมพันธมิตรชนะญี่ปุ่นที่หมู่เกาะมาร์แชล เกาะกีวากาลิน เกาะกิลเบิร์ท เกาะอินวี โอลด์ (พฤษจิกายน 1943 - กุมภาพันธ์ 1944)
1944	ทิ้งระเบิดโจนตีกรุงเบอร์ลินเป็นครั้งแรก - 4 มีนาคม
	สัมพันธมิตรชนะญี่ปุ่นที่หมู่เกาะเนเธอร์แลนด์อินดีส (เมษายน-กรกฎาคม)
	สัมพันธมิตรยกพลขึ้นบกที่นอร์มังดี (D-Day) - 6 มิถุนายน
	สัมพันธมิตรชนะญี่ปุ่นที่หมู่เกาะมาเรียนและเกาะกวาน (มิถุนายน-กรกฎาคม)
	The Dumbarton Oaks Conference (21 สิงหาคม - 7 ตุลาคม)
	ปลดปล่อยกรุงปารีส - 25 สิงหาคม
	The Quebec Conference (11-16 กันยายน)
	ปลดปล่อยเบลเยียมและลักเซมเบิร์ก - กันยายน
	เปิดการรบในเยอรมนี - กันยายน
	รุสเซียชนะเยอรมนีในญี่ปุ่นสถาเรียและชั้งการี (กันยายน-ธันวาคม)
	The Moscow Conference - ตุลาคม
	รัฐสภาอนุมัติแน่นายพลห้าดาวแก่นายทหารชั้นผู้ใหญ่สี่น้ำย - 15 ธันวาคม
1945	The Yalta Conference (4-11 กุมภาพันธ์)
	สัมพันธมิตรยกพลขึ้นบกที่เกาะไอโวจima (19 กุมภาพันธ์ - มีนาคม)
	ปลดปล่อยหมู่เกาะฟิลิปปินส์ - 24 กุมภาพันธ์
	สัมพันธมิตรรุกเข้ายุโรปนี (กุมภาพันธ์ - เมษายน)
	สัมพันธมิตรยกพลขึ้นบกที่เกาะไอกินาวะ (24 มีนาคม - 1 มิถุนายน)
	ประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี. รูสเวลต์เสียชีวิต - 12 เมษายน

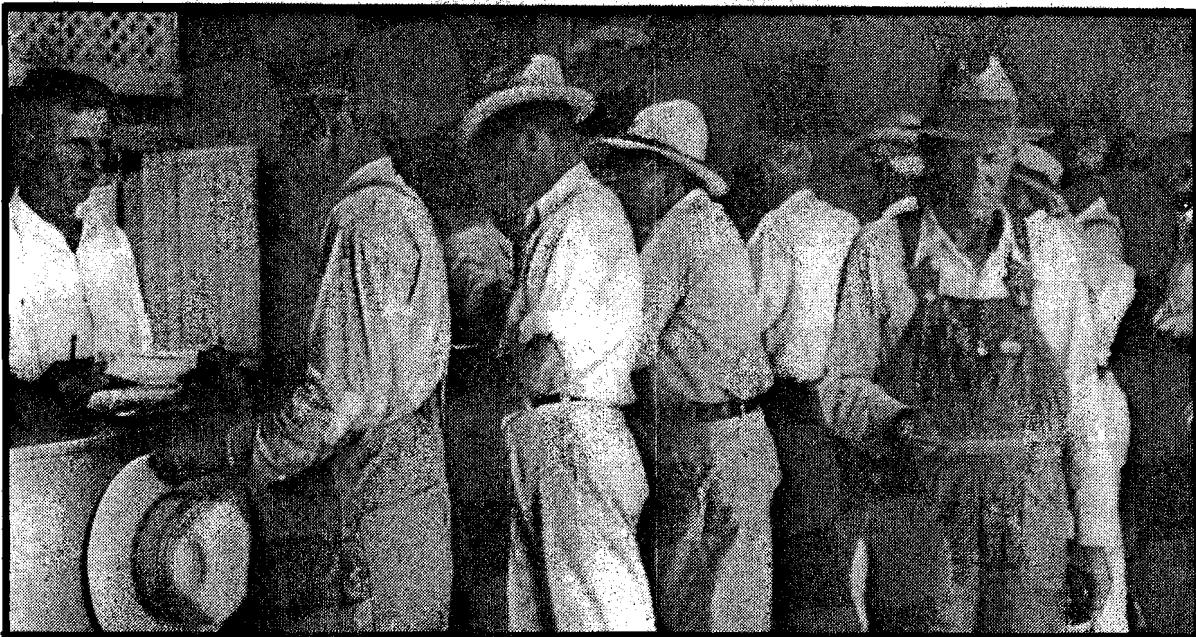

Franklin D. Roosevelt 1882-1945; New York Democrat

In office: 1933-1945

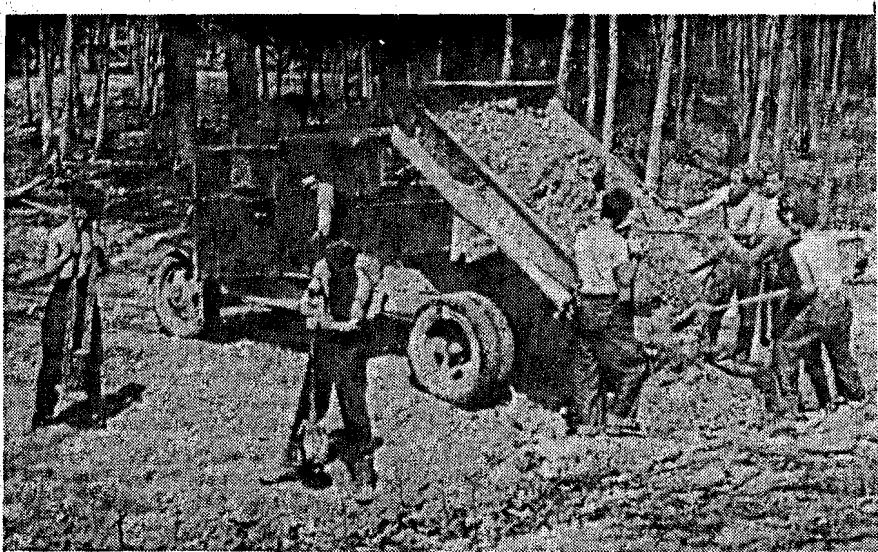
The Franklin D. Roosevelt Administration

President	Franklin D. Roosevelt	1933-1945
Vice President	John Nance Garner	1933-1941
	Henry A. Wallace	1941-1945
	Harry S. Truman	1945
Secretary of State	Cordell Hull	1933-1944
	Edward R. Stettinius, Jr.	1944-1945
Secretary of Treasury	William H. Woodin	1933-1934
	Henry Morgenthau, Jr.	1934-1945
Secretary of War	George H. Demarest	1933-1936
	Henry A. Woodring	1936-1940
	Henry L. Stimson	1940-1945
Attorney General	Homer S. Cummings	1933-1939
	Frank Murphy	1939-1940
	Robert H. Jackson	1940-1941
	Francis Biddle	1941-1945
Postmaster General	James A. Farley	1933-1940
	Frank C. Walker	1940-1945
Secretary of Navy	Claude A. Swanson	1933-1940
	Charles Edison	1940
	Frank Knox	1940-1944
	James V. Forrestal	1944-1945
Secretary of Interior	Harold L. Ickes	1933-1945
Secretary of Agriculture	Henry A. Wallace	1933-1940
	Claude R. Wickard	1940-1945
Secretary of Commerce	Daniel C. Roper	1933-1939
	Harry L. Hopkins	1939-1940
	Jesse Jones	1940-1945
	Henry A. Wallace	1945
Secretary of Labor	Frances Perkins	1933-1945

Under the Agricultural Adjustment Act, farmers received government payments for not planting crops or for destroying crops that had already been planted. These farmers in Kaufman County, Texas, are lined up for their checks.

Workers in the CCC

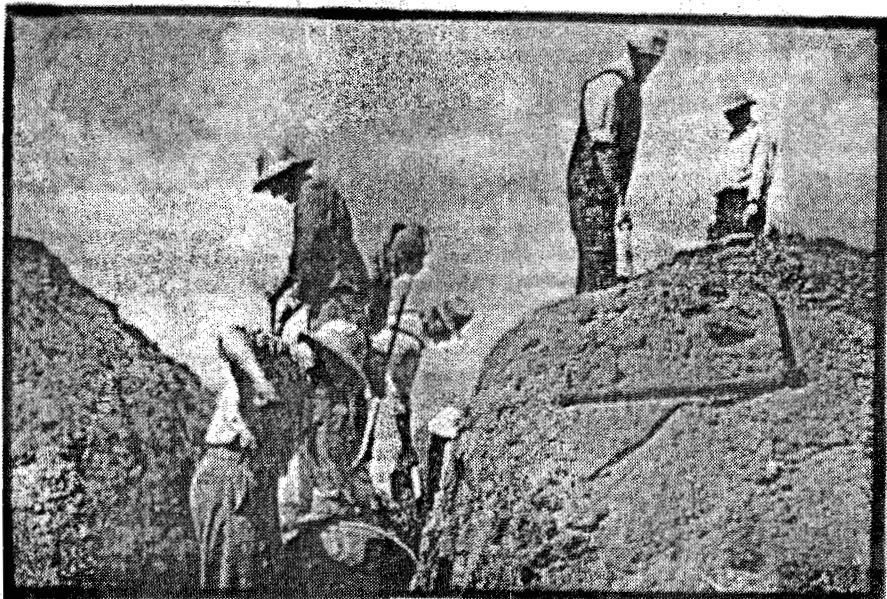

144

HI 483

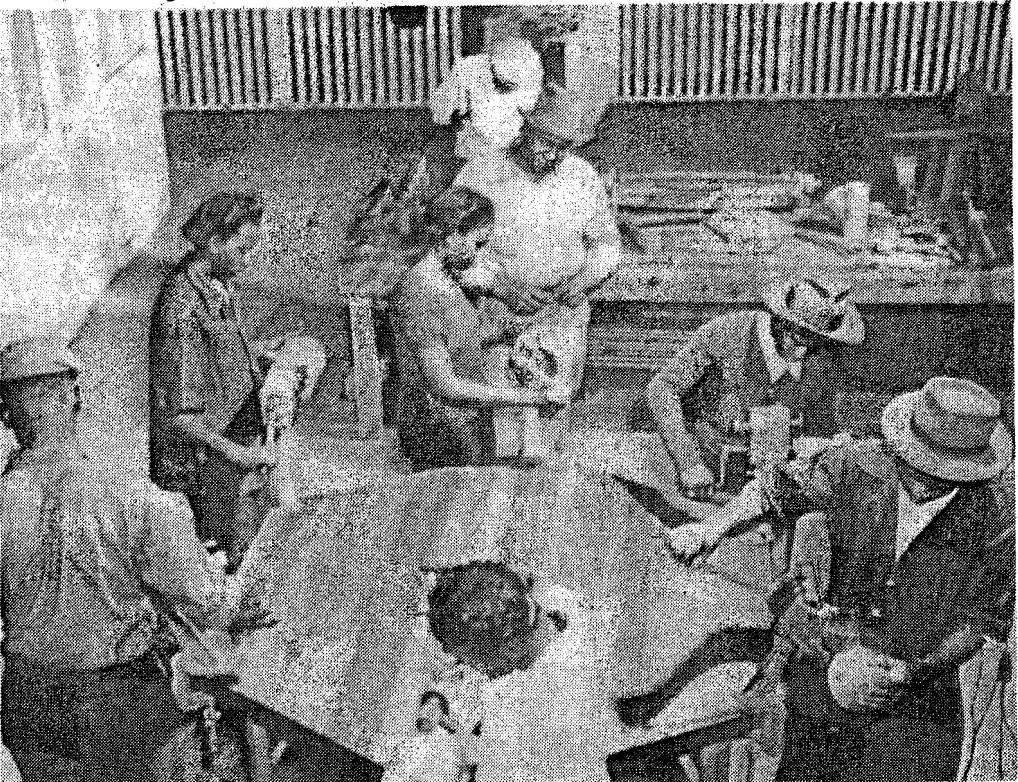

**Reliefers Receive Free Federal Potatoes In
Cleveland**

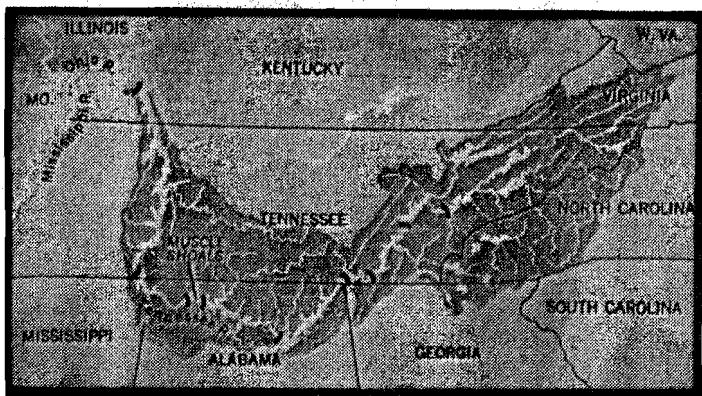

**This picture shows drought-victim farmers at work on a WPA road project
in North Dakota.**

Metalworking class at Bethune-Cookman College, sponsored by the National Youth Administration

TVA Area Only the nine dams on
the Tennessee River are shown here.
More than twenty dams were con-
structed on the river's tributaries.

**General Motors Sit-down
Strikers, Flint, Michigan,
1937** Strikers like these some-
times kept their spirits up with
the song "Sit Down":

When the boss won't talk
Don't take a walk;
Sit down, sit down.

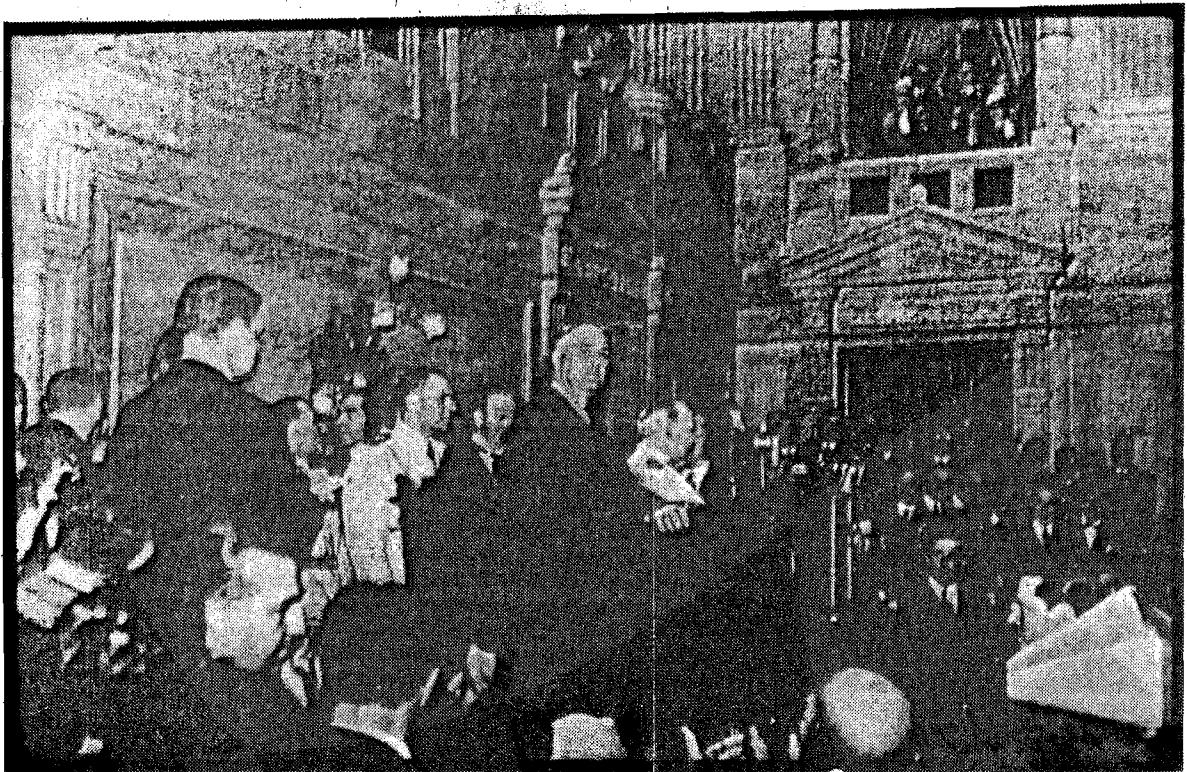

Frances Perkins (1882–1965). The first woman cabinet member, she served as secretary of labor under Roosevelt.

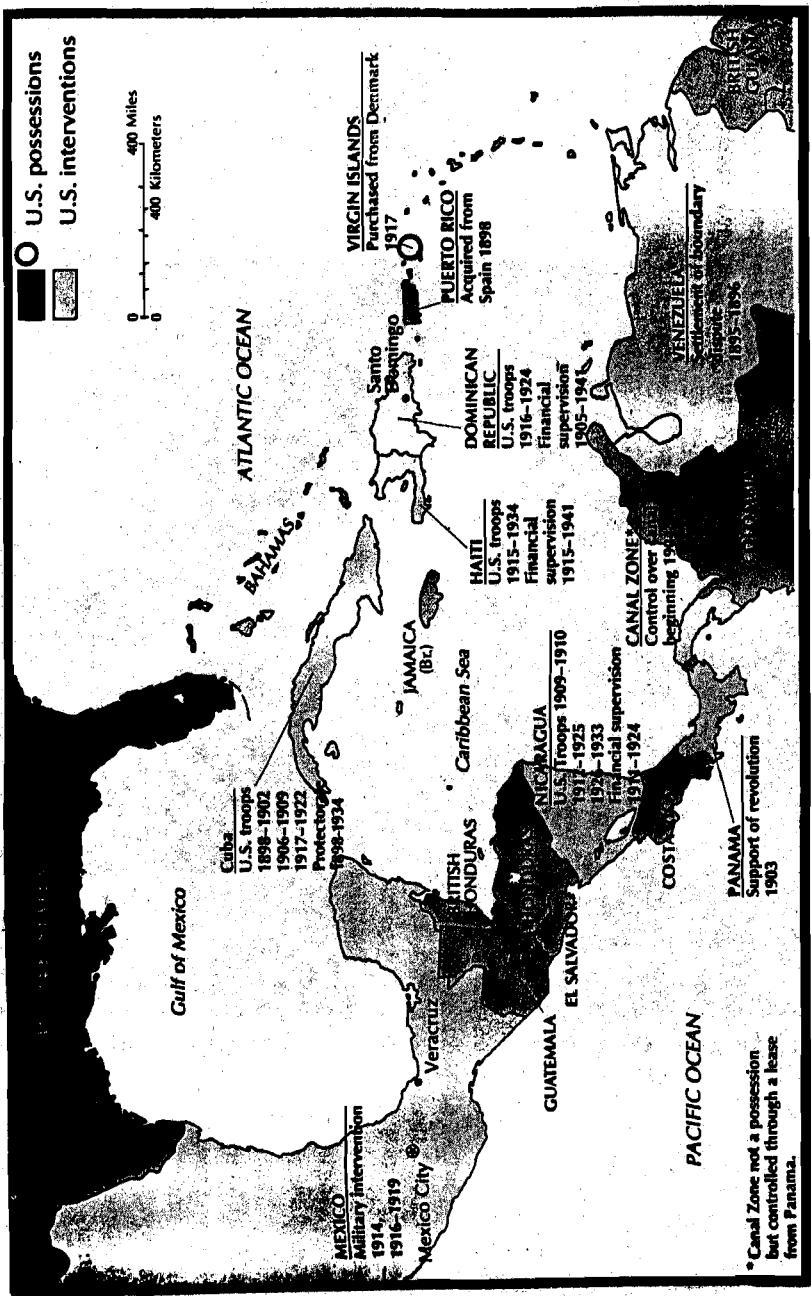

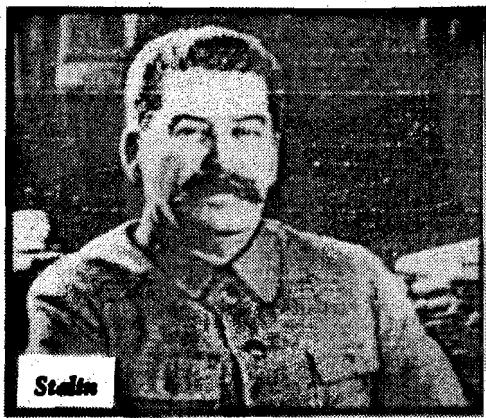
The Sit-Down Strike.

At the 1936 Pan-American Conference in Buenos Aires FDR personally played the "Good Neighbor."

The United States in Latin America, 1895-1941

Stalin

Hitler

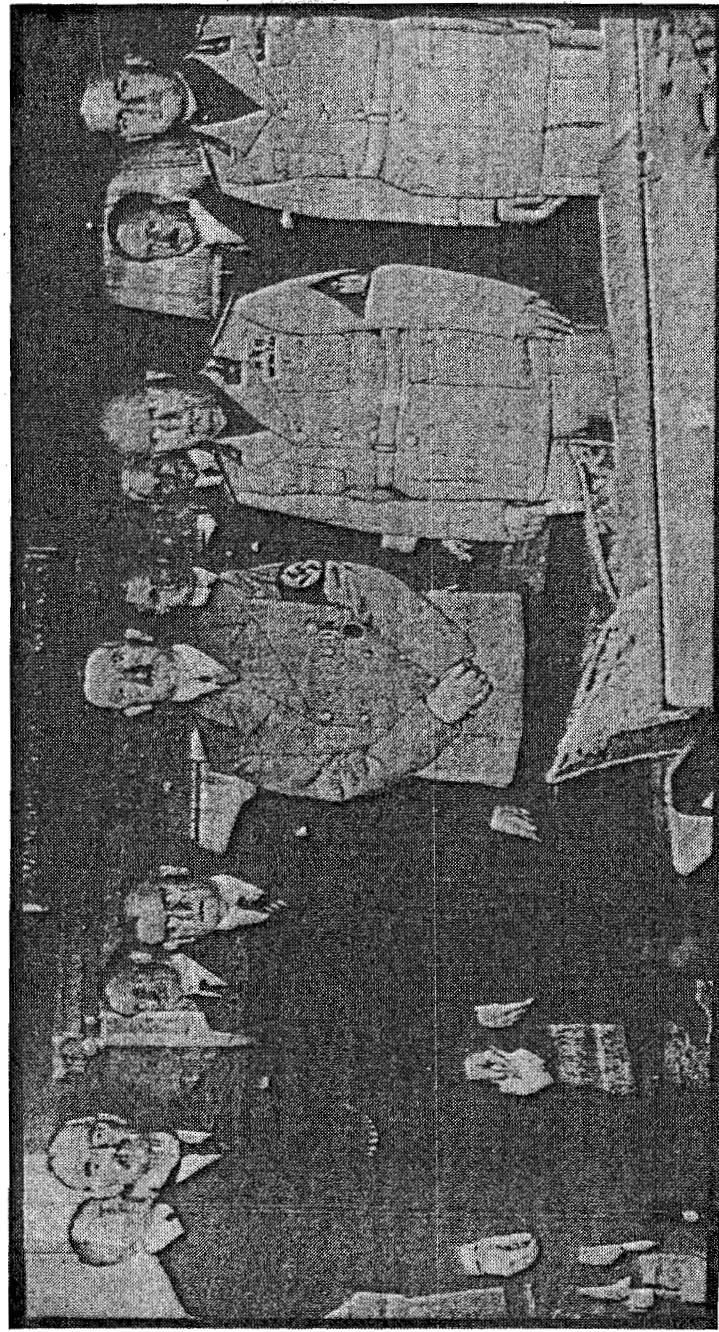
General Francisco Franco

Hitler and Mussolini in Berlin

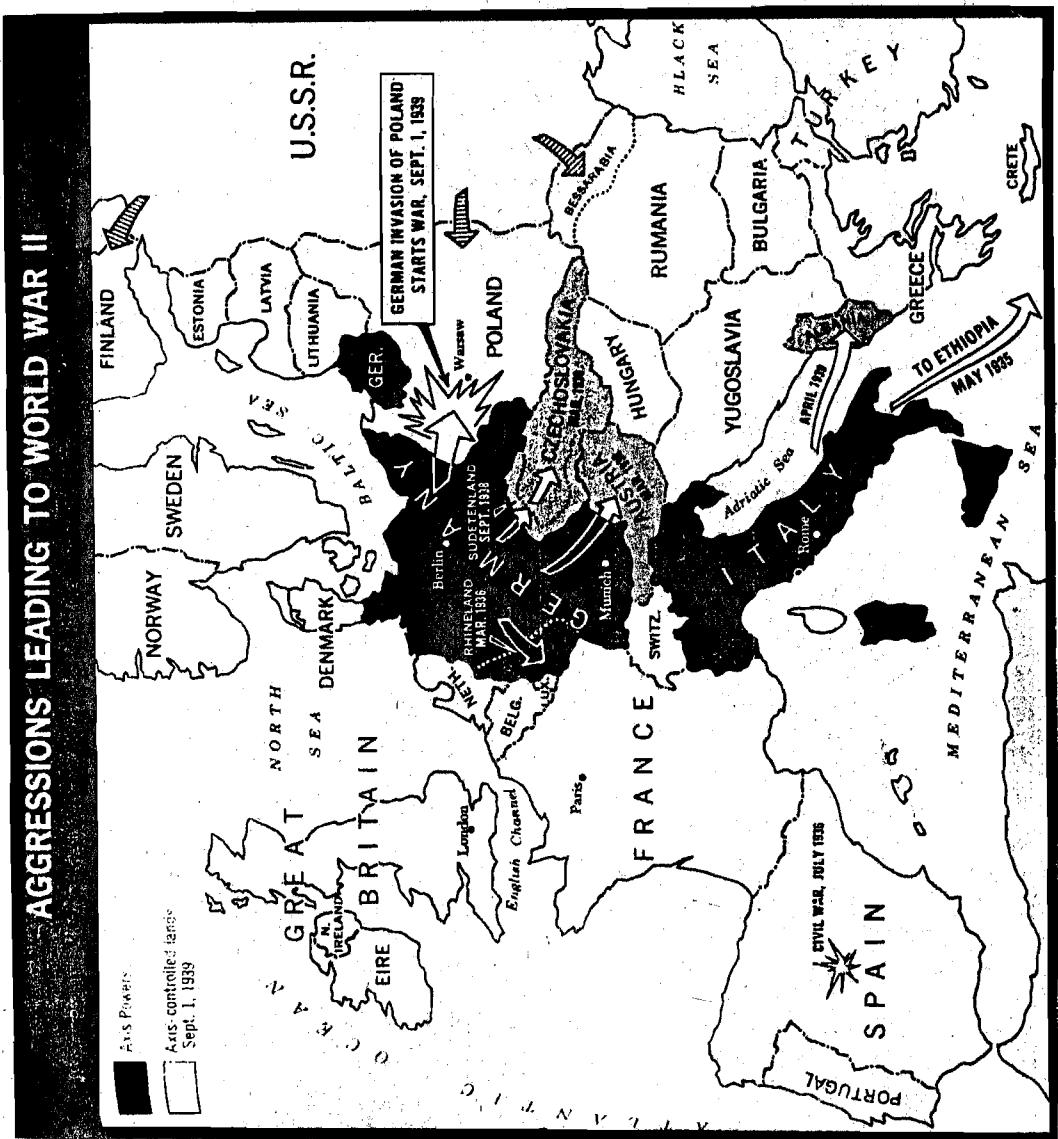
152

HI 483

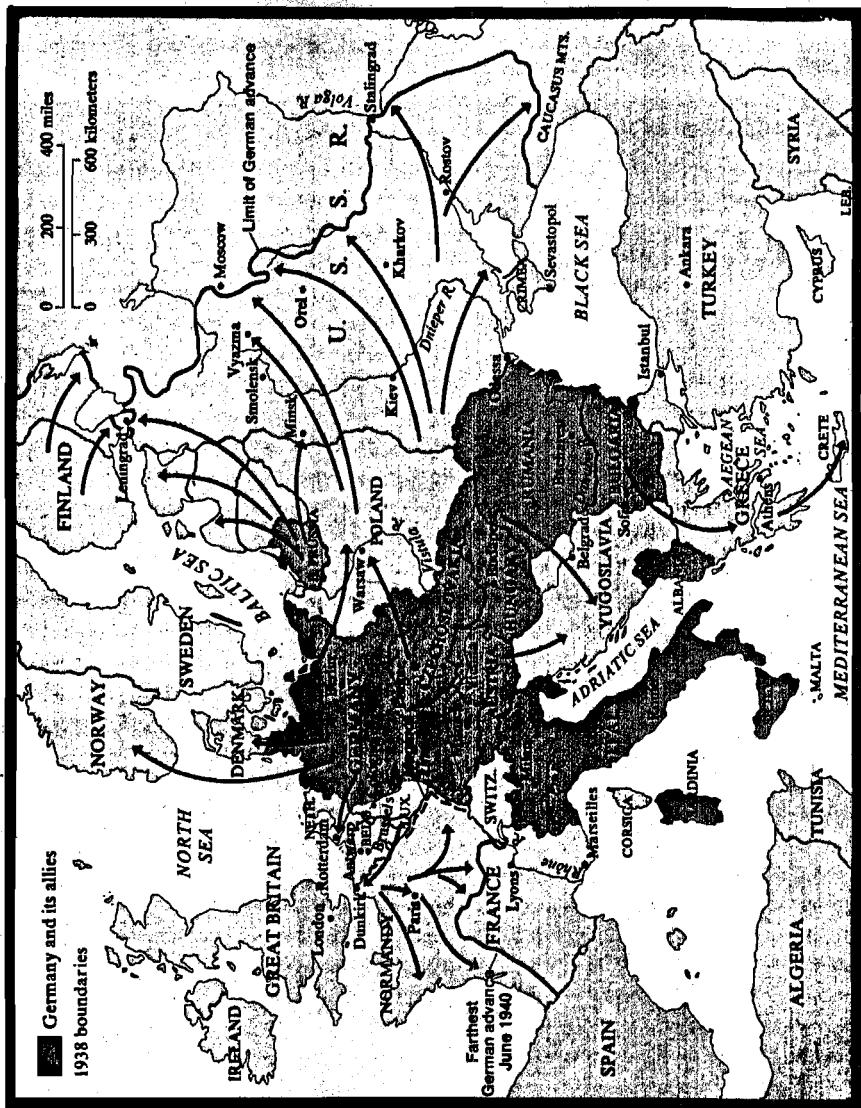

At Munich Hitler's conviction grew that the democracies would not fight for freedom. British Prime Minister Chamberlain, French Premier Daladier, and his ally, Italy's Benito Mussolini, accepted Hitler's false and malicious promise that the Sudetenland was his "last territorial demand in Europe."

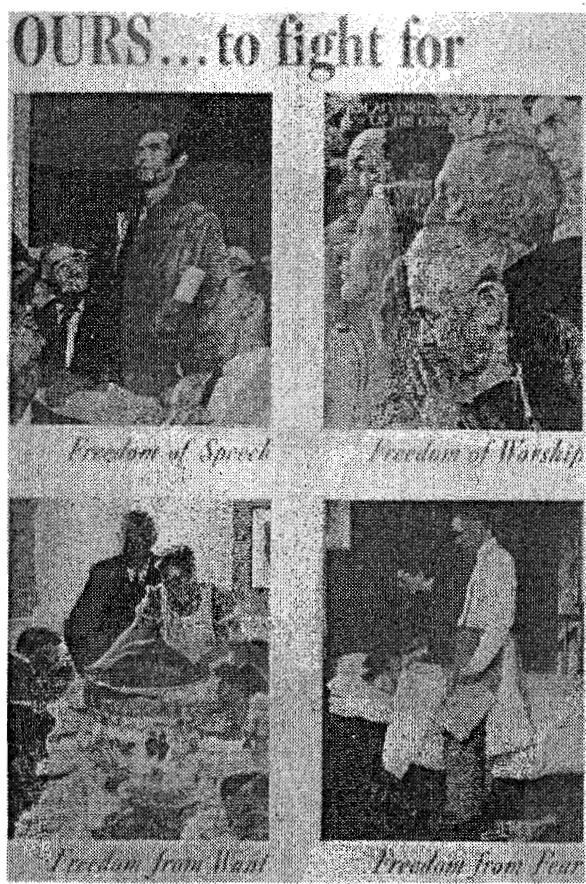
AGGRESSIONS LEADING TO WORLD WAR II

The German Advance, 1939-1942

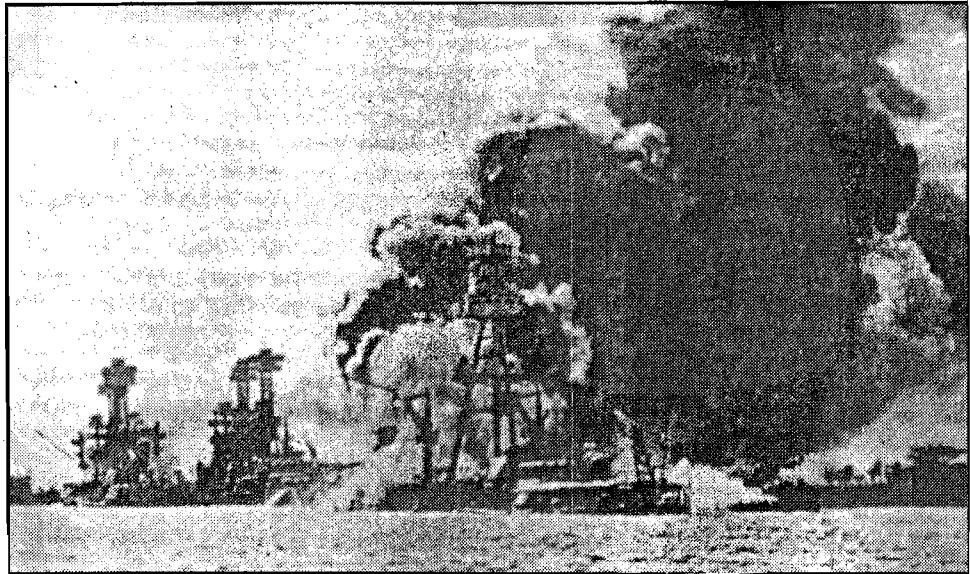

The Four Freedoms.

While Japanese envoys talked peace with Hull,
warships were steaming toward Pearl Harbor.

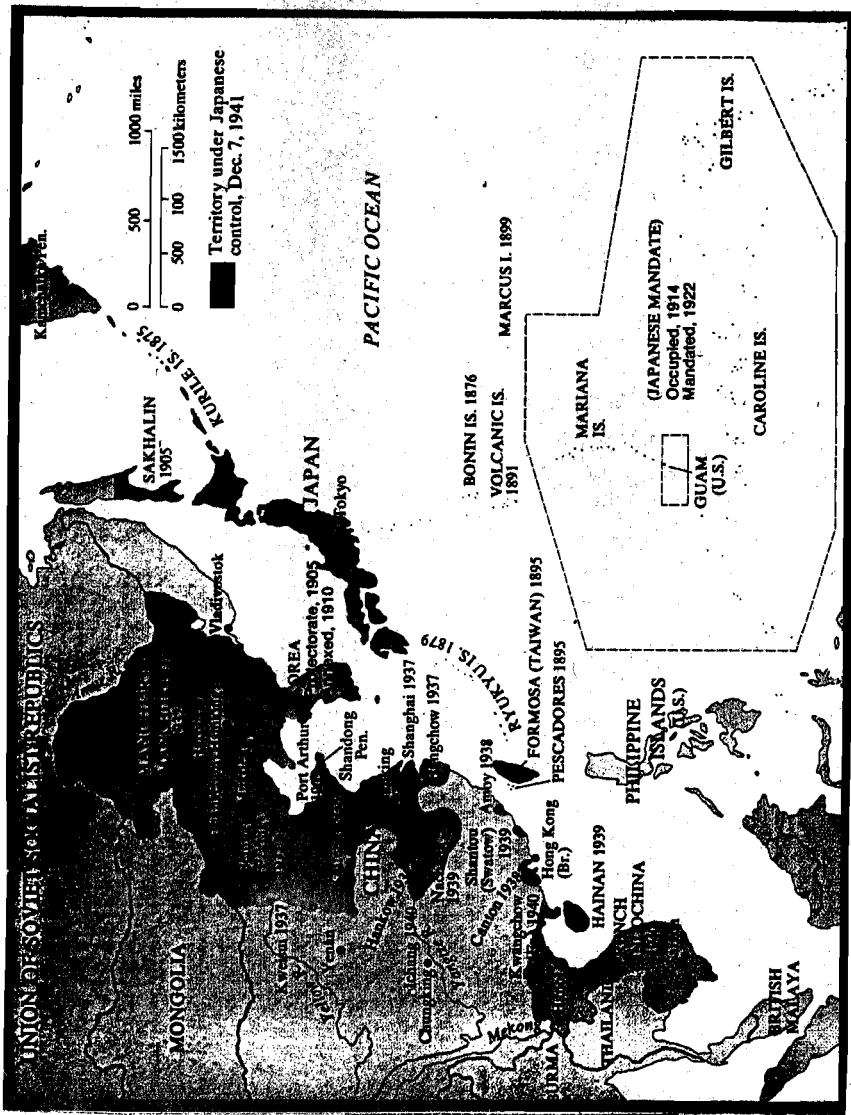
JAPAN LAUNCHES ATTACK ON OUR FLEET AT PEARL HARBOR

Like an electric shock, the surprise bombing of Pearl Harbor by Japanese planes on December 7, 1941, plunged the United States into World War II. Three American battleships that were targets during the attack are shown here: the U.S.S. "West Virginia," "Tennessee," and "Arizona."

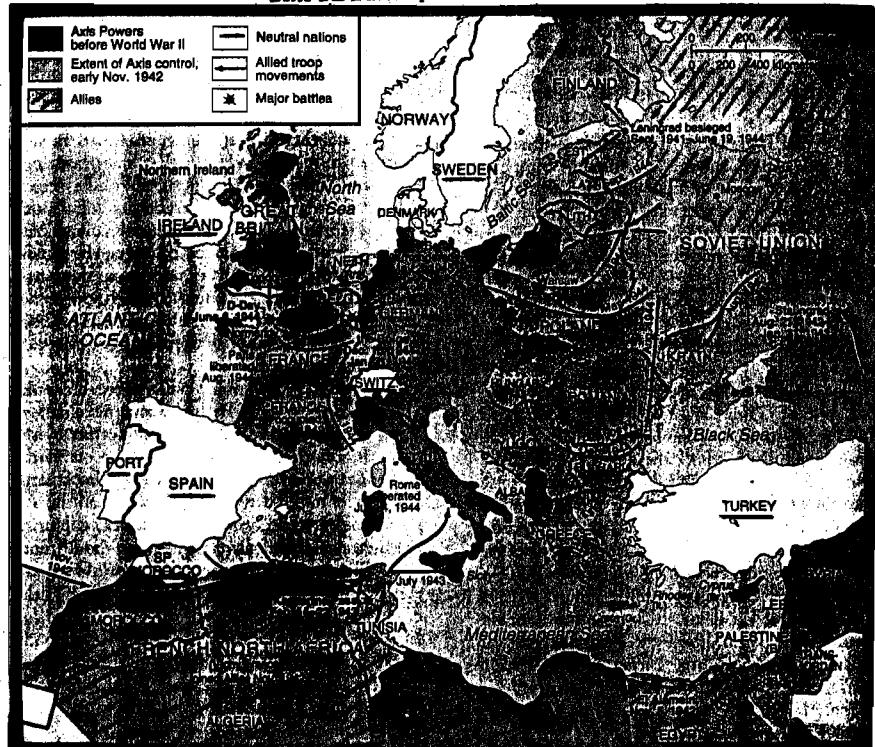
Women at War

Japanese Expansion Before Pearl Harbor

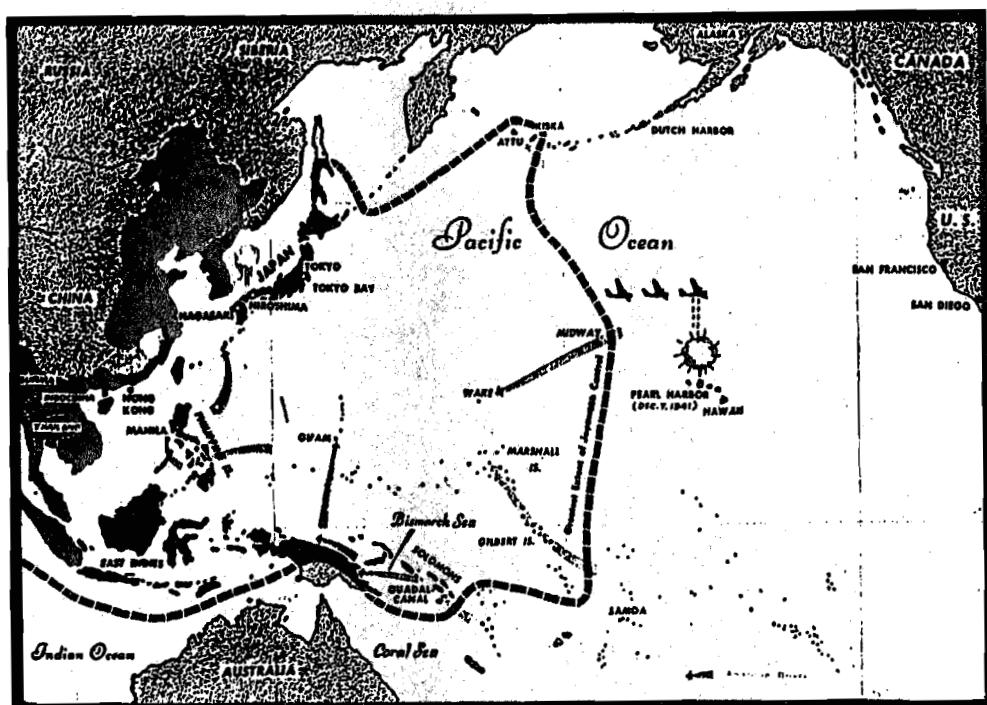

World War II in Europe and North Africa

World War II in the Pacific

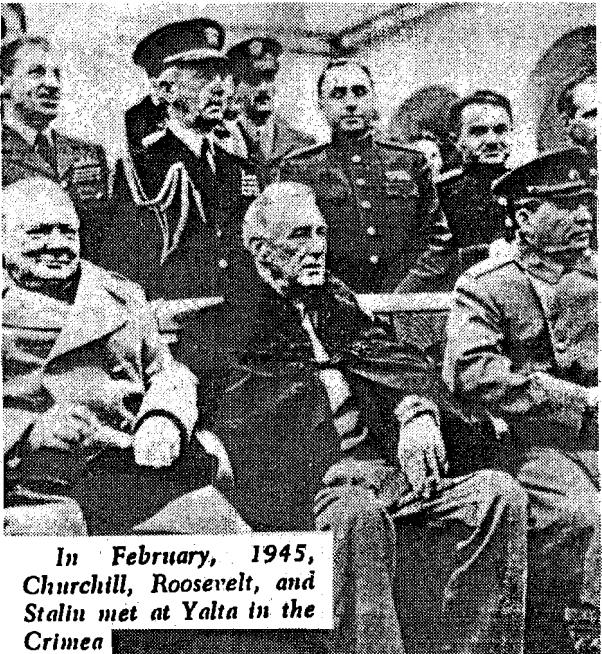
This is a map of World War II campaigns in the Pacific. The dotted line shows the huge area Japan conquered early in the war. Arrows show how and where Americans took the offensive and forced the Japanese back to their home islands.

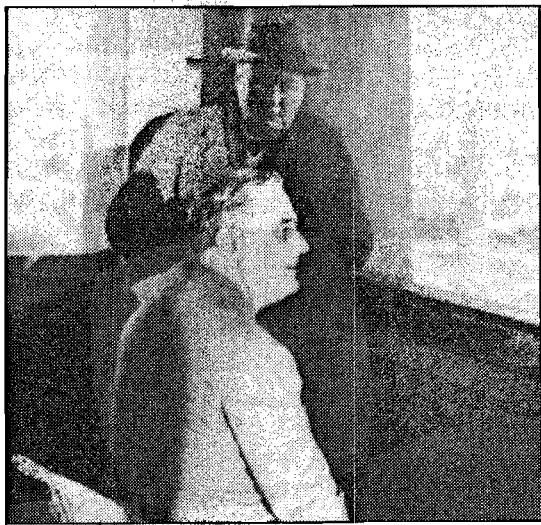
President Franklin Roosevelt (seated second from left) is shown signing the United Nations Declaration in 1942. This was the first step taken to organize the United Nations. Standing are the representatives of 26 nations who also signed.

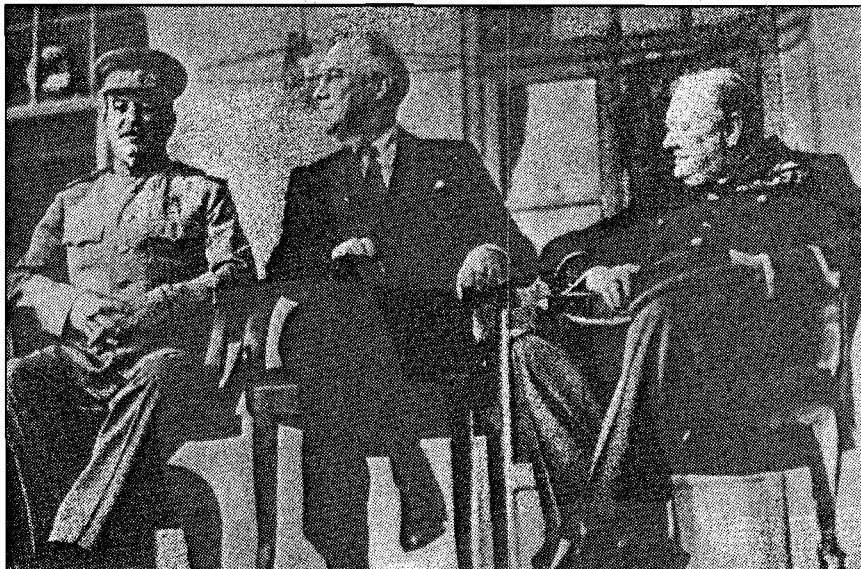
ROOSEVELT AND CHURCHILL FORMULATE THE ATLANTIC CHARTER

In February, 1945,
Churchill, Roosevelt, and
Stalin met at Yalta in the
Crimea

The Big Two British Prime Minister Winston Churchill and U.S. President Franklin D. Roosevelt meet at the Casablanca Conference in Morocco, January 1943.

THE TEHERAN CONFERENCE, 1943

At meetings such as this one during the fall of 1943 in Teheran, Iran, Roosevelt (center) met with Russian Premier Joseph Stalin (left) and British Prime Minister Winston Churchill.

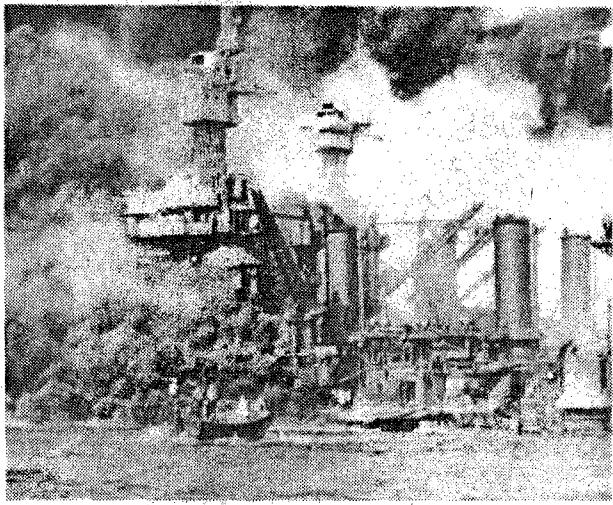

In Sicily, FDR reviewed American troops under the command of General Dwight D. Eisenhower.

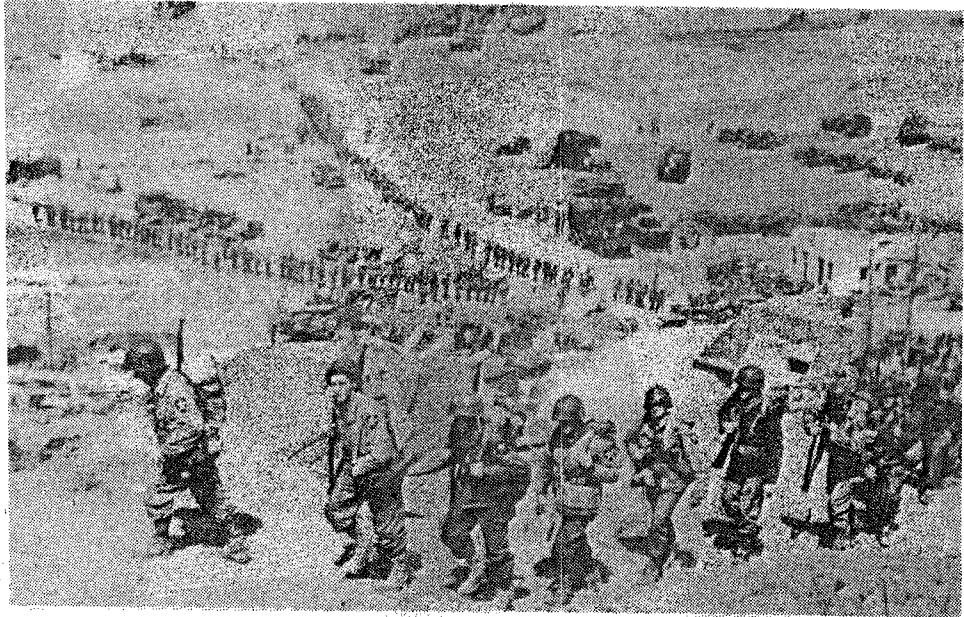

THEY PLANNED STRATEGY
General of the Army Dwight Eisenhower (center) confers with British Field Marshal Montgomery and U.S. General Omar Bradley.

The Battleship West Virginia Wrecked at Pearl Harbor

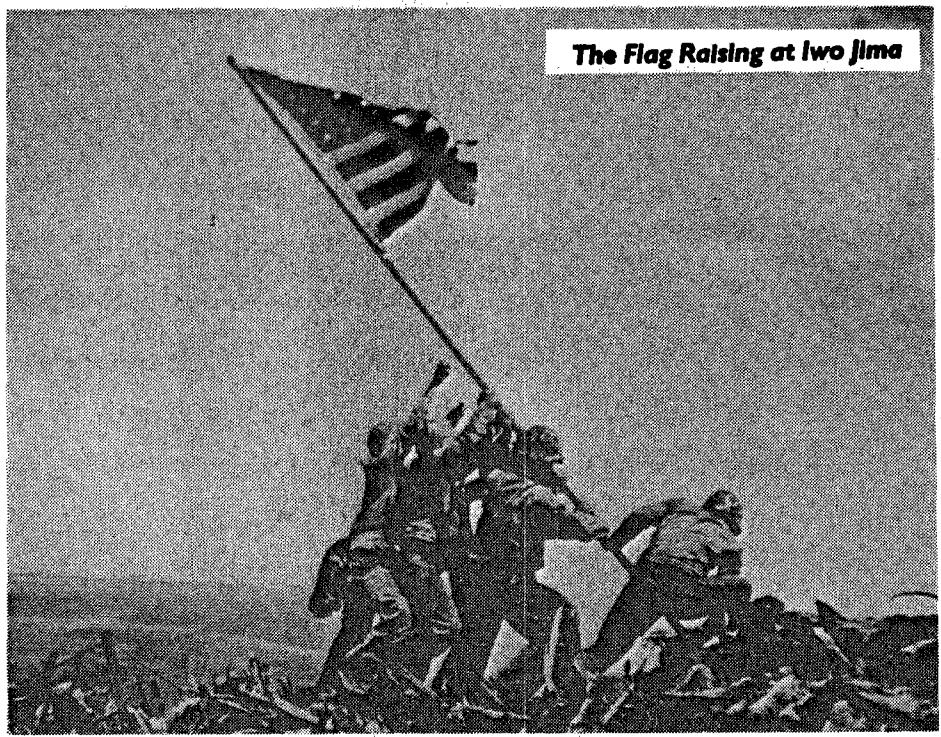

NORMANDY BEACH, 1944

Operation Overlord, on June 6, 1944, successfully landed five divisions of Allied troops in Normandy.

Hitting the Beach at Normandy

The Flag Raising at Iwo Jima

บทที่ 3

ภายใต้แผนข้อตกลงใหม่และเผชิญสังคมโลกครั้งที่สอง (1933 - 1945)

ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาช่วงปี 1933-1945 อยู่ภายใต้การนำของประธานาธิบดีแฟรงคลิน เดลano รูสเวลท์ (Franklin Delano Roosevelt 1882-1945) ประธานาธิบดีลำดับที่ 32 ของสหรัฐอเมริกา จากพรรครเดโมแครติก รูสเวลท์ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีถึง 4 สมัย แบ่งปีแรก (1933-1941) รองประธานาธิบดีคือ จอห์น เจ็น. การ์เนอร์ (John N.Garner) ในสมัยที่สาม (1941-1945) รองประธานาธิบดีคือ เฮนรี อ. วอลล์แลส (Henry A.Wallace) ในสมัยที่สี่ (1945-1949) รองประธานาธิบดีคือ แฮร์รี อ. ทรูแมน (Harry S. Truman) รูสเวลท์เสียชีวิตต้นสมัยที่สี่ในวันที่ 12 เมษายน 1945 ด้วยโรคเต้านไตทิตในสมองแตก เป็นผลให้แฮร์รี อ. ทรูแมน รองประธานาธิบดี ก้าวขึ้นเป็นประธานาธิบดีลำดับที่ 33 ของสหรัฐอเมริกา รูสเวลท์เป็นประธานาธิบดีคนสุดท้ายที่ทำพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในวันที่ 4 มีนาคม เพราะบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา 20 ประกาศใช้ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 1933 กำหนดให้พิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีเปลี่ยนจาก 4 มีนาคมเป็น 20 มกราคมของทุกสี่ปี นับจากเดือนตุลาคม 1929 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (The Great Depression) คนอเมริกันต้องเผชิญความทุกข์ยาก ธุรกิจและโรงงานปิดกิจการ คนว่างงานต่างพากันถอนเงินออกจากธนาคาร ธนาคารส่วนใหญ่ต้องปิดกิจการ หลายครอบครัวไม่มีเงินซื้ออาหาร บ้านถูกยึด ชาวนาถูกยึดที่ดิน ประมาณว่าคนงานอเมริกัน 12-15 ล้านคน หรือคนงาน 1 ใน 4 ตกงาน รูสเวลท์เสนอแผนข้อตกลงใหม่ (The New Deal Program) ผู้ช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เริ่มด้วยการบรรเทาทุกข์ (Relief) เมืองต้น การปรับปรุงแก้ไข (Recovery) และการปฏิรูป (Reform) เศรษฐกิจการเงิน ด้วยแผนข้อตกลงใหม่ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนอเมริกันดีขึ้น เศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น และสหรัฐอเมริกาคงการเมืองในระบบประชาธิปไตย ขณะที่หลายประเทศเมื่อต้องเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำต้องเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบเผด็จการ

แผนข้อตกลงใหม่ผลในทางปฏิบัติส่วนหนึ่งเกิดจากการเสนอแนะของกลุ่มที่ปรึกษาของรูสเวลท์ ซึ่งถูกเรียกว่า “กลุ่มนัมั่นของรูสเวลท์” (The Roosevelt's Brain Trust)¹ ประกอบ

ด้วยอดอฟ เอ. เบอร์ (Adolf A. Berle) ยาเรียร์ เอล. ชอฟสกินส์ (Harry L. Hopskins) เรนอัล โนเมลีย์ (Raymond Moley) ชาเมล็อต ไอ. โรเซนแมน (Samuel I. Rosenman) และเรคฟอร์ด จี. ทัก เวล (Rexford G. Tugwell) รัฐมนตรีที่ภูมิคุณแรกในประวัติศาสตร์การเมืองอเมริกา คือฟรานซีส เพอร์กินส์ (Frances Perkins) ได้รับเลือกจากแฟรงกลิน ดี. รูสเวลท์ให้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานช่วงปี 1933-1945 เพื่อให้แผนข้อตกลงใหม่บรรลุเป้าหมาย คือ การบรรเทาทุกข์ การปรับปูรุ่ง แก้ไข และการปฏิรูป ในทางปฏิบัติประธานาธิบดีรูสเวลท์เริ่กประชุมรัฐสภา เป็นกรณีพิเศษ เร่ง ค่วน และบอยครั้ง ผลคือรัฐสภาผ่านกฎหมายหลายฉบับอย่างง่ายดาย และรวดเร็ว เพื่อให้ทันแก้ไข ปัญหาความทุกข์ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยแรกพร้อมทั้งมีการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษมากมาย เพื่อรับผิดชอบดำเนินการ

การบริหารกิจการภายในประเทศของแฟรงกลิน เดอโน รูสเวลท์ ช่วงปี 1933-1941

แปดปีแรก (1933-1941) ประธานาธิบดีรูสเวลท์เน้นงานบริหารกิจการภายในประเทศ เป็นหลัก มุ่งช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากการได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การเริ่กประชุมรัฐสภาเป็นกรณีพิเศษ เร่งค่วน และบอยครั้งนี้สองช่วงสำคัญ กล่าว คือช่วงระหว่างวันที่ 9 มีนาคม - 16 มิถุนายน 1933 (99 วัน) เรียกร้อยวันช่วงแรก (The First Hundred Days 1933) และช่วงระหว่างเดือนเมษายน-สิงหาคม 1935 เรียกร้อยวันช่วงที่สอง (The Second Hundred Days 1935) ผลงานที่ปรากฏคือ ผ่านกฎหมายหลายฉบับเพื่อแก้ไขปัญหา การเงินการธนาคาร ประกันเงินฝาก ช่วยเหลือเกษตรกร ช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรมและอุกกาจ แรงงาน สร้างงาน แก้ไขปัญหารွ่องท่อ竽่อศัย และประกันสังคม

1. **แก้ปัญหาการเงินการธนาคาร** ปัญหาแรกที่รูสเวลท์ต้องการร่วงแก้ไขคือหยุดวิกฤติ การณ์ปัญหาการเงินการธนาคาร สาเหตุเพราะคนอเมริกันไม่เชื่อในความมั่นคงของธนาคาร ต่างพากันถอนเงินออกจากธนาคารก่อนธนาคารปิดกิจการ การแก้ไขเริ่มในวันที่ 5 มีนาคม 1933 โดยใช้ อำนาจประธานาธิบดีดำเนินการเรื่องสำคัญ 2 เรื่อง คือ เรื่องแรกสั่งปิดธนาคารทั่วประเทศในวันที่ 6 มีนาคม 1933 การสั่งปิดธนาคารครั้งนี้รู้จักกันในนามวันหยุดธนาคาร 1933 (The Bank Holiday 1933) เรื่องที่สองเริ่กประชุมรัฐสภาเป็นการเร่งค่วนในวันที่ 6 มีนาคม 1933 เพื่อแสวงหาแนวทาง แก้ไขปัญหาการเงินการธนาคารร่วมกัน ผลปรากฏว่า ในวันที่ 9 มีนาคม 1933 รัฐสภาผ่าน กฎหมายบรรเทาทุกข์การธนาคารยามฉุกเฉินปี 1933 (The Emergency Banking Relief Act of 1933)² กำหนดธนาคารจะเปิดดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับการตรวจสอบฐานะการเงินว่ามั่นคงเป็นที่ เรียบร้อยโดยกระบวนการคัดสัง ผลจากการตรวจสอบฐานะการเงินโดยกระบวนการคัดสัง ธนาคาร

เริ่มเปิดดำเนินการได้ในวันที่ 13 มีนาคม 1933 และปลายเดือนมีนาคม 1933 สามในสี่ของธนาคารทั้งหมดเปิดดำเนินการเป็นปกติ ในวันที่ 16 มิถุนายน 1933 รัฐสภาพ่ายน้ำด้วยกฎหมายการธนาคารปี 1933 (The Banking Glass Steagall Act of 1933)³ กำหนดแยกเงินลงทุนและเงินฝากธนาคารออกจากกันพร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยงานประกันเงินฝากโดยรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Corporation - FDIC) โดยรัฐบาลกลางเป็นประกันรับผิดชอบการฝากเงินออมของประชาชนที่นำฝากธนาคารในวงเงิน \$2500 และเพิ่มเป็น \$5000 ในปี 1934 ในปัจจุบันเพิ่มเป็น \$100,000

2. ความคุ้มครองใช้จ่ายเงินของรัฐบาลกลาง ในวันที่ 20 มีนาคม 1933 รัฐสภาพ่ายน้ำด้วยกฎหมายการประชายดปี 1933 (The Economy Act of 1933)⁴ กำหนดให้การใช้จ่ายเงินของรัฐบาลกลางเป็นไปอย่างประชายด ด้วยการลดเงินเดือนข้าราชการ ตัดงบประมาณการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นของหน่วยงานต่าง ๆ ลดเงินตอบแทนทหารผ่านศึก และเลิกการจ้างแรงงานที่ไม่จำเป็น เป็นผลประชายดเงินไปได้ประมาณ \$500 ล้าน

3. บรรเทาทุกปัจจัยตรอง ในวันที่ 12 พฤษภาคม 1933 รัฐสภาพ่ายน้ำด้วยกฎหมายบรรเทาทุกปัจจัยน้ำด้วยเงินปี 1933 (The Federal Emergency Relief Act of 1933)⁵ กำหนดจัดตั้งสำนักงานบรรเทาทุกปัจจัยน้ำด้วยเงิน (The Federal Emergency Relief Administration - FERA) ทำหน้าที่จัดสรรเงิน \$1000 ล้านแก่รัฐบาลนครรัฐ ให้รัฐบาลครรภ์กระจายเงินแก่รัฐบาลท้องถิ่นภายในรัฐ กำหนดให้จัดหาปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องผุ่งห่น ที่อยู่อาศัย และยาวยาโรคแก่ประชาชนภายในรัฐ ถ้ามีเงินเหลือให้สร้างงาน จากการดำเนินงานสามารถซ่อมแซมอเมริกันได้ 8 ล้านครอบครัว

4. สร้างงาน งานที่รัฐบาลกลางสร้างขึ้นนั่งให้คนอเมริกัน 3 กลุ่มทำคือ ผู้ให้เช่า เยาวชนชายและเยาวชน

งานสร้างขึ้นสำหรับผู้ให้เช่าเป็นงานหนักเป็นงานก่อสร้าง เริ่มตัวยื่นในวันที่ 18 พฤษภาคม 1933 รัฐสภาพ่ายน้ำด้วยกฎหมายพัฒนาดินแคนอุ่มน้ำเทนเนสซีปี 1933 (The Tennessee Valley Authority - TVA)⁶ กำหนดพัฒนาดินแคนอุ่นแม่น้ำเทนเนสซี โดยการสร้างเขื่อนเป็นระบบใหญ่เน้นใช้น้ำจากเขื่อนพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจเกี่ยวกับกรรม ผลิตพลังงานไฟฟ้า อนุรักษ์ดินและน้ำ และกำหนดมาตรการป้องกันภาวะน้ำท่วม เจ้าหน้าที่ได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติการของสำนักงานพัฒนาดินแคนหุบเขาเทนเนสซี คือ อะลาบามา เทนเนสซี มิสซิสซิปปี เ肯ทักกี จอร์เจีย คาร์โรไลนาเหนือและเวอร์จิเนีย นำ้งานเขื่อนถูกนำไปผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้าเป็นผลทำให้การจ่ายเงินค่าไฟฟ้ากิโลวัตต์ละ 10 เซนต์ (cent) ลดเหลือเพียง 3 เซนต์ ในวันที่ 13 มิถุนายน 1933

รัฐสภากำหนดจัดตั้งสำนักงานสร้างงานสาธารณะปี 1933 (The Public Works Administration - PWA)⁷ โดยรัฐบาลกลางจัดสรรงบประมาณ \$3.3 พันล้าน สร้างงานสาธารณะปกหลักได้แก่ สร้างและซ่อมแซมโรงเรียน สะพาน สถานที่ราชการ เสื่อน ถนน และโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในวันที่ 8 พฤษภาคม 1933 รัฐสภากำหนดจัดตั้งสำนักงานสร้างงานพลเรือนปี 1933 (The Civil Works Administration - CWA)⁸ โดยรัฐบาลกลางจัดสรรงบประมาณ \$400 ล้านแก่สำนักงานสร้างงานพลเรือน ให้สำนักงานสร้างงานพลเรือนกระจายเงินสู่รัฐบาลลงรัฐเพื่อสร้างงานให้ผู้ให้ทั่งชายและหญิงทำ ประเภทของงานคือสร้างและซ่อมแซมถนน สะพาน โรงเรียน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทำความสะอาดสวนสาธารณะและทำงานอันเกิดประโยชน์อื่น ๆ คนอเมริกันเข้าร่วมโครงการปลายนี้ 1933 จำนวน 2.6 ล้านคน และในเดือนมกราคม 1934 เพิ่มขึ้นเป็น 4 ล้านคน โดยได้รับค่าแรงสัปดาห์ละ \$15 สำนักงานสร้างงานพลเรือนเลิกดำเนินการในต้นปี 1934 เพราะถูกใจตัวว่าคนงานไม่ทำงานจริงจัง ทิ้งงานและใช้เงินจำนวนมากโดยเปล่าประโยชน์ เพราะสำนักงานสร้างงานสาธารณะปี 1933 (PWA) หมดความต้องการในวันที่ 8 เมษายน 1935 รัฐสภาผ่านกฎหมายจัดสรรงบเพื่อบรรเทาทุกข์ยามฉุกเฉินปี 1935 (The Emergency Relief Appropriation Act of 1935)⁹ กำหนดจัดตั้งสำนักงานความก้าวหน้าของงาน (The Works Progress Administration - WPA) สร้างงานทั้งประเภทงานก่อสร้าง งานแสดง งานเพลง งานเขียน และงานศิลปะ เช่น งานปืน งานวาดภาพ เป็นต้น สำนักงานความก้าวหน้าของงานดำเนินการช่วงปี 1935-1943 มีคนอเมริกันเข้าร่วมโครงการ 8.5 ล้านคน ใช้เงินดำเนินการรวม \$10.5 พันล้าน ผลงานคือสร้างถนนได้ระยะทางยาว 651,087 ไมล์ สร้างถนนบิน 853 แห่ง สร้างสวนสาธารณะ 8192 แห่ง ซ่อมแซมสะพาน 124,087 แห่ง และสร้างอาคาร 125,110 แห่ง ในวันที่ 11 พฤษภาคม 1935 รัฐสภาริบบ์ชอบจัดตั้งสำนักงานการไฟฟ้าชนบทปี 1935 (The Rural Electrification Administration - REA)¹⁰ ผู้พัฒนาคุณภาพชีวิตคนอเมริกันในชนบทโดยเฉพาะเกษตรกรให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และเป็นการสร้างงานเพิ่ม กำหนดให้ปักเสาหอดสายไฟฟ้าสู่ชนบททางตะวันตกและทางตอนใต้ที่ธุรกิจไฟฟ้าเอกชนเข้าไปไม่ถึง

งานสร้างขึ้นสำหรับเยาวชนชายเป็นงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยในวันที่ 31 มีนาคม 1933 รัฐสภากำหนดจัดตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติปี 1933 (The Civilian Conservation Corps - CCC or Tree Army)¹¹ คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการต้องเป็นเยาวชนชายอายุระหว่าง 18-25 ปี โสดและยากจน หน่วยงานคุ้มครองผู้เข้าร่วมโครงการคือกระทรวงเกษตร กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงกลาโหม (ใช้ชีวิตความเป็นอยู่ในค่ายแบบทหาร) ลักษณะของงานเป็นงานอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ทำความสะอาดสวนสาธารณะ ทำความสะอาดหนอน้ำ สร้างเขื่อนขนาดเล็กป้องกันน้ำท่วม สร้างแนวป้องกันไฟป่า และปลูกป่า โดยช่วงปี 1933-1941 ปลูกต้นไม้ได้ถึง 2000 ล้านต้น มีเยาวชนชายเข้าร่วมโครงการ 3 ล้านคน ได้รับค่าแรงงานวันละ \$1

งานสร้างขึ้นสำหรับเยาวชนชายและหญิงอายุระหว่าง 18-24 ปี ในวัยเรียนและไม่เรียน หนังสือ โดยในวันที่ 8 เมษายน 1935 รัฐสภาพรานาดจัดตั้งสำนักงานเยาวชนแห่งชาติปี 1935 (The National Youth Administration - NYA)¹² เพื่อสร้างงานช่วยเหลือเยาวชนอายุระหว่าง 18-24 ปี จัดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือเยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมปลาย วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย งานที่ทำเป็นงานในสถานการศึกษาช่วงนอกเวลาเรียน (part-time) มีเยาวชนที่กำลังศึกษาเข้าร่วมโครงการ 2 ล้านคน จุดมุ่งหมายที่สร้างงานแก่เยาวชนที่กำลังศึกษาคือ เพื่อให้เยาวชนเหล่านี้มีรายได้คงคือรายเดือนต่อไป ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และไม่ออกงานแย่งงานในตลาดแรงงานภายหลัง กลุ่มที่สองคือ เยาวชนอายุระหว่าง 18-24 ปี ที่ไม่เรียนหนังสือ มีเยาวชนเข้าร่วมโครงการ 2.6 ล้านคน ลักษณะของงานเป็นงานในโครงการของรัฐบาลกลางดำเนินการแสดง ดำเนินศิลปะ และดำเนินงานเพียง

5. แก้ปัญหาที่อยู่อาศัย เพราะตอกย้ำคนอเมริกันจำนวนมากไม่มีเงินส่งค่าบ้าน บ้านต้องถูกยึดไว้ที่อยู่อาศัย เป็นผลให้ในวันที่ 13 มิถุนายน 1933 รัฐสภาพรานาดจัดตั้งสำนักงานกู้ยืมเงินเพื่อการเป็นเจ้าของบ้านปี 1933 (The Home Owners' Loan Corporation - HOLC)¹³ กำหนดให้ผู้คงถือครองบ้านกู้ยืมเงินจากสำนักงานกู้ยืมเงินเพื่อการเป็นเจ้าของบ้านในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อนำเงินกู้จ่ายค่าบ้าน การจ่ายคืนเงินกู้ยืมแก่สำนักงานกู้ยืมเงินเพื่อการเป็นเจ้าของบ้าน ผ่อนจ่ายคืนระยะเวลาในวงเงินเดือนละไม่น่าจะช่วงปี 1933-1936 ครอบครัวอเมริกัน 20% ที่ถือครองบ้านใช้บริการของสำนักงานกู้ยืมเงินเพื่อการเป็นเจ้าของบ้าน นอกจากรัฐบาลกลางจะช่วยคนอเมริกันคงความเป็นเจ้าของบ้านแล้วยังมีส่วนอย่างมากในอันตรายด้วยให้เกิดการสร้างงานในธุรกิจก่อสร้าง คือ ในวันที่ 28 มิถุนายน 1934 รัฐสภาพรานาดจัดตั้งสำนักงานการเคหะปี 1934 (The Federal Housing Administration - FHA)¹⁴ ในนามรัฐบาลกลางภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานการเคหะส่งเสริมให้ธนาคารเอกชนให้การกู้ยืมเงินแก่คนอเมริกันสองกลุ่ม กลุ่มแรกคือผู้คงถือครองบ้านเพื่อนำเงินกู้ไปซ่อมแซมบ้าน และกลุ่มที่สองคือธุรกิจก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อนำเงินกู้ไปสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ อันเป็นการสร้างงานเพิ่มทั้งนี้รัฐบาลกลางเป็นประกันการสูญเสียในเงินกู้ของคนอเมริกันทั้งสองกลุ่มนอกจากนี้ในวันที่ 1 กันยายน 1937 รัฐสภาพรานาดจัดตั้งสำนักงานการเคหะแห่งชาติปี 1937 (The United States Housing Authority - USHA)¹⁵ กำหนดเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยทั่ว

สหรัฐอเมริกา โดยสำนักงานการเคหะแห่งชาติจัดสรรเงินเยียวยาตามลักษณะเพื่อการสร้างที่อู่อาศัยเพื่อนุ่งช่วงชั้นก่อนและชั้นต่อไป เช่าหรือซื้อที่อู่อาศัยในราคากู้

6. ช่วยเกษตรกร จากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ปัญหาที่เกษตรกรเผชิญคือ ผลิตผลเกษตรกรรมเหลือ ราคาน้ำมันลดลงหนึ่ง หนี้สินเกิดจากการกู้ยืมเงินมาใช้จ่าย และซื้ออุปกรณ์เพื่อการเกษตรกรรม การคงค้างจ่ายภาษีหลายประเภทและการต้องจ่ายดอกเบี้ย เก้าหนึ่งคือธนาคาร นายทุนและบริษัทประกัน เมื่อเกษตรกรไม่สามารถจ่ายชำระหนี้สินได้ ที่ดินที่มีอยู่ต้องถูกเข้าหน้าที่ยึด เกษตรกรไม่มีที่ทำเกษตรกรรมต้องมีสภาพเป็นเกษตรเช่าที่ดิน (Tenant Farmer) หรือต้องออกจากที่ดินที่เคยอยู่อาศัยทำเกษตรกรรมและไม่มีงานทำ

เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในวันที่ 12 พฤษภาคม 1933 รัฐสภาพ่ายันภูมายปรับสภาพการทำเกษตรกรรมปี 1933 (The Agricultural Adjustment Act of 1933)¹⁶ กำหนดจัดตั้งสำนักงานปรับสภาพการทำเกษตรกรรม หน้าที่หลักในการทำงานคือ ลดพื้นที่หรือลดการทำเกษตรกรรม เพื่อราคาน้ำมันลดลงและจ่ายเงินช่วยเหลือ (subsidies) ผลิตภัณฑ์เกษตรหลัก 7 ชนิดที่ต้องการให้ลดการผลิตและจะได้รับเงินช่วยเหลือ คือข้าวสาลี (wheat) ฝ้าย ข้าวโพด ใบยาสูบ ข้าว (rice) สุกร (hogs) และผลิตภัณฑ์นม เงินช่วยเหลือที่เหลือจ่ายแก่เกษตรกรที่ลดพื้นที่หรือลดการทำเกษตรกรรม เป็นเงินที่ได้จากการแบ่งส่วนเงินภาษีผลิตผลเกษตรกรรม เกษตรกรพอใจไม่มีการเหลือของผลิตผล ราคาน้ำมันลดลงขึ้น เพราะได้สัดส่วนกับตลาดและการบริโภค เกษตรกรมีเงินมีอำนาจซื้อสินค้าสำเร็จรูปเพิ่มขึ้น สินค้าสำเร็จรูปขายได้ ธุรกิจอุตสาหกรรมเริ่มดีขึ้น เกิดการจ้างแรงงาน คนมีงานทำและมีรายได้ เศรษฐกิจเริ่มดีขึ้น ศาลฎีกา (Supreme Court) ได้นำภูมายปรับสภาพการทำเกษตรกรรมปี 1933 "ไปตีความและประกาศว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ (จำเป็นต้องยกเลิก ในวันที่ 6 กรกฎาคม 1936) ในประเด็นที่ว่าด้วยรัฐสภาพ่ายันภูมายังคงผลิตผลเกษตรกรรมอันเป็นการลิด落ตัวสิทธิเกษตรกรในการประกอบอาชีพทำเกษตรกรรม และรัฐบาลกลางแทรกแซงอำนาจรัฐบาลลักษณะเพื่ออำนวยการจัดการทำเกษตรกรรมในลักษณะหน้าที่ของรัฐบาลลักษณะเพื่อเกษตรกรคนดำเนินต่อไปโดยในวันที่ 16 มิถุนายน 1933 รัฐสภาพ่ายันภูมายันชื่อเกษตรกรรมปี 1933 (The Farm Credit Act of 1933)¹⁷ กำหนดจัดตั้งสำนักงานสินเชื่อเกษตรกรรม (The Farm Credit Administration - FCA) กำหนดให้เกษตรกรกู้ยืมเงินอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าสำนักงานสินเชื่อเกษตรกรรม เพื่อนำเงินไปซื้อเมล็ดพันธุ์พืช ปุ๋ย และอุปกรณ์ทำเกษตรกรรม เพื่อໄก์ที่ดินคืนหรือจ่ายภาษีที่ค้างจ่าย หรือเพื่อปรับลดเงินกู้ การจ่ายเงินกู้ยืมคืนแก่สำนักงานสินเชื่อเกษตรกรรมมีทั้งจ่ายคืนระยะสั้นและจ่ายคืนระยะยาว หากจ่ายคืนระยะยาวกำหนดภายใน

50 ปีด้วยอัตราดอกเบี้ย 2.25 เปอร์เซนต์ ในเดือนตุลาคม 1933 รัฐสภาจัดตั้งสำนักงานสินเชื่อผลิตภัณฑ์เกษตรปี 1933 (The Commodity Credit Corporation - CCC)¹⁸ มุ่งพยุงราคาผลิตผลเกษตรกรรม โดยสำนักงานสินเชื่อผลิตภัณฑ์เกษตรจัดสรรเงินให้เกษตรกรกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ในช่วงที่ผลิตผลเกษตรกรรมราคาต่ำ เพื่อเกณฑ์ตระษานารถกันเก็บผลิตผลเกษตรกรรมไว้ขายเมื่อราคากลับมาสูงขึ้น ในวันที่ 1 พฤษภาคม 1935 รัฐสภาดำเนินการจัดตั้งสำนักงานตั้งรกรากใหม่ให้การช่วยเหลือแก่เกษตรกรเพื่อการตั้งรกรากใหม่ในที่ดินที่ขาดความอุดมสมบูรณ์ เริ่มด้วยการปลูกป่า อนุรักษ์ดิน สร้างเมืองใหม่ในพื้นที่ดังกล่าวและให้การช่วยเหลือสนับสนุนแก่เกษตรกรที่ถือครองที่ดินเพื่อในการทำเกษตรกรรม เพราะต้นปี 1936 ศาลมีการแนะนำว่ากฎหมายปรับสภาพการทำเกษตรกรรมปี 1933 (The Agricultural Adjustment Act of 1933) บัดต่อรัฐธรรมนูญ จำเป็นต้องยกเลิกในวันที่ 6 กรกฎาคม 1936 เป็นผลให้รัฐสภาในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 1936 ผ่านกฎหมายอนุรักษ์ดินและจัดแบ่งพื้นที่เพื่อการเกษตรปี 1936 (The Soil Conservation and Domestic Allotment Act of 1936)²⁰ กฎหมายเพื่อคงรักษาอย่างจำกัดจำนวนการผลิตผลเกษตรกรรมครึ่งปี 1933 ด้วยการกำหนดค่าเกษตรจะได้รับเงินตอบแทน (compensation) ต่อมื่อต่อพื้นที่ทำการเพาะปลูกพืชและเดินทางที่ดินตลาด และอนุรักษ์ดินด้วยการปลูกพืชทะลุถ้วน ด้วยกฎหมายอนุรักษ์ดินและจัดแบ่งพื้นที่เพื่อการเกษตรปี 1936 ไม่เป็นการละเมิดสิทธิเกษตรกรในการทำเกษตรกรรม ขึ้นอยู่กับความพอใจของเกษตรกรที่จะเข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้รัฐบาลกลางยังต้องการให้เกษตรกรทุกครอบครัวมีที่ดินเป็นของตนเอง ในทางปฏิบัติในวันที่ 22 กรกฎาคม 1937 รัฐสภาร่างกฎหมายเกษตรกรเช่าที่ดินทำเกษตรกรรมปี 1937 (The Bankhead-Jones Farm Tenant Act 1937)²¹ กำหนดจัดตั้งสำนักงานความมั่นคงในการทำเกษตรกรรม (The Farm Security Administration - FSA) สำนักงานความมั่นคงในการทำเกษตรกรรมปี 1937 รับช่วงงานต่อจากสำนักงานตั้งรกรากใหม่ปี 1935 หน้าที่หลักของสำนักงานความมั่นคงในการทำเกษตรกรรมคือให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่ยังไม่มีที่ดินเป็นของตนเองให้ได้ถือครองที่ดิน เกษตรกรที่ยังไม่มีที่ดินเป็นของตนเองแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ เกษตรกรเช่าที่ดิน (Tenant Farmer) เกษตรกรรับแบ่งส่วนผลิตผลเป็นค่าแรงงาน (Sharecropper Farmer) และเกษตรกรเร่อนรับจ้างทำเกษตรกรรม (Migratory Farm Workers) ในการดำเนินงานสำนักงานความมั่นคงในการทำเกษตรกรรมจะจัดสรรเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำแก่เกษตรกรทั้ง 3 กลุ่มเพื่อซื้อที่ดินเป็นของตนเองโดยเจ้าหน้าที่สำนักงานความมั่นคงในการทำเกษตรกรรมจะร่วมพิจารณาในการซื้อที่ดินด้วย การซื้อขายเงินกู้คืนมีระยะเวลานานถึง

40 ปี นอกจากนี้ยังมีหน้าที่จัดสร้างที่พักแก่เกษตรกรร่วมรับข้างทำเกษตรกรรมช่วงที่ยังไม่ถือครองดินແนอิกด้วย ความสำเร็จสูงสุดในการปรับปรุงการทำเกษตรกรรมของแผนข้อตกลงใหม่คือ กฎหมายปรับสภาพการทำเกษตรกรรมปี 1938 ผ่านรัฐสภาในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 1938 (The Agricultural or Second Agricultural Adjustment Act of 1938)²² กำหนดโดยเลิกกฎหมายอนุรักษ์ดินและจัดแบ่งพื้นที่เพื่อการเกษตรปี 1936 และนำข้อกำหนดของกฎหมายปี 1936 นี้มาเขียนไว้เป็นข้อแรกในกฎหมายปรับสภาพการทำเกษตรกรรมปี 1938 คือเกษตรจะได้รับเงินตอบแทนต่อเมื่อผลพื้นที่ทำการเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ที่ดีน้ำดี และอนุรักษ์ดินด้วยการปลูกพืชควบคู่กัน ข้อที่สองรัฐบาลลงนามให้การดำเนินการของกระทรวงเกษตร เป็นผู้กำหนดประเภทพืชให้เกษตรกรปลูกในแต่ละเขต โดยพิจารณาจากปริมาณความต้องการในการบริโภคของตลาด ในทางปฏิบัติเพื่อการทำเกษตรกรรมในประเภทดังกล่าว ต้องได้รับความเห็นชอบด้วยมติเสียงสองในสามของเกษตรกรในเขตนั้น ๆ หากได้รับความเห็นชอบในอัตราเสียงสองในสามแล้วแต่เกษตรกรคนใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมติที่ตกลงกันไว้ขันมีผลทำให้เกิดการเหลือขาดปริมาณผลิตผลในเขตนั้น ๆ เกษตรกรผู้ฝ่าฝืนต้องถูกปรับเป็นการลงโทษ ข้อที่สามรัฐบาลลงนามแสดงความรับผิดชอบต่อเกษตรที่ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนดด้วยการจัดสร้างยุ่งยากให้เกษตรกรเก็บผลิตผล จ่ายเงินล่วงหน้าหากเกษตรกรจำเป็นต้องใช้เงินด้วยการประเมินราคากลางที่จะเก็บเกี่ยวได้ (commodity loans) และให้ความช่วยเหลือหากเกิดภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม โรคพืช 蟲害เทบลง และแห้งแล้ง

7. ช่วยธุรกิจอุตสาหกรรมและถูกจ้างแรงงาน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในการดำเนินธุรกิจระหว่างธุรกิจรายใหญ่กับธุรกิจรายย่อย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้ผลิตกับผู้ผลิต นายจ้างกับลูกจ้าง และผู้ผลิตกับผู้บริโภค เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม และเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกันและความร่วมมือกันด้วยดีระหว่างรัฐบาล ผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมและถูกจ้างแรงงาน ในอันจะจัดปัญหาของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมที่พยายามสร้างความมั่นคงในการผลิตและเพิ่มราคاستนค้า ขณะที่ถูกจ้างแรงงานพยายามแสวงหาแนวทางกำหนดชั่วโมงการทำงานสูงสุด และกำหนดอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำสุด ในทางปฏิบัติในวันที่ 13 มิถุนายน 1933 รัฐสภาผ่านกฎหมายปรับปรุงอุตสาหกรรมแห่งชาติปี 1933 (The National Industrial Recovery Act of 1933 - NRA)²³ กำหนดเป้าหมายสองประการในการดำเนินการคือ เป้าหมายประการที่หนึ่ง กำหนดจัดตั้งสำนักงานปรับปรุงแห่งชาติ (The National Recovery Administration - NRA) ทำหน้าที่จัดปัญหาการว่างงาน และกระตุ้นการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยการให้ธุรกิจอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันร่วมตัวกำหนดกฎหมายในการดำเนินธุรกิจในเรื่อง

ปรินาพการผลิต จัดสัดส่วนการผลิตระหว่างกัน กำหนดคราค่าต้นทุนสินค้า กำหนดคราคายสินค้า ชี้ว่า ไม่การทำงานและอัตราค่าจ้างแรงงาน กฎเกณฑ์ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของ สำนักงานปรับปรุงแห่งชาติ ศาลและประธานาธิบดีมีอำนาจร่วมตรวจสอบด้วย เป้าหมายของการที่ สองกำหนดขัดตั้งสถาบันแห่งชาติ (The National Labor Board - NLB) กำหนดให้การรับรอง ในสิทธิของลูกจ้างแรงงานผ่านตัวแทนลูกจ้างแรงงานในการต่อรองความต้องการกับนายจ้าง นำ การเลือกกรรมการบริหารงานสหภาพแรงงาน และตัดสินข้อพิพาทของลูกจ้างแรงงาน ทั้งกำหนด ห้ามนายจ้างบังคับลูกจ้างแรงงานเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานที่นายจ้างขัดตั้งขึ้น และนายจ้าง ต้องรับลูกจ้างแรงงานเข้าทำงาน แม้ลูกจ้างแรงงานเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานอื่น ในทางปฏิบัติ ปรากฏว่า 95% ของธุรกิจอุตสาหกรรมได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่คิดว่ามีความเป็นธรรมในการดำเนิน ธุรกิจอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการทำงานกำหนดชั่วโมงการทำงานสูงสุดสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมง อัตราค่าจ้างแรงงานต่ำสุดสัปดาห์ละ \$13-\$15 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ พอดีที่กฏหมาย ปรับปรุงอุตสาหกรรมแห่งชาติปี 1933 มีผลในทางปฏิบัติเพราลูกจ้างแรงงานได้มีโอกาสได้รับผล ประโยชน์ร่วมในรูปของค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นจากเดิม เลิกใช้แรงงานเด็ก และยุติการทำธุรกิจ อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นธรรม ทั้งช่วยให้แรงงาน 2.5 ล้านคน มีงานทำทันทีในปี 1933 การวิจารณ์ กฏหมายปรับปรุงอุตสาหกรรมแห่งชาติปี 1933 มีขึ้นในเวลาต่อมาในประเด็นผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดเล็กไม่พอใจที่ได้รับส่วนแบ่งสัดส่วนการผลิตน้อยกว่าธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด ใหญ่และอัตราค่าจ้างแรงงานกำหนดไว้สูงเกินความสามารถที่ธุรกิจขนาดเล็กจะจ่ายแก่ลูกจ้างแรง งานได้ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเคร่ง ครัดจริงจัง ยานาจการซื้อของผู้บริโภคไม่เพิ่ม เพราะผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อรักษาสิน ค้าเพื่อให้คุ้มกับค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้นที่ต้องจ่ายแก่ลูกจ้างแรงงาน เจ้าของธุรกิจอุตสาหกรรมไม่ให้ ความสำคัญในบทบาทของสหภาพแรงงานแห่งชาติและปฏิเสธคำเรียกร้องของสหภาพแรงงาน อัน เป็นผลให้ลูกจ้างแรงงานเริ่มนัดหยุดงานตั้งปี 1935 เป็นผลเสียแก่การดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม และกระทบต่อส่วนรวม ในเดือนพฤษภาคม 1935 ศาลฎีก้าประการอย่างเป็นทางการว่ากฏหมาย ปรับปรุงอุตสาหกรรมแห่งชาติปี 1933 ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ต้องยกเลิกในประเด็นประธานาธิบดีไม่ มีอำนาจเข้าแทรกแซงเพื่อการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในกฎเกณฑ์การดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม และรัฐบาลกลางไม่มีอำนาจเข้าขัดความระเบียบในทุกหลักเกณฑ์ของธุรกิจ (ที่ผ่านมา_rัฐบาลกลางมี อำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินธุรกิจรถไฟฟ้าเป็นธุรกิจการค้าระหว่างรัฐด้วยกฏหมายปี 1887) เพราะกฏหมายปรับปรุงอุตสาหกรรมแห่งชาติปี 1933 จำเป็นต้องยกเลิกในเดือนพฤษภาคม

1935 แต่รัฐบาลของประธานาธิบดีฟูส์เวลท์ยังต้องการให้ถูกจ้างแรงงานได้รับความเป็นธรรมในการทำงานเป็นผลให้ในวันที่ 5 กรกฎาคม 1935 รัฐสภาผ่านกฎหมายแวร์หรือกฎหมายความสัมพันธ์แรงงานแห่งชาติปี 1935 (The Wagner Act or The National Labor Relations Act of 1935)²⁴ เสนอโดยโรเบิร์ต เอฟ. แวนเนอร์ (Robert F. Wagner) วุฒิสมาชิกจากนิวยอร์ก กำหนดข้อตั้งสภากำหนดข้อความสัมพันธ์แรงงานแห่งชาติ (The National Labor Relations Board - NLRB) มุ่งให้การช่วยเหลือถูกจ้างแรงงานและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าต่อไป เริ่มตัวการรับรองสิทธิถูกจ้างแรงงานในการรวมตัวก่อตั้งสหภาพแรงงาน รับรองอำนาจการต่อรองของตัวแทนถูกจ้างแรงงานที่เจรจาคันนายจ้างในเรื่องอัตราค่าจ้างแรงงาน ช่วยในการทำงาน สวัสดิการ และสภาพงาน และห้ามนายจ้างตัดสินใจห้ามนายจ้างในเรื่องอัตราค่าจ้างแรงงาน ช่วยกู้ภัยหมายแวร์ปี 1935 ทำให้ถูกจ้างแรงงานและสหภาพแรงงานได้รู้สิทธิและมีบทบาทมากกว่าเดิม สหภาพแรงงานที่เด่นมี 2 สหภาพ สหภาพแรงงานแรกคือ สหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงาน (The American Federation of Labor - The A.F. of L.)²⁵ เริ่มก่อตั้งในปี 1881 สมาชิกเป็นกลุ่มแรงงานเพื่อมือที่แยกรวมตัวในงานเพื่อมืออาชญาเฉพาะตัว เช่น สหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงานไม้ สหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงานงานเชื่อมโลหะ สหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงานงานเรียงพิมพ์เป็นต้น การปฏิรูปคือเป้าหมายของการรวมตัว เน้นปฏิรูปในเรื่องชั่วโมงการทำงานคือ 8 ชั่วโมงในหนึ่งวันและ 6 วันในหนึ่งสัปดาห์ ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการที่ดีที่ถูกจ้างแรงงานควรได้รับจากนายจ้าง ในเรื่องค่าจ้างแรงงานต้องได้ตัดส่วนกับอัตราค่าครองชีพ และสหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงานจะให้การสนับสนุนพรรคการเมืองที่ให้ความสำคัญแก่สหภาพแรงงาน สมาชิกนับวันเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ และการรวมตัวเป็นไปอย่างเหนียวแน่น มั่นคง ผู้นำคนสำคัญคือ ชาเมล กอมเพอร์ส (Samuel Gompers) สหภาพแรงงานที่สองคือ องค์กรคณะกรรมการเพื่อองค์การอุตสาหกรรม (The Committee for Industrial Organization - CIO)²⁶ ก่อตั้งในวันที่ 9 พฤศจิกายน 1936 สมาชิกเป็นกลุ่มแรงงานทั้งประเภทแรงงานเพื่อมือ และแรงงานกรรมกร (แม่กาน) ในธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตรับอนุต หลักกล้า บางและน้ำมัน เป็นต้น การปฏิรูปคือเป้าหมายของการรวมตัว เช่น สหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงาน ผู้นำคนสำคัญคือ จอห์น เลวิส (John L. Lewis) เป็นที่รู้กันอยู่ว่า สมาชิกกลุ่มแรงงานเพื่อมือขององค์กรคณะกรรมการเพื่อองค์การอุตสาหกรรม (CIO) คือสมาชิกในสหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงาน (A.F. of L.) ที่คิดแยกตัวออกจากก่อตั้งองค์กรแข่งกับสหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงาน เป็นผลให้สหพันธ์อเมริกาแห่งแรงงานสั่งให้องค์กรคณะกรรมการเพื่อองค์การอุตสาหกรรมถอยตัว เพื่อตัดปัญหาในเดือนพฤษภาคม 1938 จอห์น เลวิส นำกลุ่มแรงงานเพื่อมือแยกออกจากกการเป็นสมาชิกของสหพันธ์

อมริกาแห่งแรงงานอย่างเป็นทางการ เป็นการพยายามตัวขององค์กรคอมมิวนิสต์เพื่อองค์การอุดสาหกรรม และในเดือนพฤษภาคม 1938 ก่อตั้งสภาพแห่งองค์การอุดสาหกรรม (The Congress of Industrial Organizations - CIO)²⁷ ขึ้นมาแทน สมาชิกเป็นกลุ่มแรงงานทั้งประเภทแรงงานฝีมือและแรงงานกรรมกร กล่าวได้ว่าในปี 1938 สาภาระแรงงานที่มีบทบาทในธุรกิจอุดสาหกรรมนี้ 2 สาภาระ คือ สาพันธ์อเมริกาแห่งแรงงาน (A.F. of L.) และสภาพแห่งองค์การอุดสาหกรรม (CIO) การรวมตัวของลูกจ้างแรงงานทั้งสองสาภาระเป็นไปอย่างเหนียวแน่นมั่นคง การเรียกร้องต่อรองกับนายจ้างจะเป็นในเรื่องเพิ่มค่าจ้างแรงงาน ลดชั่วโมงการทำงาน ปรับปรุงสภาพงานและเพิ่มสวัสดิการแก่ลูกจ้างแรงงาน การนัดหยุดงาน (strike) จะมีขึ้นเมื่อนายจ้างปฏิเสธคำเรียกร้องของลูกจ้างแรงงาน การนัดหยุดงานเกิดขึ้นมากช่วงปี 1937-1938 ในรูปถือป้ายประท้วง (picket lines strike) และนั่งประท้วง (sit-down strike) หน้าครื่องจักรทำให้เครื่องจักรและการผลิตต้องหยุด เป็นผลเสียแก่ธุรกิจอุดสาหกรรม การนั่งประท้วงเริ่มในเดือนพฤษภาคม 1936 ในธุรกิจต่อรัฐยนต์ของเจเนอรัล มอเตอร์ส (The General Motors) ที่มีชิแกน หลังจากนั้นได้ขยายเข้าสู่ธุรกิจอุดสาหกรรมเหล็กกล้า น้ำมัน สิ่งทอ และต่อเรื่อยมีผลกระทบต่อนายจ้างและส่วนรวม จากการประท้วงที่บอยคริงหาข้อขัดไม่ได้เป็นผลให้ลูกจ้างแรงงานและนายจ้างต้องยอมรับการเข้าแทรกแซงของรัฐบาลกลางเพื่อการแก้ไขปัญหาโดยในวันที่ 25 มิถุนายน 1938 รัฐสภาพผ่านกฎหมายมาตรฐานแรงงานยุติธรรมปี 1938 (The Fair Labor Standards Act or The Wages and Hours Law of 1938)²⁸ กฎหมายมาตรฐานแรงงานยุติธรรมมีผลในทางปฏิบัติในเดือนตุลาคม 1938 กำหนดลดชั่วโมงการทำงานจากปี 1938 ทำงานสัปดาห์ละ 44 ชั่วโมง ลดเป็นทำงานสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมงในปี 1940 กำหนดเพิ่มค่าจ้างแรงงานจากปี 1938 ได้ค่าแรงงานชั่วโมงละ 25 เซนต์ (cent) เพิ่มเป็นได้ค่าแรงงานชั่วโมงละ 40 เซนต์ ในปี 1940 ทำงานเกินจากเวลาที่กำหนดได้ค่าแรงงานชั่วโมงละเท่าครึ่งของที่เคยได้รับห้ามใช้แรงงานเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปีในโรงงานผลิตสินค้าเพื่อการค้าระหว่างรัฐ เช่นในอุดสาหกรรมเหล็กกล้า อุดสาหกรรมทอผ้า อุดสาหกรรมผลิตยนต์ เป็นต้น ให้กระทรวงแรงงานคุ้มครองผู้ดูแลรับผิดชอบให้กฎหมายปี 1938 มีผลในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

8. คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ปราบภัยในรูปของการประกันสังคมช่วยเหลือผู้ยากไร้ ช่วยเหลือผู้ด้อยค่า ควบคุมอาหาร ยาและเครื่องสำอางรวมถึงการโฆษณาและควบคุมพฤติกรรมการเมือง

ประกันสังคมช่วยเหลือผู้ยากไร้ ในทางปฏิบัติมีขึ้นโดยในวันที่ 14 สิงหาคม 1935
รัฐสภาผ่านกฎหมายประภกันสังคมปี 1935 (The Social Security Act of 1935)²⁹ กำหนดขัดตั้งสถาปนา

ประกันสังคม (The Social Security Board - SSB) คูແລງນາດັ່ນປະກັນສັງຄົມໃຫ້ກວາມຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຍາກໄຮ້ 3 ກຸ່ມື້ອີ້ມ ກຸ່ມື້ທີ່ທີ່ນຶ່ງຄົນວ່າງງານ ແລ້ວເຈິນທີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນວ່າງງານໄດ້ຈາກແປ່ງສ່ວນກາຍີເຈິນໄດ້ຮາຍເດືອນຂອງຜູ້ທ່າງນະດັບນາຍໜ້າງ ຮ່ວມດ້ວຍກັບເຈິນທີ່ຮູ້ບາລັກລາງແລະຮູ້ບາລັມລົຮູ້ຈັດສຳຮັນທບໍ່ໄຫ້ ກຸ່ມື້ທີ່ສ່ອງຄົນຫຣາອາຊຸ 65 ປີເຈື້ນໄປ ເຈິນນຳນາຄູ່ທີ່ຄົນຫຣາໄດ້ຮັບອູ່ຮ່ວ່າງເດືອນລະ \$10-\$85 ແລ້ວເຈິນທີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນຫຣາໄດ້ຈາກແປ່ງສ່ວນກາຍີເຈິນໄດ້ຮາຍເດືອນຂອງຜູ້ທ່າງນະດັບນາຍໜ້າງ ສົມທບໍ່ກັບເຈິນກາຍີປະກັນສັງຄົມຄົດຕາມອັດຕາຄ່າໜ້າງແຮງງານຂອງລູກໜ້າງ ກຸ່ມື້ສາມຄນທີ່ຊ່ວຍຕ້ວເອງໄມ້ໄດ້ ອີ້ຄົນຕານອດ ກົນຫຼຸ່ມຫວັກ ກົນເປັນອ່ຍ ເຄີກກໍາພ້ວມ ແລະຜູ້ສູງອາຊຸ ສໍາຫັນຜູ້ສູງອາຊຸທີ່ຍາກໄຮ້ອາຊຸ 65 ປີເຈື້ນໄປໄດ້ຮັບເຈິນເດືອນລະ \$20 ແລ້ວເຈິນທີ່ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມື້ທີ່ຊ່ວຍຕ້ວເອງໄມ້ໄດ້ເປັນເຈິນສົມທບໍ່ຮ່ວມກັນຮ່ວ່າງຮູ້ບາລັມລົຮູ້ແລະຮູ້ບາລັກລາງ (ການປະກັນສັງຄົມໃນປະເທດໄທຢ່າເນີມໃນປີ 2535 ທີ່ຢ່າງ 1992)

ຊ່ວຍທ່າງຜ່ານສຶກ ເພື່ອຕອນແຫັນຄຸນງານຄວາມດີແລະສັນອົງຄໍາເຮີຍກ້ອງຂອງທ່າງຜ່ານສຶກຈາກສົງຄຣານ ໂຄດຄຣັ້ງທີ່ 1 ດ້ວຍເຈິນນຳເຫັນທີ່ເຄີຍພິຈາລາຍໄວ້ໃນສັນຍປະຮານາທົບດີແກລວິນ ຖຸລິດໃຫ້ມີຜລໃນທາງປົງປັບຕິ ໃນການດໍາເນີນການຮູ້ສກາໃນວັນທີ 24 ມັງກອນ 1936 ຜ່ານກຸ້ມາຍັດເຈິນຕອບແກນປີ 1936 (The Adjusted Compensation Act of 1936)³⁰ ກໍາຫັນຈ່າຍເຈິນຕອບແກນແກ່ທ່າງຜ່ານສຶກ 3 ສ້ານຄນ ໃນວິເຈິນ \$1500 ສ້ານສ້າງຄວາມພອໃຈຢ່າງນາກແກ່ທ່າງຜ່ານສຶກ

ກົບຄຸນອາຫານ ຍາ ເຄື່ອງສໍາອາງ ແລະກາໂໂມຢາ ໃນທຸວຽນ 1930 ເພື່ອປົ່ງກັນອັນຕາຍຂັ້ນອາຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ເນື່ອງຈາກຄນອເມຣິກັນນີ້ມີນົບຮົງກໍາຕົວຢ່າງເປັນຜລໃຫ້ໃນວັນທີ 24 ມັງກອນ 1938 ຮູ້ສກາຜ່ານກຸ້ມາຍັດອາຫານ ຍາແລະເຄື່ອງສໍາອາງປີ 1938 (The Federal Food, Drug and Cosmetic Act of 1938)³¹ ກໍາຫັນດີກເດີກກຸ້ມາຍັດອາຫານແລະຍາປີ 1906 ກໍາຫັນດີກໍາຕົວຢ່າງອາຫານ ຍາແລະເຄື່ອງສໍາອາງໃຫ້ເປັນທີ່ເຮີຍບ້ອຍກໍອນນ້ອອກຈໍາຫານ່າຍ ແລະໃຫ້ຜູ້ຝລິຕະບຸສ່ວນຜສນຂອງອາຫານ ຍາແລະເຄື່ອງສໍາອາງລົງບນ້າລາກໃຫ້ຜູ້ບໍ່ຮົງໄກດ້ຮັບຮູ້ ໃຫ້ສ້ານກົງການອາຫານແລະຍາຄົວຄຸນດູແລ້ວຢ່າງໄກລ໌ສົດ ແລະຮູ້ສກາຜ່ານກຸ້ມາຍັດລົລະ-ລື ປີ 1938 (The Wheeler-Lea Act of 1938)³² ກໍາຫັນດ້ານຜູ້ຝລິໄມຢາສິນຄໍາເກີນຄຸມກາພຂອງສິນຄໍາ (ປະເທດໄທປະກາດໃຊ້ກຸ້ມາຍັດຮົມຮ່ວມຜູ້ບໍ່ຮົງໄກດ້ໃນວັນທີ 30 ເມນາຍນ 2522 ທີ່ຢ່າງ 1979)

ກົບຄຸນພຸດທິກຣມກາເມືອງ ເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມອູ່ຍ່າງສົງບສກັດກັ້ນເຈົ້າຫຼັກທີ່ຈາກກາເຮີຍເຈິນຕອບແກນໄດ້ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະກົບຄຸນກາໃຊ້ເຈິນເພື່ອຫາເສີ່ງຂອງພຣກກາເມືອງແລະນັກກາເມືອງກັນການຖາງການເມືອງໃນອາຄຕໃນວັນທີ 2 ຕົງກອນ 1939 ຮູ້ສກາຜ່ານກຸ້ມາຍັດເພທປີ 1939 (The Hatch Act of 1939)³³ ກໍາຫັນດ້ານຜູ້ຝລິໄມຢາສິນຄໍາເກີນຄຸມກາພຂອງສິນຄໍາ (ປະເທດໄທປະກາດເນື້ອງກູ້ບໍ່ຮົງໄກດ້ໃຫ້ສ້ານກົງການອາຫານແລະຍາຄົວຄຸນດູແລ້ວຢ່າງໄກລ໌ສົດ ແລະຮູ້ສກາຜ່ານກຸ້ມາຍັດລົລະ-ລື ປີ 1938 (The Wheeler-Lea Act of 1938)³⁴ ກໍາຫັນດ້ານຜູ້ຝລິໄມຢາສິນຄໍາເກີນຄຸມກາພຂອງສິນຄໍາ (ປະເທດໄທປະກາດໃຊ້ກຸ້ມາຍັດຮົມຮ່ວມຜູ້ບໍ່ຮົງໄກດ້ໃນວັນທີ 30 ເມນາຍນ 2522 ທີ່ຢ່າງ 1979)

ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการเข้ามืออิทธิพลเพื่อการเลือกประธานาธิบดีหรือเลือกสมาชิกวุฒิสภา ในวันที่ 20 กรกฎาคม 1940 เพิ่มข้อกำหนดในกฎหมายเช่นกำหนดให้พรรคการเมืองใช้เงินเพื่อการหาเสียงในแต่ละปีไม่เกิน \$3 ล้าน และนักการเมืองใช้เงินเพื่อการหาเสียงส่วนตัวปีละไม่เกิน \$5000

แพดดีแลร์ (1933-1941) ภายใต้แผนข้อตกลงใหม่ (The New Deal Program) ประธานาธิบดีเฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ มีส่วนอย่างมากในอันช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยาก ผลงานที่ปรากฏคือแก้ปัญหาการเงินการธนาคาร ควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลกลาง บรรเทาทุกข์โดยตรง สร้างงาน แก้ปัญหาที่อยู่อาศัย ช่วยเกษตรกร ช่วยธุรกิจอุตสาหกรรมและอุปกรณ์แรงงาน และดูแลสังคม ภายใต้แผนข้อตกลงใหม่สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมแก่ สหรัฐอเมริกา ขณะนั้นประเทศทั้งหลายอยู่ในสภาพเศรษฐกิจทรุดโรม ประชาชนทุกข์ยาก และ การเมืองมีการเปลี่ยนแปลงจากประธานาธิบดีไทร์หรือสมบูรณ์สาสุราษฎร์ราชย์เป็นเผด็จการหรือ คอมมิวนิสต์ นอกจากนี้พรรครีบูปีโน่คริติกซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 1825 โดยประธานาธิบดีแอนดรู แจ็คสัน มีความมั่นคงและนำการบริหารประเทศ 20 ปีเต็ม (1933-1953) ภายใต้การนำของประธานาธิบดี เฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ (1933-1945) ประกาศใช้แผนข้อตกลงใหม่ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม และประธานาธิบดีฮาร์รี อ. ทรัมป์ (1945-1953) ประกาศใช้แผนข้อตกลงที่ยุติธรรม (The Fair Deal Program) แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอเมริกา ทั้งนี้ข้อเสียของแผนข้อตกลงใหม่คือสร้างหนี้สินจำนวนมากแก่รัฐบาล หนี้สินชาตินี้เกิดขึ้น เพราะรัฐบาลกลางต้องใช้เงินจำนวนมากเพื่อจัดตั้งหน่วยงานและจ้างบุคลากรดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย สร้างงานและผลักดันธุรกิจเอกชน ให้คงทำธุรกิจและสร้างงานเพิ่มต่อไป อันเป็นผลให้รัฐบาลกลางใช้จ่ายเงินไปมากเกินกว่าเงินภาษีที่เก็บได้ รายจ่ายมากกว่ารายรับ กล่าวคือในสมัยประธานาธิบดีเอดเวิร์ด ซี. ลูเวอร์ (1929-1933) ใช้จ่ายเงินเกินงบรายได้ไป \$3 ล้าน ทันทีที่ประธานาธิบดีเฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เข้าบริหารประเทศภายใต้แผนข้อตกลงใหม่ รัฐบาลกลางใช้จ่ายเงินเกินงบรายได้หรือสร้างหนี้สินชาติจาก \$3 ล้านเป็น \$16 ล้าน และเพิ่มขึ้นเป็น \$40 ล้านเมื่อสิ้นสมัยประธานาธิบดีรูสเวลท์³⁴ สาเหตุเพราะต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากเป็นผลให้รัฐบาลกลางพยายามหารายได้เพิ่มโดยในวันที่ 30 สิงหาคม 1935 รัฐสภาผ่านกฎหมายรายได้ปี 1935 (The Revenue Act or the Wealth Tax Act of 1935)³⁵ กำหนดเพิ่มการเรียกเก็บภาษีรายได้จากผู้มีฐานะเดิมจากผู้มีรายได้สูง บริษัทใหญ่ ผู้มีครอบครองผู้มีบุคคลและเจ้าของที่ดิน ในวันที่ 22 มิถุนายน 1936 รัฐสภาผ่านกฎหมายรายได้ปี 1936 (The Revenue Act or The Undistributed Profits Tax Act of 1936)³⁶ กำหนดเรียกเก็บภาษีรายได้ในผลกำไรของบริษัท สร้างความไม่พอใจอย่างมากแก่นักธุรกิจด้วยเหตุเพราะทำให้ธุรกิจไม่ขยายตัวเท่าที่ควรต้อง

แบ่งผลกำไรเป็นเงินภาษี แต่เพื่อให้ธุรกิจขยายตัวและมีการสร้างงานเพิ่ม ในวันที่ 27 พฤษภาคม 1938 รัฐสภาผ่านกฎหมายรายได้ปี 1938 (The Revenue Act of 1938)³⁷ โดยประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ ไม่อนุนหานเงินของกำหนดการเรียกเก็บภาษีรายได้บริษัทใหญ่ให้บริษัทมีเงินเหลือเพื่อการขยายกิจการ และในปี 1939 รัฐสภาผ่านกฎหมายภาษีรายได้ปี 1939 (The Revenue Act of 1939)³⁸ กำหนดยกเลิกการเรียกเก็บภาษีรายได้ในผลกำไรของบริษัท เพิ่มการเรียกเก็บภาษีเงินได้บริษัทใหญ่ในอัตราไม่เกิน 19% ของรายได้ และให้ลูกจ้างต้องจ่ายภาษีรายได้แก่รัฐบาลกลาง เมื่นรัฐบาลกลางโดยใช้อำนาจรัฐสภาพออกกฎหมายหารายได้เพิ่มมาโดยตลอด ผลกระทบ pragmatically ว่าเงินใช้จ่ายไปมีมากกว่ารายได้รับเข้ามา หนี้สินของชาติจำนวนมากโดยรัฐบาลกลางภายใต้การนำของประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ช่วงการเลือกตั้งปี 1940 เป็นธรรมเนียมปฏิบัติในอดีตที่ผ่านมา การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีจะเป็นเพียงสองวาระหรือสองสมัยหรือแปดปีเท่านั้น สำหรับประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีมีแล้วสองสมัยหรือแปดปี (1933-1941) แต่ตัดสินใจลงสมัครรับเลือกเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สาม ในปี 1940 ด้วยสาเหตุเพาะประการแรกในรัฐธรรมนูญกำหนดเพียงการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีวาระละสี่ปี ไม่มีข้อกำหนดห้ามเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สาม ประการที่สองคือนโยบายกันให้การยอมรับในความเป็นผู้นำของรูสเวลท์ขณะไลกอยู่ในภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2 (1939-1945) สืบเนื่องมาจากจุดเด่นของเบ็ดสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดในวันที่ 1 กันยายน 1939 เมื่อยุโรปนีรุกรานโปแลนด์ หลังจากนั้นเยอรมนีมุ่งจัดการฟรั่งเศส เป็นผลให้ในวันที่ 22 มิถุนายน 1940 ฝรั่งเศสหนึ่งในกลุ่มชาติที่คุณโนเมริกันมั่นใจว่าแข็งแกร่งและพร้อมด้านกองกำลังและอาวุธต้องพ่ายแพ้แก่เยอรมนี คุณโนเมริกาวาดกล่าวสงครามคิดว่าในภาวะการโลกที่ตึงเครียด ความมากด้วยประสบการณ์และความเป็นผู้นำของรูสเวลท์ควรแก่การเป็นประธานาธิบดีหารัฐอเมริกา ตลอดจนภายใต้แผนข้อตกลงใหม่แก้ไขปัญหาภายในประเทศได้เป็นอย่างดีนั้นด้วยแต่ปี 1933 สร้างความพอใจแก่คุณโนเมริกัน และประการที่สามสนับสนุนพรรคเดโมครติกในการประชุมพรรคเดือนกรกฎาคม 1940 ที่เมืองชิคาโกมีมติเป็นเอกฉันท์ให้แฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เป็นตัวแทนพรรคลงรับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี คู่กับเอนรี อ. 华莱士 (Henry A. Wallace) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี ในการหาเสียงแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เน้นประกาศคงใช้แผนข้อตกลงใหม่เพื่อการปรับปรุงสังคมต่อไปในเรื่องขยายการประกันสังคม จัดหาที่อยู่อาศัยราคาถูกและรัฐบาลเข้าดำเนินการในเรื่องสาธารณูปโภคให้มากขึ้น ทั้งสัญญาจะไม่นำหารัฐอเมริกาเข้าร่วมสงครามหรือส่งกองกำลังอเมริกาเข้าร่วมในสงคราม นอกเสียจากหารัฐอเมริกาถูกใจมติ ต้องมีมาตรการป้องกัน

ชาติจากการถูกกรุกรานโดยชาติผู้ก้าวร้าว โดยต้องมีการเตรียมพร้อมด้านกองกำลังและอาชีวะ ทั้งพร้อมให้การช่วยเหลือแก่องค์กรด้านการเมือง

พระคริสต์พับลิกันส่ง wencl เอล. วิลกี (Wendell L. Willkie) ทนายความจากนิวยอร์ก เป็นตัวแทนพรรคร่วมเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี ผลงานการเลือกตั้งแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ ชนะได้รับ 449 คะแนนจากคณะกรรมการเลือกประธานาธิบดี เวนเคลต เอล. วิลกี ได้รับเพียง 89 คะแนนจากคณะกรรมการเลือกประธานาธิบดี

ผลงานด้านการต่างประเทศของแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ ช่วงปี 1933-1941

ในปี 1933 เมื่อแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เข้าบริหารประเทศนีเหตุการณ์โลก 2 เหตุการณ์ที่มีอิทธิพลอย่างมากในการกำหนดนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ประการแรกคือภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (The Great Depression) หลังสิ้นสุดภารกิจครั้งที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ปรากฏตุนแรงเด่นชัดในปี 1929 เป็นผลให้รัฐบาลสหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920 ปิดกั้นการค้าทั้งสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมกับประเทศทั่วโลกด้วยกฎหมายเพิ่มภาษีนำเข้าปี 1921 และ 1922 ในสมัยประธานาธิบดีวาร์เรน จี. ฮาร์ดิ้ง และกฎหมายเพิ่มภาษีนำเข้าปี 1930 ในสมัยประธานาธิบดีเออร์เบิร์ท จี. ลูเวอร์ ทำให้การค้าของสหรัฐอเมริกาหยุดชะงัก และประเทศลูกหนี้สหรัฐอเมริกาไม่อาจจ่ายหนี้คืนแก่สหรัฐอเมริกาได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เห็นควรต้องเปิดการค้ากับประเทศทุกๆ ด้วยการออกกฎหมายลดภาษีนำเข้า เพื่อให้เกิดการค้าระหว่างกัน เกิดการค้ายาหุนเวียนเงินตราและประเทศลูกหนี้จ่ายคืนหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกาได้ ประการที่สองคือการปราบกู้โฉนดหน้าของระบบเผด็จการ (The Dictatorship) ทั้งในเอเชียและยุโรป ชาติผู้ก้าวร้าวในเอเชียคือญี่ปุ่น เริ่มด้วยรัฐบาลดินแดนแม่น้ำเจ้าพระยาในปี 1931 ญี่ปุ่นซึ่งชอบในลัทธิทหารต้องการเข้าครอบครองดินแดนเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก ชาติผู้ก้าวร้าวในยุโรปคือ เยอรมันนำโดยอดอล์ฟ 希特เลอร์ (Adolf Hitler) ผู้นำพรรคนาซี (The National Socialist Party or Nazi) ก้าวเข้ามีอำนาจเผด็จการในเยอรมันในวันที่ 30 มกราคม 1933 ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีทั้งให้สัญญากับชาวเยอรมันว่าจะถอนญี่ปุ่นและฟื้นฟูการเมือง อิตาลีนำโดย บეนิโต มุสсолินี (Benito Mussolini) ผู้นำพรรคอมมิวนิสต์ (The Fascism) ก้าวเข้ามีอำนาจเผด็จการในอิตาลีในปี 1922 ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ให้สัญญากับชาวอิตาลีว่าจะถอนญี่ปุ่นและฟื้นฟูการเมือง รัสเซียนำโดย约瑟夫·斯大林 (Joseph Stalin) ผู้นำพรรคอมมิวนิสต์ (The Communist Party) ก้าวเข้ามีอำนาจเผด็จการคอมมิวนิสต์ในรัสเซียในปี 1927 จากการปราบกู้โฉนดของชาติผู้ก้าวร้าวทั้งสี่ชาติ เป็นผลให้ประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เห็น

ควรต้องเตรียมพร้อมด้านกองกำลังและอาวุธเพื่อป้องกันการรุกรานใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ต้องรักษาเอกสารของสหรัฐอเมริกา และต้องให้ความช่วยเหลือแก่ชาติผู้ต่อต้านชาติผู้ก้าวข้าม ผลงานด้านการค่างประเทศของประธานาธิบดีเฟรงคลิน ดี. รูสเวลต์ที่ประกาศช่วงปี 1933-1941 ได้แก่

1. สาธารณรัฐอเมริกาพื้นที่ความสัมพันธ์ทางการทุกด้วยรัสเซียในปี 1933^{๓๐} ในปี 1917 ความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐอเมริกากับรัสเซียสิ้นสุดลงเมื่อปีการปฏิวัติรัสเซีย (The Russian Revolution of 1917) ราชวงศ์โรมานอฟ (The Romanov) ถูกโค่นอำนาจลง 由 bolshevik (The Bolsheviks) ขึ้นมา อำนาจ นำรัสเซียซึ่งเป็นฝ่ายสัมพันธมิตรของจักรพรรดิสหราชอาณาจักร ล้มครั้งที่ 1 ปีค.ศ. 1917 และได้ก่อรูปเป็น การปกครองเผด็จการรวมอำนาจคอมมิวนิสต์ ในวันที่ 16 พฤศจิกายน 1933 สาธารณรัฐอเมริกาดำเนิน การทุกด้วยปีความสัมพันธ์กับรัสเซียด้วยหวังผลประโยชน์ด้านการค้า และรวมความรู้สึกในอัน จะต่อด้านการกระทำของชาติผู้ก้าวร้าวอันหมายถึงผู้บุญในคืนเดนเอเรียตะวันออก ทั้งนี้รัสเซียให้ คำมั่นสัญญาจะเลิกการขยายงานบ่าวนให้ร้ายสาธารณรัฐอเมริกาและจะให้การรับรองไม่ลิด落ตอนสิทธิคน อเมริกันในรัสเซีย

2. สร้างรัฐอเมริกาประกาศดำเนินนโยบายเพื่อนบ้านที่ดีต่อกลุ่มประเทศคละดินอเมริกาในปี 1933 (The Good Neighbor Policy 1933) ประธานาธิบดีรูสเวลท์เห็นความจำเป็นต้องดำเนินนโยบายเพื่อนบ้านที่ดีกับกลุ่มประเทศคละดินอเมริกา เพื่อการค้าและสร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างสร้างรัฐอเมริกากับคละดินอเมริกา ในอันร่วมกันปกป้องการก้าวไว้ของชาติผู้ก้าวไว้ในภาคพื้นทวีปอเมริกา ในการดำเนินการเริ่มตัวของประธานาธิบดีรูสเวลท์ในวันที่ 4 มีนาคม 1933 ซึ่งเป็นวันพิธีสถาบันตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีได้ประกาศนโยบายเพื่อนบ้านที่ดีต่อกลุ่มประเทศคละดินอเมริกา (The Good Neighbor Policy 1933) อันหมายถึงสร้างรัฐอเมริกาเลิกการแทรกแซงทั้งในกิจการภายในและกิจการภายนอกของกลุ่มประเทศคละดินอเมริกา⁴⁰ ในวันที่ 26 ธันวาคม 1933 การประชุมแพน-อเมริกาครั้งที่ 7 (The Seventh Pan-American Conference) มีขึ้นที่เมือง蒙得维的奥 (Montevideo) ประเทศอุรuguay รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสร้างรัฐอเมริกาคือ คอร์เดล ฮัลล์ (Cordell Hull) และตัวแทนกลุ่มประเทศคละดินอเมริการ่วมกันลงนามในข้อตกลงมอนเตวิเดโอลปี 1933 (The Montevideo Pact 1933)⁴¹ กำหนดบทบาทการแทรกแซงทั้งในกิจการภายในและกิจการภายนอกระหว่างกัน รัฐสภาและประธานาธิบดีรูสเวลท์สนองข้อตกลงมอนเตวิเดโอลปี 1933 ในทางปฏิบัติโดยในวันที่ 31 พฤษภาคม 1934 ลงนามเห็นชอบยุติการแทรกแซง 33 ปีในคิวบา⁴² (ด้วยบทแก้ไขเพิ่มเติมแพลทปี 1901-The Platt Amendment of 1901 กำหนดให้สร้างรัฐอเมริกามีสิทธิแทรกแซงได้ในคิวบา) ในเดือนกรกฎาคม 1934 ถอนกองกำลังทหารและเข้าหน้าที่เมริการออกจากคิวบา

การแทรกแซง 19 ปี ในไชติ พร้อมทั้งคงให้ความช่วยเหลือด้านการเงินเพื่อโอบอุ้มเศรษฐกิจไชติ ในปี 1936 ลงนามเห็นชอบให้รัฐบาลปานามาจัดการด้านเศรษฐกิจปานามา ทั้งนี้สหรัฐอเมริกาและรัฐบาลปานามาจะร่วมกันปกครองปานามา (ข้อกำหนดใหม่ทางเศรษฐกิจและการปกครองในปานามารัฐสภาเห็นชอบในวันที่ 25 กรกฎาคม 1939) ลงนามเห็นชอบยุติการแทรกแซงในเศรษฐกิจการเงิน 31 ปีในสาธารณรัฐโคลอมบีญา (สหรัฐอเมริกาเข้าควบคุมการเงินของสาธารณรัฐโคลอมบีญาในปี 1905) ระหว่างปี 1934-1937 สหรัฐอเมริกาลงนามในข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ด้านการค้า (The Reciprocal Trade Agreement) กับบราซิล โคลัมเบีย คอสตาริกา คิวบา เอลซัล瓦多地 กัวเตมาลา ไชติ และชอนดูรัส ในวันที่ 1 ธันวาคม 1936 ประธานาธิบดีรูสเวลท์เข้าร่วมในการประชุมกุ่มประเทศภาคพื้นทวีปอเมริกาเพื่อการคงไว้ซึ่งสันติภาพ (The Inter-American Conference for Maintenance of Peace)⁴³ ที่เมืองบัวโนส ออเรส (Buenos Aires) อะเย็นดินา กำหนดข้อตกลงในอันจะร่วมกันปกป้องภาคพื้นทวีปอเมริกาจากการโจมตีชาวร้าย เสริมสิ่งการประชุมได้เวลาเยือนเมืองมอนเตวิดோ อุรุกวัย ก่อนกลับสหรัฐอเมริกา ในปี 1938 ปฏิเสธการเข้าแทรกแซงในธุรกิจนำ้มันในเม็กซิโก⁴⁴ สืบเนื่องมาจากในปี 1938 ประธานาธิบดีลากาชาร์โอดาร์ (Lazaro Cardenas) ประกาศยึดธุรกิจนำ้มันของต่างชาติในเม็กซิโก นักลงทุนต่างชาติในธุรกิจนำ้มันรวมทั้งนักลงทุนอเมริกันประท้วงรัฐบาลเม็กซิโกและเรียกร้องให้รัฐบาลตนเข้าแทรกแซงเม็กซิโก รัฐบาลอังกฤษตัดความสัมพันธ์กับเม็กซิโก ประธานาธิบดีรูสเวลท์ปฏิเสธการเข้าแทรกแซงใด ๆ ในเม็กซิโก แต่เสนอแนวทางให้นักธุรกิจนำ้มันอเมริกันให้เข้าเจรจาด้วยตนเองโดยตรงกับรัฐบาลเม็กซิโก ผลคือมีการเจรจาด้วยศรัทธาในปี 1941 ตลอดจนในปี 1949 รัฐบาลเม็กซิโกได้ชดเชยค่าเสียหายทั้งหมดแก่บริษัทธุรกิจนำ้มันอเมริกันในเม็กซิโก

3. สหรัฐอเมริกาเปิดทำการค้ากับนานาประเทศในปี 1934⁴⁵ ในช่วงทศวรรษ 1920 สหรัฐอเมริกายึดมั่นในนโยบายโคลเดียร์ ผู้รักษาผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาเป็นประการสำคัญเพื่อช่วยเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมอเมริกันให้ดำเนินธุรกิจอยู่ได้ รัฐบาลปิดกั้นการค้ากับนานาประเทศด้วยกฎหมายเพิ่มการเรียกเก็บภาษีนำเข้าทั้งผลิตผลเกษตรกรรมและสินค้าสำเร็จรูปในอัตราสูง ทำให้การค้าระหว่างประเทศชัก สหรัฐอเมริกาแทรกแซงเศรษฐกิจการค้าโลกและประเทศอุตสาหกรรมไม่สามารถจ่ายหนี้สินคืนแก่สหรัฐอเมริกาได้ แต่เพื่อขายสินค้าอเมริกันแก่ตลาดโลก เพื่อให้มีการนำเข้าสินค้าต่างประเทศในสหรัฐอเมริกา เพื่อยุติสงครามด้านการค้า เพื่อให้มีการหมุนเวียนถ่ายเทเงินตรา เพื่อให้ประเทศอุตสาหกรรมมีรายได้สามารถจ่ายหนี้คืนแก่สหรัฐอเมริกา ประธานาธิบดีรูสเวลท์เห็นควรเปิดทำการค้ากับนานาประเทศ อันมีผลให้รัฐสภาในวันที่ 12 มิถุนายน

1934 ผ่านกฎหมายข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการค้าปี 1934 (The Reciprocal Trade Agreement Act or the Trade Agreement Act of 1934) กำหนดให้สำนักงานประธานาธิบดีเพิ่มหรือลดอัตราภาษีนำเข้าได้ 50% ของอัตราที่กำหนดเดิมในกฎหมายภาษีนำเข้าอย่างเดิม สมัยปี 1930 (The Hawley-Smoot Tariff Act of 1930) ในทางปฏิบัติประธานาธิบดีรู้สwearที่ใช้สำนักงานประธานาธิบดีสั่งลดอัตราภาษีนำเข้า เป็นผลให้ในปี 1938 สาธารณูเบริกาทำข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการค้ากับ 18 ชาติ และเพิ่มเป็น 22 ชาติในปี 1940 ซึ่งรวมถึงแคนาดาและอังกฤษด้วย

4. สาธารณูเบริกาเตรียมการให้อิสรภาพแก่ฟิลิปปินส์ในปี 1934 หมู่เกาะฟิลิปปินส์เป็นอาณานิคมของสาธารณูเบริกาในปี 1898 ภายหลังสาธารณูเบริกามีชัยชนะเหนือสเปน สาธารณูเบริกา ผู้พัฒนาหมู่เกาะฟิลิปปินส์ด้านการสาธารณสุข สาธารณูปโภค สภาพความเป็นอยู่ การศึกษา และการเมือง ในปี 1916 รัฐสภาผ่านกฎหมายโจนส์ ปี 1916 (The Jones Act of 1916) ในสมัยประธานาธิบดีวูดโร วิลสัน กำหนดให้ชาวฟิลิปปินส์ได้มีโอกาสเรียนรู้การใช้สำนักงานนิติบัญญัติเพื่อการปกครองตนเอง ได้มากกว่าอดีต ทั้งให้สัญญาว่าถ้าการเมืองการปกครองมั่นคงจะให้อิสรภาพแก่ฟิลิปปินส์ในอนาคต ในทศวรรษ 1930 ในสมัยประธานาธิบดีรูสวェลท์ ชาวฟิลิปปินส์ได้เรียกร้อง เอกราช รัฐบาลสาธารณูเบริกาตระหนักรถึงความเป็นประเทศของฟิลิปปินส์ ต้องมีความมั่นคงทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจ จำเป็นต้องให้ชาวฟิลิปปินส์สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วยตนเอง เป็นผลให้ในวันที่ 24 มีนาคม 1934 รัฐสภาผ่านกฎหมายอิสรภาพฟิลิปปินส์ปี 1934 (The Philippines Independence Act or The Tydings-McDuffie Act of 1934)⁴⁶ กำหนดให้ฟิลิปปินส์เป็นสามพันธรัฐ ฟิลิปปินส์ (Philippines Commonwealth) เสมือนหนึ่งให้ฟิลิปปินส์เป็นชาติ กำหนดเพ่น 10 ปี เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (1934-1944) โดยก่อนปี 1934 สินค้าฟิลิปปินส์ที่นำเข้าสาธารณูเบริกาได้รับการยกเว้นการเก็บภาษีนำเข้าเพราจะนั้นสินค้าทุกชนิดของฟิลิปปินส์ที่นำเข้าสาธารณูเบริกาจะมีราคาถูก ขายได้หมด แต่ต้นจากปี 1934 เป็นต้นไปสินค้าฟิลิปปินส์ที่นำเข้าสาธารณูเบริกาต้องผ่านการเรียกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราเดียวกันกับชาติอื่น ๆ ที่ต้องจ่ายภาษีนำเข้าแก่สาธารณูเบริกา อันจะมีผลทำให้สินค้าทุกชนิดของฟิลิปปินส์ที่นำเข้าสาธารณูเบริกาจะมีราคาสูงขึ้น อาจขายได้ไม่หมดเช่นเดิม จำเป็นที่ฟิลิปปินส์ต้องลดดันทุนการผลิต ปรับปรุงคุณภาพสินค้า และกำหนดราคายาให้สามารถสู้กับสินค้าจากประเทศอื่น ๆ ที่นำเข้าได้ในสาธารณูเบริกา หากในช่วงต้นปีนี้ฟิลิปปินส์สามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่ฟิลิปปินส์ได้ สาธารณูเบริกาพร้อมจะอนุอิสรภาพแก่ฟิลิปปินส์ในอนาคต ในทางปฏิบัติฟิลิปปินส์สามารถสร้างความมั่นคงทั้งทางการ

เมืองและเศรษฐกิจได้เป็นผลให้ในวันที่ 4 กรกฎาคม 1946 สาธารณรัฐอิสราเอลสถาปนาตัว

ในสมัยประธานาธิบดียาเรห์ อีส. ทรูแมน

5. สาธารณรัฐอิสราเอลได้เป็นผลให้ในปัจจุบันมีชาติผู้ก้าวข้ามไปสู่การก้าวข้ามในช่วงปี 1933-1987 ชาติผู้ก้าวข้ามในระบบเผด็จการรวมอำนาจ (The Dictatorship) ปรากฏขึ้นภายหลังสิ้นสุดการโลกครั้งที่ 1 เริ่มในรัสเซียภายใต้การนำของนิโคลai เลนิน (Nikolai Lenin) นำระบบเผด็จการคอมมิวนิสต์ (Communism) ในปี 1927 โจเซฟ 斯ตาลิน (Joseph Stalin) สืบทอดการเป็นผู้นำรัสเซียต่อจากเลนินตั้งความหวังว่าจะเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ไปทั่วโลก ในอิตาลีในปี 1922 บีโน โมสโซลินี (Benito Mussolini) นำระบบเผด็จการฟاشิสต์ (Fascism) ตั้งความหวังเป็นใหญ่ยึดครองคืนเดนรอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและตะวันออกกลาง ในญี่ปุ่นภายใต้รัฐบาลทหารชั้นชอนในการก้าวข้ามเพื่อการยึดครองคืนเดนแคนยาเซียตะวันออกเฉียงเหนือในแปซิฟิก ญี่ปุ่นนำการก้าวข้ามในปี 1931 โดยเข้ายึดครองคืนเดนแคนแม่นยูเรียของจีน ในเยอรมนีในปี 1933 อดอล์ฟ 希特เลอร์ (Adolf Hitler) นำระบบเผด็จการนาซี (Nazism) ให้สัญญาภักษาเยอรมนีจะกอบกู้เศรษฐกิจ พื้นฟุกรเมือง และอำนาจเยอรมนี ในสเปนในปี 1939 นายพลฟรานซิสโก ฟรานโก (Francisco Franco) ก้าวขึ้นมาขึ้นเป็นหัวหน้าด้วยความช่วยเหลือ สิ้นสุดการกล้ำมเมืองสเปน สาธารณรัฐอเมริกาติดตามเหตุการณ์โลกและท่าทีของชาติผู้ก้าวข้ามอย่างใกล้ชิด

การก้าวข้ามในปี 1935 ชาติผู้ก้าวข้ามเริ่มการก้าวข้ามในสมัยประธานาธิบดีสุลต่านที่เริ่มในปี 1935 โดยในวันที่ 3 ตุลาคม 1935 กองกำลังฟاشิสต์ของมุสโสลินีรุกรานเอธิโอเปีย (Ethiopia) ในแอฟริกา

การก้าวข้ามในปี 1936 เริ่มด้วยในวันที่ 15 มกราคม 1936⁴⁷ ญี่ปุ่นเข้ามายึดครองประเทศสาธารณรัฐจีนกับกองทัพเรือให้ทัคเกิลเมนีประสึกษาภาพเช่นสาธารณรัฐอิสราเอลและอังกฤษ ด้วยการประกาศถอนญี่ปุ่นออกจาก การร่วมลงนามในสนธิสัญญาลดอาชญาชิงศัตรูปี 1922 (The Washington Disarmament Treaty or The Washington Naval Treaty of 1922) กำหนดลดและควบคุม แสนยานุภาพกองทัพเรือให้ญี่ปุ่นนี้ฐานะเป็นรองสาธารณรัฐอิสราเอลและอังกฤษ รวมทั้งการคงอยู่ของนโยบายเปิดประตูในคืนเดนจีน (The Open Door Policy of 1900) ตลอดจนประกาศถอนญี่ปุ่น ออกจาก การร่วมลงนามในข้อตกลงควบคุมคุณภาพของกองทัพเรือที่กรุงลอนดอนปี 1930 (The London Naval Conference of 1930) กำหนดให้ญี่ปุ่นคงมีฐานะการตือครองเรือลาดตระเวนเป็นรองสาธารณรัฐอิสราเอลและอังกฤษ ในเดือนมีนาคม 1936 กองกำลังทหารเยอรมนีรุกร้าวไปในเขตปลดปล่อยบรูไน (The Rhineland) ทางตะวันตกของเยอรมนี ถือเป็นการละเมิดข้อกำหนดใน

สนธิสัญญาแวร์ชาเยส ปี 1919 ในเดือนกรกฎาคม 1936 เกิดสงครามกลางเมืองในสเปน ในเดือนตุลาคม 1936 เยอรมันและอิตาลีลงนามเป็นพันธมิตรทางทหารร่วมกัน และเรียกตอนแรกว่าฝ่ายอักษะ (The Axis Powers)⁴⁸ ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 1936 ญี่ปุ่นร่วมลงนามกับเยอรมันเป็นพันธมิตรกัน ด้านกองกำลังทหารระหว่างญี่ปุ่นกับฝ่ายอักษะรวมถึงทั้งสองฝ่ายร่วมต่อต้านองค์การคอมมิวนิสต์สากลปี 1936 (The Anti-Comintern Pact of 1936)⁴⁹ องค์การคอมมิวนิสต์สากล (The Communist International) ก่อตั้งขึ้นในปี 1917 โดยนิโคลา เลนิน ศูนย์บัญชาการอยู่ที่กรุงมอสโกว์, รัสเซีย จุดมุ่งหมายในการดำเนินการคือเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ลั่นล้างลัทธินายทุน มุ่งปฏิบัติการในอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน องค์การคอมมิวนิสต์สากลต้องล้มเลิกไปในปี 1943 ก่อตั้งสำนักงานข่าวคอมมิวนิสต์ (Communist Information - Cominform) ขึ้นมาแทนในปี 1947

การก้าวร้าวในปี 1937 เริ่มด้วยญี่ปุ่นรุกรานจีน การประท้วงกันระหว่างกองกำลังญี่ปุ่น กับกองกำลังจีนเกิดขึ้นในเวลาคราวเดียวกันของวันที่ 7 กรกฎาคม 1937 บนสะพานมาร์โค โปโล (Marco Polo Bridge)⁵⁰ ใกล้กรุงปักกิ่ง สะพานมาร์โค โปโล เป็นสะพานกั้นพร้อมแดนจีนและแมนจูเรียภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่น การประท้วงในคืนวันที่ 7 กรกฎาคม 1937 นักประวัติศาสตร์ถือเป็นการเริ่มต้นสงครามโลกครั้งที่ 2 ในเอเชียตะวันออก

การก้าวร้าวช่วงปี 1935-1937 สหรัฐอเมริกาได้การนำของประธานาธิบดีรูสเวลต์ ผู้ตัดตามอย่างใจล้ำ แต่วางแผนไม่เข้าไปร่วมระดับเหตุการณ์หรือร่วมแก้ไขปัญหาแต่อย่างใด⁵¹ เพราะสาเหตุหลัก 5 ประการ ประการที่หนึ่งเรื่องในพรอมเดนซ์ราตีที่ดีเยี่ยมเปรียบเสมือนเป็นกำแพงสักกั้นการรุกรานใด ๆ ที่ชาติผู้ก้าวร้าวทั้งในยุโรปและเอเชียจะกระทำต่อสหรัฐอเมริกา กล่าวคือทางตะวันออกของรัฐบาลสมุทรแอตแลนติก และทางตะวันตกของรัฐบาลแปซิฟิก ตลอดจนประเทศเพื่อนบ้านทางเหนือคือ แคนาดา และเม็กซิโกประเทศเพื่อนบ้านทางใต้ต่างเป็นมิตรประเทศที่ดีของสหรัฐอเมริกา ประการที่สองคือเมริกันส่วนใหญ่คิดว่าสังคมไม่มีดีเพียงสันติสุขในบ้านเดียว แต่ต้องมีสันติสุขในโลก ครั้งที่ 1 และ 2 แทนที่จะมีความสงบสุขสันติสุข สิ่งที่ปรากฏคือองค์กรภารกิจพิพากษาการค้าด้วยกำแพงภาษีนำเข้าที่สูง ไม่สามารถลดอาชญากรรมและกองกำลังทหารระหว่างกันได้ และเกิดระบบเผด็จการรุนแรง ประการที่สาม ความล้มเหลวของสันนิบาตชาติ (The League of Nations) สันนิบาตชาติเป็นองค์กรจัดตั้งขึ้นหลังสันติสุขโลกครั้งที่ 1 เพื่อรักษาสันติภาพของโลก แก้ไขปัญหาและดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดสงครามโลกได้ในอนาคต ในทางปฏิบัติสันนิบาตชาติล้มเหลวในการดำเนินการเด่นชัดช่วงปี 1935-1937 เมื่อไม่อาจรับการก้าวร้าวของญี่ปุ่น เยอรมัน และอิตาลี ได้ ประการที่สี่สหรัฐอเมริกาไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับญี่ปุ่นและฟิลิปปินส์ทางการค้าและการเงิน เพราะจะฉุด

ให้สหรัฐอเมริกาต้องเข้าร่วมในสงครามเข่นต้องเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี 1917 ประกาศที่ห้าคนอเมริกันกลุ่มที่ยึดมั่นในนโยบายโดดเดี่ยว (Isolationism) คือต้องการให้รัฐบาลกลางสนใจในกิจการและปัญหาภายในประเทศ แยกสหรัฐอเมริกาออกจากเรื่องเข้ามารุกรานในปัญหาโลก (Isolationists) มีจำนวนมากกว่ากลุ่มคนอเมริกันที่ต้องการให้รัฐบาลกลางสนใจในเหตุการณ์ภายนอกและนำสหรัฐอเมริกาเข้าแทรกแซงรวมแก่ในปัญหาโลก (Interventionists) โดยกลุ่มคนอเมริกันที่ต้องการให้รัฐบาลกลางสนใจในกิจการและปัญหาภายในประเทศให้เหตุผลว่าสหรัฐอเมริกายังคงได้รับผลกระทบจากการของประเทศเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลกลางควรดำเนินแผนข้อตกลงใหม่ต่อไปเพื่อช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยาก และสหรัฐอเมริกาควรหลีกเลี่ยงสงครามใด ๆ ไฟสันติภาพเพื่อระดับสหรัฐอเมริกาเข้ามารุกรานกับสงครามนั้นย่อมหมายถึงการต้องสูญเสียชีวิตชา白天กรรจ์อเมริกัน

สหรัฐอเมริกาแสดงท่าทียึดมั่นในนโยบายโดดเดี่ยวแยกสหรัฐอเมริกาออกจากเรื่องเข้ามารุกรานในปัญหาโลกเริ่มตัวบรู๊ฟส์ ในวันที่ 13 เมษายน 1934 ผ่านกฎหมายละเลยหนี้สินของหนี้สินปี 1934 (The Johnson Debt Default Act of 1934)⁵² กำหนดห้ามรัฐบาลและนายทุนอเมริกันให้ประเทศที่เพิกเฉยและเลิกการซื้อยาน้ำสินคืนแก่สหรัฐอเมริกาได้กู้ยืมเงินอีก (หนี้สินครั้งสองครั้งที่ 1 ประเทศลูกหนี้ส่วนใหญ่ไม่ซื้อยาน้ำสินคืนแก่สหรัฐอเมริกา แต่มีเงินไปซื้ออาวุธเก็บสะสมไว้) ในวันที่ 29 มกราคม 1935 ศาลฎีกาปฏิเสธการนำสหรัฐอเมริกาเข้าเป็นสมาชิกศาลโลก (The Permanent Court of International Justice) สืบเนื่องจากต้นปี 1935 กองกำลังฟاشิสต์อิตาลีของมุสโลินีรุกรานเอธิโอเปีย เป็นเหตุให้รัฐสภาในวันที่ 31 สิงหาคม 1935 ผ่านกฎหมายห้ามเดินเป็นกลางปี 1935 (The Neutrality Act of 1935)⁵³ กำหนดให้อำนาจประธานาธิบดีสั่งห้ามเรืออเมริกันบนอาวุธให้แก่ชาติใด ๆ และห้ามคนอเมริกันโดยสารเรือชาติคู่กรณี (สหรัฐอเมริกาเกรงเกิดเหตุเช่นกรณีเรือลูซิตาเนียปี 1915) ช่วงปี 1936-1937 จากการเกิดสงครามกลางเมืองในสเปน และท่าทีก้าวร้าวของเยอรมนีและญี่ปุ่นรัฐสภาผ่านกฎหมายห้ามเดินเป็นกลางอีก 2 ฉบับคือ ในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 1936 ผ่านกฎหมายห้ามเดินเป็นกลางปี 1936 (The Neutrality Act of 1936)⁵⁴ กำหนดห้ามให้การกู้ยืมเงินหรือสินเชื่อใด ๆ แก่ชาติผู้ก้าวร้าว และในวันที่ 1 พฤษภาคม 1937 รัฐสภาผ่านกฎหมายห้ามเดินเป็นกลางปี 1937 (The Neutrality Act of 1937)⁵⁵ กำหนดให้ประธานาธิบดีขายสินค้าที่ไม่ใช้อาวุธยุทธปัจจัยแก่ทุกชาติ ในรูปของการซื้อยาน้ำเงินสด และขนส่งเงิน (cash and carry) ศักดิ์สิทธิ์ห้ามเดินเป็นกลางทั้งสามฉบับ สหรัฐอเมริกามุ่งนำสหรัฐอเมริกาออกจากเรื่องร่วมในสงคราม ยอมรับการหมุดสิ่งเสริมสภาพเดินเรือในทะเลหลวงเพื่อการค้าและจำกัดสิทธิคนอเมริกันในการเดินทางทางเรือศักดิ์สิทธิ์ทางการค้าของธุรกิจอเมริกันกับประเทศ

คู่กรณี กลุ่มคนอเมริกันที่ต้องการให้รัฐบาลสนใจในเหตุการณ์ภายนอกและนำสหราชอาณาจักรเข้าแทรกแซงร่วมแก้ไขปัญหาโลก (Interventionists) โจนดีกูหามาช่วยงานเป็นกลางในประเด็นการห้ามเรืออเมริกันบนอาวุธให้แก่ชาติใด ๆ และขายสินค้าเฉพาะที่ไม่ใช่ยุทธปัจจัย จะทำให้ชาติผู้ถูกรุกรานก้าวร้าวต้องพ่ายแพ้ชาติผู้ก้าวร้าวโดยสหราชอาณาจักรไม่อาจช่วยเหลือได้ ชาติผู้ก้าวร้าวอันได้แก่ เยอรมนี อิตาลี และญี่ปุ่น จะได้ใจที่รู้ว่าสหราชอาณาจักรมีหลักการแนวโน้มไม่ช่วยเหลือค้านอาวุธยุทธปัจจัยแก่ประเทศใดอันร่วมถึงมิตรประเทศของสหราชอาณาจักร การก้าวร้าวของรุกรานจะเพิ่มมากขึ้นและชาติผู้ก้าวร้าวอาจรุกรานก้าวร้าวสหราชอาณาจักรได้ในอนาคต และเป็นการลิด落ดินสิทธิในการปกครองอาชีพทางการค้า และการเดินเรือของคนอเมริกัน ในประเด็นห้ามคนอเมริกันโดยสารเรือชาติคู่กรณีถือเป็นการลิด落ดินสิทธิเสรีภาพคนอเมริกันในการเดินทาง

6. สหราชอาณาจักรเป็นเครื่องที่จำกัดความเจ้ายังและไม่เข้าร่วมแก้ไขปัญหาโลกเป็นเช่นๆ ก็จะและเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 2 (12 ธันวาคม 1937-8 ธันวาคม 1941) สหราชอาณาจักรเป็นต้องเปลี่ยนท่าที่จำกัดความเจ้ายังและไม่เข้าร่วมแก้ไขปัญหาโลกเป็นเข้าสู่เกี่ยวและเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 2 เริ่มจากเหตุการณ์เรือพาเนย์ปี 1937 การก้าวร้าวช่วงปี 1938-1940 และสหราชอาณาจักรก่อตั้งรัฐบาลญี่ปุ่นโจนดีท่าเรือเพิร์ล (Pearl Harbor) ในวันที่ 7 ธันวาคม 1941 เป็นผลให้สหราชอาณาจักรเข้าร่วมในสังคมโลกครั้งที่ 2 ในวันที่ 8 ธันวาคม 1941

เหตุการณ์เรือพาเนย์ปี 1937 (The Panay Incident of 1937)⁵⁶ พานายเป็นเรือรบอเมริกัน ปฏิบัติการให้การคุ้มกันเรือบรรทุกน้ำมันอเมริกัน 3 ลำขณะแล่นในแม่น้ำแยงซีเกียงของจีน ในวันที่ 12 ธันวาคม 1937 ถูกฝุ่นบินญี่ปุ่นยิงโจนดี เรือรบพาเนย์ปี ลูกเรือตาย 2 คน บาดเจ็บ 30 คน รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหราชอาณาจักรคือ คอร์เดล ฮัลล์ (Cordell Hull) ขึ้นหนังสือถึงรัฐบาลญี่ปุ่นเรียกร้องให้ญี่ปุ่นขอโทษในเหตุการณ์ครั้งนี้ จ่าข่าวนำแทนความเสียหาย และให้ญี่ปุ่นสัญญาว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก ญี่ปุ่นปฏิบัติตามคำร้องขอของสหราชอาณาจักรประกาศในวันที่ 14 ธันวาคม 1937

การก้าวร้าวในปี 1938 เริ่มด้วยกองกำลังญี่ปุ่นบุกโจนดีกรานเจนด้วยกองกำลังทั้งทางบก เรือและอากาศ เริ่มจากชายฝั่งจีนเป็นผลให้ชาวจีนต้องอพยพหนีการรุกรานเข้าไปในดินแดนตอนในของจีน ติดตามด้วยในสเปนเกิดสหกรรมกลางเมืองเย่งชิงอำนาจภายใต้การนำของนายพลฟรานซิสโก ฟรานโก (Francisco Franco) เพื่อการโค่นล้มรัฐบาลสเปน ซิตเลอร์และมุสโอลินีเป็นพันธมิตรกับนายพลฟรานโก รัสเซียเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลสเปน สองรัฐบาลเมืองสเปนถล่มเป็นสนานรบสนานทดลองอาวุธและกองกำลังของชาติเมดีจาระบุรุษนำทั้งสามชาติที่นำให้

ก่อนเกิดสหภาพโซเวียต ที่ 2 ในวันที่ 11-13 มีนาคม 1938 กองกำลังนาซี เยอรมันเข้ามารุบเรณูทางตะวันตกเฉียงใต้ของเยอรมันเข้ารุกรานและรวมกองสต๊รีบเข้ากับเยอรมัน⁵⁷ หลังจากการรวมกองสต๊รีบเข้ากับเยอรมันนี้แล้ว 希特เลอร์สนใจในดินแดนทางตะวันตกของเชกโกสโลวาเกีย รู้จักกันในนามดินแดนซูเดтен (Sudetenland) เยอรมันถือว่าประชากรส่วนใหญ่ของดินแดนซูเดтенเป็นคนเยอรมันและพูดภาษาเยอรมัน กลางปี 1938 希特เลอร์เรียกร้องให้เชกโกสโลวาเกียคืนดินแดนซูเดтенแก่เยอรมัน และจะใช้กองกำลังทหารเยอรมันยึดดินแดนซูเดтенจากเชกโกสโลวาเกีย หากเชกโกสโลวาเกียไม่ปฏิบัติตาม เชกโกสโลวาเกียปฏิเสธคำเรียกร้องของ希ตเลอร์ อังกฤษภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี Neville Chamberlain ร่วมกับนายกรัฐมนตรีฝรั่งเศสคือ อ็อดเวิร์ด เดลาดีล (Edward Daladier) ยึดมั่นในนโยบายอะครุนอะล่าวด้วยด้วยหวังว่าเยอรมันจะหยุดการก้าวร้าวของกองทัพดินแดนซูเดтенและ希ตเลอร์เองให้สัญญาว่าจะไม่ขยายดินแดนเพิ่มอีก เพื่อยุติปัญหาดินแดนซูเดтен และนำโลกสู่ความสงบสุข ปลายเดือนกันยายน 1938 ผู้นำทั้งสองได้เข้าร่วมประชุมกับ希ตเลอร์และมุสโลินีที่เมืองมิวนิก (Munich) เมืองหลวงแคว้นบา伐เรีย (Bavaria) และในวันที่ 30 กันยายน 1938 ผู้นำทั้งสี่ชาติได้ร่วมลงนามในข้อตกลงมิวนิกปี 1938 (The Munich Agreement 1938)⁵⁸ กำหนดโดยอนุญงค์ให้เยอรมันเข้ายึดดินแดนซูเดтенของเชกโกสโลวาเกีย

ท่าทีสหรัฐอเมริกาต่อการก้าวร้าวในปี 1938 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ติดตามการก้าวร้าวปี 1938 มาโดยตลอด ทั้งเชื่อว่า希ตเลอร์จะไม่หยุดการก้าวร้าวแม้ได้ยึดดินแดนซูเดтен แต่จะคงการก้าวร้าวต่อไปเพิ่มมากขึ้น จำเป็นที่สหรัฐอเมริกาต้องเตรียมการป้องกันสหรัฐอเมริกาจากการถูกก้าวร้าวในอนาคต ในทางปฏิบัติ ในวันที่ 3 น京城 1938⁵⁹ ประธานาธิบดีรูสเวลต์ กล่าวในรัฐสภาชี้ถึงการก้าวร้าวของชาติผู้ก้าวร้าว จำเป็นที่สหรัฐอเมริกาต้องเตรียมพร้อมด้านกองกำลังและอาวุธเพื่อป้องกันประเทศ ขณะเดียวกันต้องแสวงหาแนวทางสร้างสันติภาพ รัฐสภาสนองตอบคำเรียกร้องของประธานาธิบดีรูสเวลต์ด้วยการจัดสรรเงินงบประมาณพิเศษเพื่อการเสริมสร้างกองกำลังและสนับสนุนภารกิจทัพเรือในน่านน้ำมหาสมุทรแปซิฟิกและแอตแลนติก นอกจากนี้ ประธานาธิบดีรูสเวลต์ส่งสาร์ท์เป็นการส่วนตัวถึง希ตเลอร์และมุสโลินี เรียกร้องให้ยุติการณ์พิพาทด้วยข้อตกลงและความร่วมมือกันแทนการใช้กองกำลังทหาร สองผู้นำชาติผู้ก้าวร้าวไม่ให้ความสนใจเพริ่มของสหรัฐอเมริกาเช่นนั้นในนโยบายโดยเดียว ประธานาธิบดีรูสเวลต์เตรียมการป้องกันภาคพื้นทวีปอเมริกาจากการโจมตีก้าวร้าวโดยในเดือนสิงหาคม 1938 ได้กล่าวสุนทรพจน์ที่มหาวิทยาลัยควีนส์ (Queen's University) ณ ตาลอนตาริโอ (Ontario) แคนาดา เน้นจะขยายข้อกำหนดแห่งวาระมอนโรถึงแคนาดา (จะปักป้องแคนาดาชั่นปักป้องสหรัฐอเมริกา) ในเดือน

ธันวาคม 1938 กลุ่มประเทศสมาชิกสหภาพแพน-อเมริกัน (The Pan-American Union) รวมทั้งสหรัฐอเมริกาได้ร่วมประชุมสหภาพแพน-อเมริกันครั้งที่ 8 ที่เมืองลิมา (Lima) เปรู ผลการประชุมคือ ชาติผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมกันลงนามในคำประกาศแห่งลิมา (The Declaration of Lima of 1938)⁶⁰ กำหนดจะร่วมกันต่อต้านการแทรกแซงก้าวร้าวของชาติผู้ก้าวร้าวในภาคพื้นทวีปอเมริกา และหากถูกก้าวร้าวรัฐมนตรีกระทำการต่างประเทศของชาติสมาชิกจะช่วยประชุมกันเพื่อแสวงหาแนวทางดำเนินการแก้ไข ทั้งนี้ในเดือนธันวาคม 1938 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ประกาศว่าการป้องกันชาติคือการป้องกันภาคพื้นทวีปอเมริกา

การก้าวร้าวในปี 1939 การก้าวร้าวเริ่มขึ้นในวันที่ 15 มีนาคม 1939 เมื่อกองกำลังเยอรมันข้ามพรหมแดนทางตะวันออกบุกเข้าบีดเซ็คโกสโลวาเกีย⁶¹ ในวันที่ 22 มีนาคม 1939 กองกำลังเยอรมันบุกยึดเมืองท่าเมเมล (Memel) ของลิทัวเนีย (Lithuania) บุนชาสายฟ์ทะเลบล็อกดิก ในวันที่ 24 มีนาคม 1939 เยอรมันเรียกร้องยึดกรองโปแลนด์และดานซิก (Danzig) ดานซิกเป็นแคร์นิสระจัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงสนธิสัญญาเวอร์ซาลีส์ปี 1919 ตั้งอยู่บนอ่าวดานซิกทางตอนเหนือของโปแลนด์ จากคำญืบของเยอรมันต่อโปแลนด์และดานซิกเป็นผลให้ในวันที่ 31 มีนาคม 1939 อังกฤษและฝรั่งเศสให้คำมั่นสัญญาจะให้ความช่วยเหลือแก่โปแลนด์หากถูกเยอรมันรุกราน⁶² ในวันที่ 7 เมษายน 1939 กองกำลังอิตาลีรุกรานอัลบานี (Albania) เป็นผลให้ในวันที่ 13 เมษายน 1939 อังกฤษและฝรั่งเศสเสนอให้ความช่วยเหลือแก่กรีกและรูmania หากถูกกองกำลังอิตาลีรุกรานสาเหตุด้วยเยอรมันนีทำทีจะรุกรานโปแลนด์ เป็นผลให้อังกฤษและฝรั่งเศสเห็นความจำเป็นต้องซักชวนรัสเซียเป็นพวกเพื่อเพิ่มดุลย์อำนาจทางยุโรปเป็น 3 ต่อ 2 (อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย ฝ่ายหนึ่ง กับเยอรมัน อิตาลีอีกฝ่ายหนึ่ง) ฝ่ายเยอรมันด้วยเกรงการถูกโอนตีสองค้าน เพราะเยอรมันนีอยู่ระหว่างรัสเซียและฝรั่งเศส จึงดำเนินการทุตอย่างรวดเร็วตัดหน้าอังกฤษและฝรั่งเศสด้วยการเจรจาเป็นพันธมิตรกับรัสเซีย เป็นผลให้ในวันที่ 23 สิงหาคม 1939 เยอรมันและรัสเซียร่วมลงนามในข้อตกลงไม่รุกรานกันปี 1939 (The Nazi-Soviet Pact or The Nonaggression Pact of 1939)⁶³ กำหนดไม่รุกรานกันหรือวางแผนเป็นกลางขณะพันธมิตรรุกรานประเทศอื่น ในวันที่ 1 กันยายน 1939 กองกำลังเยอรมันข้ามพรหมแดนตะวันออกบุกโอบตีรุกรานดินแดนทางตะวันตกของโปแลนด์อย่างรวดเร็วถือเป็นการเริ่มต้นสงครามโลกครั้งที่ 2 ในวันที่ 17 กันยายน 1939 กองกำลังเยอรมันเข้ายึดกรุง华沙 (Warsaw) ได้ และในวันเดียวกันนี้รัสเซียบุกกระหน่ำโอนตีดินแดนทางตะวันออกของโปแลนด์ ในวันที่ 28 กันยายน 1939 ดินแดนโปแลนด์ถูกจัดสรรยึดกรองโดยกำลังเยอรมันและรัสเซีย ตุลาคม 1939 เอสโตเนีย (Estonia) ลัตเวีย (Latvia) และลิทัวเนีย (Lithuania) สามแคว้นน้ำชาสายฟ์

ตะวันออกของทะเลบอลติก ขึ้นขอมให้รัสเซียจัดตั้งฐานทัพเรือและส่งกองกำลังทหารรัสเซียเข้าประจำการและในวันที่ 30 พฤศจิกายน 1939 ฟินแลนด์ (Finland) จ่าต้องขอนให้กองกำลังรัสเซียเข้าตั้งมั่นภายในดินแดนของกองกำลังรัสเซียโดยมีบังคับ จากการที่เยอรมันบุกโจมตีไปแลนด์ในวันที่ 1 กันยายน 1939 เป็นการเริ่มสงครามโลกครั้งที่ 2 อย่างเป็นทางการ ฝ่ายอักษะ (The Axis Powers) คือกลุ่มชาติผู้ก้าวร้าวนำโดย เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น ฝ่ายสัมพันธมิตร (The Allied Powers or The Allies) คือกลุ่มชาติผู้ต่อต้านการก้าวร้าวนำโดย อังกฤษ ฝรั่งเศส โดยในวันที่ 3 กันยายน 1939 อังกฤษและฝรั่งเศสประกาศสงครามกับเยอรมัน และเบลเยียม ประเทศเล็ก ๆ ใกล้ช่องแคบอังกฤษ ไม่ได้เตรียมพร้อมด้านกองกำลังและอาวุธอยู่ระหว่างเยอรมันและฝรั่งเศส (เบลเยียมอยู่ทางตะวันตกของเยอรมันและอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของฝรั่งเศส) ประกาศวางแผนเป็นกลาง

ท่าทีสหรัฐอเมริกาต่อการก้าวร้าวในปี 1939 เริ่มในวันที่ 4 มกราคม 1939 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ก่อตัวหางวิทยุแก่คนไทยกันถึงการก้าวร้าวของชาติผู้ก้าวร้าวอันเป็นภัยร้าย แรงต่อสันติภาพโลกและระบบประชาธิปไตย เห็นควรเพิ่มงบประมาณพิเศษป้องกันประเทศและทบทวนกฎหมายทางเดินเป็นกลางปี 1935-1937 ในวันที่ 5 มกราคม 1939 ประธานาธิบดีรูสเวลต์เสนอขอเพิ่มงบประมาณพิเศษป้องกันประเทศคุณลักษณะ \$1320 ล้านต่อรัฐสภา และในวันที่ 12 มกราคม 1939 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ขอเพิ่มเงินงบประมาณพิเศษป้องกันประเทศอีก \$525 ล้าน นุ่งใช้เพื่อเสริมสร้างแสนยา弩ภาพทางอากาศ รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน \$1845 ล้าน⁶⁴ รัฐสภาผ่านงบประมาณพิเศษสนองคำเรียกร้องของประธานาธิบดีรูสเวลต์ เมื่อสองครั้งโดยไม่ลงคะแนนโหวต แต่ในวันที่ 1 กันยายน 1939 ในวันที่ 5 กันยายน 1939 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ประกาศทางวิทยุว่าสหรัฐอเมริกากองเรือมั่นในนโยบายทางเดินเป็นกลาง⁶⁵ สร้างความพอใจแก่คนไทยกันถ้วนที่สุดในนโยบายโดยเดียว ในเดือนกันยายน 1939 ประธานาธิบดีรูสเวลต์เห็นควรทบทวนกฎหมายทางเดินเป็นกลางปี 1937 ซึ่งกำหนดให้อำนาจประธานาธิบดีขยายสินค้าที่ไม่ใช่ขุธปั้งจัยแก่ทุกชาติในรูปของเจ้าหนี้และนารุกษา ประธานาธิบดีรูสเวลต์ต้องการให้มีการขยายอาวุธและขุธปั้งจัยแก่อังกฤษและฝรั่งเศส เพื่อใช้ด้านการก้าวร้าวของเยอรมันและอิตาลี เป็นผลให้ในวันที่ 2 พฤษภาคม 1939 รัฐสภาประกาศยกเดิกกฎหมายทางเดินเป็นกลางปี 1937 และผ่านกฎหมายทางเดินเป็นกลางปี 1939 (The Neutrality Act of 1939)⁶⁶ กำหนดให้อำนาจประธานาธิบดีสั่งขายอาวุธและขุธปั้งจัยแก่ทุกชาติในรูปขายเงินสดและขนส่งเงิน (cash and carry) ประธานาธิบดีรูสเวลต์มั่นใจว่าชาติผู้ก้าวร้าวจะสนอาวุธและขุธปั้งจัยไวมากเพียงพอแล้วและจะไม่ซื้ออาวุธขุธปั้งจัยจากสหรัฐอเมริกา⁶⁷ ด้วยกฎหมายทางเดินเป็นกลางปี 1939 อังกฤษนำการสั่งซื้ออาวุธและขุธปั้งจัยจากสหรัฐอเมริกามีอัตราครึ่งหนึ่ง

ของอาวุธและยุทธปัจจัยที่ส่งออก ช่วงพฤษภาคม 1939 ถึงสิงหาคม 1940 และเพิ่มเป็นอัตรา 2 ใน 3 ของอาวุธและยุทธปัจจัยที่ส่งออกปลายปี 1940⁶⁸ ในวันที่ 2 ตุลาคม 1939 จากการประชุมสหภาพแพน-อเมริกันปี 1939 (The Pan-American Union) ที่ปานามา สหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศละตินอเมริกันร่วมกันลงนามในคำประกาศแห่งปานามาปี 1939 (The Declaration of Panama of 1939)⁶⁹ กำหนดเบน่นานน้ำภาคพื้นทวีปอเมริกานีระยะความกว้าง 300-1000 ไมล์ ตามแนวชายฝั่งทั้งสองด้านของภาคพื้นทวีปอเมริกานับจากสหรัฐอเมริการอบคุณอเมริกาถ่างและอเมริกาใต้ สร้างความไม่พอใจอย่างมากแก่เยอรมนี อังกฤษและฝรั่งเศส

การก้าวร้าวในปี 1940 ในวันที่ 1 กันยายน 1939 เมื่อยุโรปนีบุกไปแลนด์เป็นการเริ่มต้นสงครามโลกครั้งที่ 2 ฝรั่งเศสซึ่งมีพร้อมเดนทางตะวันออกติดเยอรมันเตรียมกองกำลังตั้งรับการบุกของเยอรมันนี เยอรมันนีเคลื่อนกองกำลังรุกรานระหว่างวันที่ 9 เมษายน-28 พฤษภาคม 1940 มีชัยชนะเหนือเดนมาร์ค นอร์เวย์ เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก (Luxembourg) และมุ่งเคลื่อนกองกำลังมาบังคับเดนทางตอนเหนือของฝรั่งเศสแทนการเข้าฝรั่งเศสตามแนวชายแดนตะวันออก จากการรุกรานย่างรวดเร็วของกองกำลังเยอรมันเป็นผลให้ Neville Chamberlain (Neville Chamberlain) ลาออกจาก การเป็นนายกรัฐมนตรีอังกฤษ ในวันที่ 10 พฤษภาคม 1940 วินสตัน เชอร์ชิลล์ (Winston Churchill) เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอังกฤษแทน ในวันที่ 26 พฤษภาคม 1940 กองกำลังอังกฤษพร้อมอาวุธทันสมัยร่วมกับกองกำลังฝรั่งเศสตั้งรับการบุกของกองกำลังเยอรมันที่ดันเคริก (Dunkirk)⁷⁰ เมืองท่าทางตอนเหนือของฝรั่งเศสบนช่องแคบโดเวอร์ (Straits of Dover) จากการบุกโขนต้องย่างหนักของกองกำลังเยอรมันเป็นผลให้ในวันที่ 28 พฤษภาคม 1940 กองกำลังอังกฤษต้องทิ้งอาวุธทันสมัยไว้ที่ดันเคริกและถอนกองกำลังอังกฤษข้ามช่องแคบบีกุยกลับอังกฤษ ทิ้งให้กองกำลังฝรั่งเศสรับการบุกของเยอรมัน อิตาลีได้ติดตามการรบอย่างใกล้ชิด นั่นใจว่ายุโรปนีต้องมีชัยชนะในอนาคต เป็นผลให้ในวันที่ 10 มิถุนายน 1940 อิตาลีประกาศสงครามกับอังกฤษและฝรั่งเศส ในวันที่ 22 มิถุนายน 1940 ฝรั่งเศสลงนามยอมแพ้ต่อเยอรมัน "เยอรมันนีสนับสนุนให้นายพลเปเตียง (Marshal Petain) จัดตั้งรัฐบาลฝรั่งเศสภายใต้การควบคุมของเยอรมันนี (รัฐบาลวิชี) ที่เมืองวิชี (Vichy) ในคืนเดนตอนกลางของฝรั่งเศส จากการพ่ายแพ้ของฝรั่งเศสในวันที่ 22 มิถุนายน 1940 เป็นผลให้อังกฤษต้องเข้ามายังด้วยลำพังต่อสู้กับเยอรมันผู้มีแผนครองโลก การบุกยึดหมู่เกาะอังกฤษ (The Battle of Britain of 1940) เป็นงานหลักที่เยอรมันจะทำต่อแต่นี้ไป อังกฤษนับจากวันที่ 10 พฤษภาคม 1940 อยู่ภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีวินสตัน เชอร์ชิลล์ เยอรมันนีเริ่มนุกหมู่เกาะอังกฤษในเดือนสิงหาคม 1940 โดยใช้เครื่องบินจากเยอรมันบินข้ามทะเลเหนือ

(North Sea) ทั้งระเบิดโฉมต้องกุญช้อย่างคุเดือด ช่วงวันที่ 8 สิงหาคม-10 ตุลาคม 1940⁷² ผลคือ เยอรมันไม่อาจขึ้นบินได้ อิตาเลอร์จำต้องหยุดปฏิบัติการโฉมต้องกุญ (Operation Sea Lion) ชั่วคราวโดยจะเริ่มโฉมต้องกุญใหม่ต้นปี 1941 สาเหตุที่อังกฤษคงยืนหยัดอยู่ได้ เพราะนายกรัฐมนตรีวินสตัน เชอร์ชิลล์พูดกับคนอังกฤษเสริมสร้างบัญญและกำลังใจคนอังกฤษให้ยืนหยัดต่อสู้ “ไม่หลุดกลัวหือแท้การก้าวร้าวโฉมต้องกุญต้องดี” ของเยอรมันนี้และให้หวังว่าซัชชันจะมีขึ้นในอนาคต กองกำลังทั้งทางเรือและอากาศของอังกฤษปฏิบัติการอย่างเต็มความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรักษาช่องแคบอังกฤษจากการโจกกองกำลังเยอรมันนี้ยึดครองหรือใช้เป็นทางเข้าสู่หมู่เกาะอังกฤษและในวันที่ 3 กันยายน 1940 สาธารณรัฐจัดส่งเรือพิฆาต 50 ลำร่วมในกองกำลังทัพเรืออังกฤษด้านการบุกโฉมต้องกุญของกองกำลังเยอรมันนี้ อังกฤษตอบแทนความช่วยเหลือของสาธารณรัฐฯด้วยการให้สิทธิสาธารณรัฐฯเช่าพื้นที่ในเขตยึดครองของอังกฤษมีระยะเวลา 99 ปี ที่นิวฟาร์แลนด์ (Newfoundland) เบอร์มิวดา (Bermuda) บา哈มาส (Bahamas) จาไมก้า (Jamaica) แอนติกัว (Antigua) เชนต์ลูเซีย (St.Lucia) ทรินิแดด (Trinidad) ล้วนเป็นหมู่เกาะในทะเลแคริเบียน และบริทิชกิอานา (British Guiana) ในอเมริกาใต้ เพื่อตั้งฐานทัพเรือและฐานทัพอากาศ⁷³ ในวันที่ 27 กันยายน 1940⁷⁴ ญี่ปุ่นลงนามให้ความช่วยเหลือด้านอาวุธยุทธปัจจัยแก่เยอรมันและอิตาลีทั้งให้สัญญาว่าจะบุกโฉมต้องกุญเมริกา ถ้าสาธารณรัฐฯเข้ายุ่งเกี่ยวในสงครามทางยุโรป ในเดือนตุลาคม 1940 กองกำลังเยอรมันนี้ยึดฐานะในภาคสมุทรบอลบาน และอิตาลีรุกรานกรีก ในวันที่ 9 ธันวาคม 1940 เริ่มสงครามในแอฟริกาเหนือระหว่างกองกำลังอังกฤษกับกองกำลังอักษะ (เยอรมันและอิตาลี)

ท่าทีของสาธารณรัฐฯต่อการก้าวร้าวในปี 1940 จากการก้าวร้าวอย่างมากของเยอรมันนี้ ในปี 1940 สาธารณรัฐฯเตรียมการป้องกันการก้าวร้าวใด ๆ อันอาจจะเกิดในประเทศอย่างเบื้องขัน เริ่มด้วยในวันที่ 31 พฤษภาคม 1940⁷⁵ ประธานาธิบดีเรียกร้องต่อรัฐสภาขอเงินงบประมาณพิเศษ เพื่อป้องกันชาติจำนวน \$4260 ล้าน เน้นใช้เงินจำนวนนี้เพื่อเสริมสร้างแสนข่ายทางอากาศ ในวันที่ 29 มิถุนายน 1940 รัฐสภาผ่านกฎหมายลงทะเบียนคนต่างด้าวปี 1940 (The Alien Registration Act or The Smith Act of 1940)⁷⁶ กำหนดให้คนต่างด้าวรายงานตัวลงทะเบียนและพิมพ์ลายนิ้วมือเป็นหลักฐาน ผู้ใดรักษาความสงบและป้องกันการก่อการร้ายใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ได้จากการกระทำการของคนต่างด้าวในสาธารณรัฐฯ คนต่างด้าวประมาณห้าล้านคนเข้ารายงานตัวลงทะเบียน และห้ามใช้กองกำลังทหารโกร่นล้มรัฐบาลหรือก่อความวุ่นวายภายในประเทศ ในวันที่ 20 กรกฎาคม 1940⁷⁷ ประธานาธิบดีรัฐฯลงนามใช้เงินงบประมาณพิเศษ \$4000 ล้าน เป็นค่าเรื้อรับ 200 ลำ ใช้ปฏิบัติการในมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรแอตแลนติก เพื่อปักป้องสาธารณรัฐฯ

และการพัฒนาประเทศในวันที่ 14 กันยายน 1940 รัฐสภาผ่านกฎหมายคัดเลือกเพื่อการฝึกเตรียมการเป็นทหารปี 1940 (The Selective Training and Service Act or the Burk-Wadsworth Act of 1940)⁷⁸ กำหนดให้ชายธรรมดายุ่งเหยิง 21-35 ปี รายงานตัวเข้าลงทะเบียนเพื่อการเกณฑ์ทหารฝึกและปฏิบัติหน้าที่ทหารเกณฑ์หนึ่งปี การเกณฑ์ทหารครั้งแรกมีขึ้นในวันที่ 29 ตุลาคม 1940 เป็นการเกณฑ์ทหารในยามสงบครั้งแรกในประวัติศาสตร์อเมริกา ทำที่ในด้านการค่าใช้จ่าย เห็นได้ชัดเจนอย่างยิ่ง ภาระทางการคลังจะให้ความช่วยเหลือด้านอาชญากรรมปัจจัยแก่องค์กรตามคำร้องขอของนายกรัฐมนตรีเชอร์ชิลและสหราชอาณาจักร ส่งเรือพิฆาต 50 ลำให้อังกฤษในวันที่ 3 มิถุนายน 1940 ประธานาธิบดีดูสเวลท์ตอบด้วยว่า สำหรับสหราชอาณาจักร 30 ลำให้อังกฤษในวันที่ 3 กันยายน 1940 สหราชอาณาจักรและกลุ่มประเทศตะวันออกเฉียงใต้ ร่วมสร้างความเข้าใจเพื่อปกป้องภาคพื้นทวีปอเมริกาโดยไม่เดือนกรกฎาคม 1940 ชาติสมาชิกสหภาพแพน-อเมริกัน 21 ชาติร่วมประชุมกันที่เมืองชาวนาในคิวบา (The Havana Conference of 1940)⁷⁹ และในวันที่ 30 กรกฎาคม 1940 ร่วมลงนามในกฎแห่งชาวนาปี 1940 (The Act of Havana of 1940) กำหนดทันทีที่ภาคพื้นทวีปอเมริกาถูกกรุกราน ชาติสมาชิกจะรวมกำลังเป็นหนึ่งเดียวด้านการก้าวร้าวของชาติผู้ก้าวร้าวนกว่าจะได้รับชัยชนะ สหราชอาณาจักรและแคนาดาร่วมปกป้องดินแดนทางตอนเหนือของภาคพื้นทวีปอเมริกาเหนือ โดยในวันที่ 18 สิงหาคม 1940 ประธานาธิบดีดูสเวลท์และนายกรัฐมนตรีแมคเคนซี คิง (William MacKenzie King) ร่วมลงนามในข้อตกลงโอด์เกนสเบิร์จ ปี 1940 (The Ogdensburg Agreement of 1940)⁸⁰ กำหนดจัดตั้งสภากา回事ร่วมมือระหว่างเพื่อการปกป้อง (The Permanent Joint Board of Defense) เป็นความร่วมมือกันทางด้านการทหารเพื่อปกป้องดินแดนทางตอนเหนือของภาคพื้นทวีปอเมริกาเหนือจากการถูกกรุกรานโดยชาติผู้ก้าวร้าว

การก้าวร้าวในปี 1941 สาเหตุเพื่อสหราชอาณาจักรของกำลังทางอากาศของญี่ปุ่น โจมตีท่าเรือเพิร์ล (Pearl Harbor) ในหมู่เกาะ萨瓦伊ในวันที่ 7 ธันวาคม 1941 เป็นผลให้สหราชอาณาจักรประกาศเข้าร่วมในสงครามในวันที่ 8 ธันวาคม 1941 การก้าวร้าวในปี 1941 เริ่มขึ้นด้วยการรบในแอฟริกาเหนือโดยกองกำลังอังกฤษเริ่มตอบโต้ต่อต้านการป่วนป่าของกองกำลังอังกฤษในปลายเดือนมีนาคม 1941 กองกำลังทั้งสองกองมาอยู่ที่อียิปต์ ส่วนการรบในคาบสมุทรนอร์ดบีนในเดือนเมษายน 1941 อิตาลีหันกองกำลังเยอรมันเข้าบีบลาการีบี ญี่ปุ่นร่วมเจรจา กันเป็นผลให้มีการลงนามในข้อตกลงไม่รุกรานกันปี 1941 (The Nonaggression Pact of 1941)⁸¹ ในวันที่ 13 เมษายน 1941 เยอรมันนีและญี่ปุ่นร่วมเจรจา กันเป็นผลให้มีการลงนามในข้อตกลงไม่รุกรานกันปี 1941 (The Nonaggression Pact of 1941)⁸¹ ในวันที่ 13 เมษายน 1941 เยอรมันนีและญี่ปุ่นร่วมเจรจา กันในปี 1941 สาเหตุเพื่อรุสเซียพันธมิตรเยอรมันรุกร้าว เนื่องจากของเยอรมันนีในญี่ปุ่นประจำวันออก สร้างความไม่พอใจแก่เยอรมันนี เป็นผลให้เยอรมันนีประกาศ

คนไทยเป็นศัตรุกับรุสเซียด้วยการส่งกองกำลังทหารเข้ารุกรานดินแดนทางตะวันตกของรุสเซีย เริ่มการรุกรานในวันที่ 22 มิถุนายน 1941 จากพื้นแลนด์ถึงทะเลดำ การรุกรานของกองกำลังเยอรมันนีในครั้งนี้เป็นการประกาศความเป็นศัตรุกันระหว่างเยอรมันนีกับรุสเซีย การรบในมหาสมุทรแอตแลนติก รุนแรงในปี 1941 โดยในวันที่ 17 ตุลาคม 1941 เรือดำนา๊เบอร์นียิงเรือพิฆาตอเมริกันชื่อเคิร์นี (Kearny) จมในอิสแลนด์ (Iceland) และปลายเดือนตุลาคม เรือดำนา๊เบอร์นียิงเรือพิฆาตอเมริกันชื่อ รูเบน เจมส์ (Reuben James) จมในอิสแลนด์ สหราชอาณาจักรในวันที่ 76 คน⁸² กองกำลังญี่ปุ่นก้าวเข้ารุกรานในภาคสมุทรอินโดจีน (French Indochina) ในเดือนกรกฎาคม 1941 นับจากวันที่ 1 กันยายน 1939 เยอรมันนีบุกโปแลนด์ สร้างภัยเมริกามุ่งติดตามการรบในยุโรปและแอตแลนติกไม่ได้สนใจญี่ปุ่น ในขณะเดียวกันชาติผู้ก้าวเข้าร้ายในปี 1931 บุกยึดแมนชูเรียของจีนในเดือนกรกฎาคม 1937 ปะทะกับกองกำลังจีนบนสะพานมาร์โค波โลแนวพรมแดนจีนกับแมนชูเรีย ในปี 1938 บุกโจมตีชายฝั่งจีน และในเดือนกรกฎาคม 1941 บุกโจมตีภาคสมุทรอินโดจีนอาณาจักรของฝรั่งเศส ยึดครองได้สำเร็จในวันที่ 26 กรกฎาคม 1941 (ฝรั่งเศสไม่สามารถให้ความช่วยเหลืออาณาจักรในอินโดจีนได้ เพราะพ่ายแพ้ต่อเยอรมันนีเมื่อ 22 มิถุนายน 1940) สร้างภัยเมริกาญี่ปุ่นบุกโจมตีโดยในเช้าวันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม 1941 เวลา 7.55 น. ผู้บินญี่ปุ่นบุกโจมตีทิ้งระเบิดท่าเรือเพิร์ล (Pearl Harbor) ในหมู่เกาะ呀واาย มีผลให้เรือรบ 8 ลำ เรือพิฆาต 3 ลำ และเรือลาดตระเวน 8 ลำ จมและเสียหาย เครื่องบิน 140 ลำถูกทำลาย ทหารอเมริกันตาย 2300 คน บาดเจ็บ 1200 คน เครื่องบินญี่ปุ่นถูกยิงตก 29 ลำ และเรือดำนาญี่ปุ่นถูกทำลาย 5 ลำ⁸³ ช่วงวันที่ 8-25 ธันวาคม กองกำลังญี่ปุ่นเข้ารุกรานไทย มาเลเซีย พลีปีนัส เกาะมิดเวย์ และเข้ายึดครองเกาะเวคเคาก์วัน และช่องกง สร้างภัยเมริกาประกาศเข้าร่วมสงครามในวันที่ 8 ธันวาคม 1941

ท่าที่สหรัฐอเมริกาต่อการก้าวร้าวในปี 1941 เริ่มด้วยประธานาธิบดีรูสเวลท์เสนอแผนให้ยืม-ให้เช่า (The Lend-Lease Program) อาวุธและยุทธปัจจัยแก่ชาติผู้ต่อต้านฝ่ายอักษะต่อรัฐสภาที่มาของแผนให้ยืม-ให้เช่า สืบเนื่องมาจากปลายปี 1940 ประธานาธิบดีรูสเวลท์มั่นใจว่าสหภาพโลกครั้งที่ 2 ต้องยึดเยื่ออีกยาวนาน ฝ่ายสัมพันธมิตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งอังกฤษใกล้ขาดเงินสดซึ่งอาวุธและยุทธปัจจัยจากสหรัฐอเมริกา และการรบขยายตัวลงมายาสมุทรแอตแลนติกอาจเคลื่อนเข้าใกล้สหรัฐอเมริกาได้ในอนาคต ประธานาธิบดีเห็นควรให้กู้น้ำชาติสัมพันธมิตรได้ยืมหรือได้เช่าอาวุธและยุทธปัจจัยของสหรัฐอเมริกาเพื่อต่อต้านการก้าวร้าวของฝ่ายอักษะในสหภาพโลกครั้งที่ 2 การนำเสนอต่อรัฐสภาอย่างเป็นทางการมีขึ้นในวันที่ 6 มกราคม 1941 กำหนดว่าด้วยแผนให้ยืม-ให้เช่าอาวุธและยุทธปัจจัยของสหรัฐอเมริกาแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรจะเป็นผลให้ฝ่ายสัมพันธมิตร

สามารถปราบปรามฝ่ายอักษะได้ และสหรัฐอเมริกาจะทรงรักษาไว้ซึ่งเสรีภาพ 4 ประการ (The Four Freedoms)⁸⁴ คือเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็น (freedom of speech and expression) เสรีภาพในการนับถือศาสนา (freedom of worship) เสรีภาพในการได้มาในสิ่งที่ต้องการ (freedom from want) และหลุดพ้นจากความหวาดกลัว (freedom from fear) รัฐสภาให้การเห็นชอบในแผนให้ยืม-ให้เช่าอาวุธและยุทธปัจจัยและในวันที่ 11 มีนาคม 1941 ผ่านเป็นกฎหมายให้ยืม-ให้เช่าปี 1941 (The Lend-Lease Act of 1941)⁸⁵ กำหนดมอบอำนาจแก่ประธานาธิบดีในการอนุญาตให้ชาติผู้ต่อต้านฝ่ายอักษะได้ยืมอาวุธและยุทธปัจจัยของเมริกันมูลค่า \$7000 ล้าน อังกฤษเป็นชาติแรกที่รับความช่วยเหลือทันที รัสเซียเริ่มรับความช่วยเหลือมีมูลค่าถึง \$1000 ล้านในเดือนพฤษภาคม 1941⁸⁶ คนอเมริกันกลุ่มยึดมั่นในนโยบายโดดเดี่ยว (Isolationists) ต่อต้านกฏหมายให้ยืม-ให้เช่าปี 1941 ด้วยเหตุผลว่าจะนำสหรัฐอเมริกาต้องเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 เร็วกว่าที่ควรจะเป็น⁸⁷ เป็นจริงดังการคาดหมายของคนอเมริกันกลุ่มยึดมั่นในนโยบายโดดเดี่ยว เพราะในเวลาเดียวกันนี้เรือคำนำข่าวอยู่ในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ สหรัฐอเมริกาเห็นควรสักดิ้กันการก้าวเข้าสู่ของเรือคำนำข่าวอยู่ในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ สหรัฐอเมริกาเห็นควรสักดิ้กันการก้าวเข้าสู่ของเรือคำนำข่าวอยู่ในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ และอิตาลี เริ่มด้วยการเจรจา กับรัฐบาลเดนมาร์กเข้าของเกาะกรีนแลนด์ (Greenland) การลงนามร่วมกันของรัฐบาลทั้งสองมีขึ้นในวันที่ 9 เมษายน 1941 โดยรัฐบาลเดนมาร์กยินยอมให้สหรัฐอเมริกาตั้งฐานทัพในกรีนแลนด์ เพื่อป้องกันกรีนแลนด์จากการโจมตีของเยอรมันนีและอิตาลี และในวันที่ 11 เมษายน 1941⁸⁸ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาร่วมลงนามในคำประกาศไฮเด พาร์ค ปี 1941 (The Hyde Park Declaration of 1941)⁸⁹ กำหนดร่วมมือระหว่างกันเพื่อการปกป้องคุณภาพทางตอนเหนือของภาคพื้นทวีปอเมริกาเหนือรวมทั้งร่วมมือกันเพื่อการผลิตยุทธปัจจัย ในวันที่ 7 กรกฎาคม 1941 สหรัฐอเมริกาลงนามกับรัฐบาลไอซ์แลนด์ (Iceland) เข้าตั้งฐานทัพในเกาะไอซ์แลนด์เพื่อป้องกันไอซ์แลนด์จากการโจมตีของเยอรมันนีและอิตาลี ในวันที่ 4 กันยายน 1941 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ประกาศให้เรือรบอเมริกันทุกลำปฏิบัติการยิงทันทีที่เห็น (shoot on sight) เรืออักษะในเขต่นน้ำภาคพื้นทวีปอเมริกาตามข้อตกลงปานามาปี 1939 ประธานาธิบดีรูสเวลต์ร่วมประชุมหารือกับนายกรัฐมนตรีเชอร์ชิลในเดือนสิงหาคม 1941 ผู้นำทั้งสองพบกันบนเรือรับพรินซ์อฟเวลส์ (Prince of Wales)⁹⁰ ชายฝั่งนิวฟาร์เคนต์พูดเรื่องปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรวมถึงการก้าวเข้าสู่ของญี่ปุ่นในเอเชียตะวันออกในวันที่ 14 สิงหาคม 1941 ผู้นำทั้งสองร่วมลงนามในกฎบัตรแอตแลนติกปี 1941 (The Atlantic Charter 1941)⁹¹ โดยมีพื้นฐานจากหลักสันติภาพ 14 ประการปี 1918 ของวู้ดโรวิลสัน ข้อกำหนดในกฎบัตรแอตแลนติกปี 1941 มี 8 ประการ สรุปคือ สันติภาพจะเกิดกับโลก

ชาติผู้ก้าวร้าวต้องถูกปราบปราม ประชาชนทุกคนจะหลุดพ้นจากความกลัว และมีเสรีภาพในอัน
แสวงหาในสิ่งที่ต้องการ อาษานิคมต้องได้รับการปลดปล่อย ทุกชาติมิสิทธิ์เลือกรูปแบบการปกครอง
ของตน จึงเป็นต้องลดลงของกำลังและอาวุธ ไม่มีการปรับเปลี่ยนใหม่ และจัดตั้งระบบราชการเพื่อ
สร้างความสงบสุขแก่โลก (สันนิบาตชาติใหม่คือองค์การสหประชาชาติในปี 1945) ในวันที่ 11
กันยายน 1941 กลุ่มชาติต้านฝ่ายอักษะ 11 ชาติร่วมลงนามรับรองในข้อกำหนดแห่งกฎบัตรแอต
แลนติก สหรัฐอเมริกากำหนดมาตรการเตรียมพร้อมภายในประเทศด้านกองกำลังโดยในวันที่ 18
สิงหาคม 1941 ประธานาธิบดีระดับเวลาการรับราชการของทหารเกณฑ์จากเดิมในปี 1940 กำหนด
เข้าประจำการหนึ่งปีเป็นหนึ่งปีหากเดือน ในวันที่ 13 พฤศจิกายน 1941 รัฐสภาเพิ่มข้อความใน
กฎหมายวางแผนเป็นกลางปี 1939 กำหนดให้เรือสินค้าอเมริกันติดอาวุธ จากการที่ญี่ปุ่นรุกรานและ
ยึดครองอินโดจีนของฝรั่งเศสได้สำเร็จในวันที่ 26 กรกฎาคม 1941 สหรัฐอเมริกาตอบได้ทาง
เศรษฐกิจการค้าและการเงินทันทีต่อการก้าวร้าวของญี่ปุ่นด้วยการยึดทรัพย์สินและอาชัดเงินของ
ชาวญี่ปุ่นในสหรัฐอเมริกา หดหุดทำการค้ากับญี่ปุ่นโดยสั่งห้ามเรือขนสินค้านำสินค้าส่งญี่ปุ่นอันได้
แก่น้ำมัน เครื่องยนต์ เครื่องจักรและเหล็กออกจากท่าเรืออเมริกา (ญี่ปุ่นตอบได้สหรัฐอเมริกาทันที
ในการตัดสินใจ) และในเดือนสิงหาคม 1941 สหรัฐอเมริกาเสนอความช่วยเหลือด้านอาชีวะและ
บุหรี่ปั๊งจั๊บในรูปให้ยืน-ให้เข้า-แก้เข็นเพื่อใช้ด้านการรุกรานของญี่ปุ่นในเดือนจัน สร้างความไม่พอใจ
ใจอย่างมากแก่ญี่ปุ่น ในวันที่ 27 กรกฎาคม 1941 ประธานาธิบดีรูสเวลท์ เรียกกองกำลังฟิลิปปินส์
เข้าประจำการในกองกำลังอเมริกาภายใต้การบังคับบัญชาของนายพลโทดักลาส แมคอาเธอร์ (Lieutenant
General Douglas MacArthur) และประกาศแต่งตั้งให้นายพลโทดักลาส แมคอาเธอร์เป็นผู้บัญชา
กองกำลังอเมริกันและกองกำลังฟิลิปปินส์⁹² เพื่อลดความตึงเครียดญี่ปุ่นเป็นฝ่ายของปีดการเจรจา
กับสหรัฐอเมริกา การเจรจาเริ่มขึ้นในวันที่ 20 พฤศจิกายน 1941 ที่กรุงวอชิงตัน ฝ่ายญี่ปุ่นนำโดยตัว
แทนพิเศษของนายกรัฐมนตรีนายพลอิเกะ トイโจ (General Hideki Tojo) และทูตญี่ปุ่นประจำสหรัฐ
อเมริกาคือ กิชิซากุโร โนมุรา (Kichisaburo Nomura)⁹³ ฝ่ายสหรัฐอเมริกานำโดยรัฐมนตรี
กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา คอร์เดล ฮัลล (Cordell Hull) ญี่ปุ่นเรียกร้องให้สหรัฐอเมริกา
เลิกยึดทรัพย์สินและอาชัดเงินของชาวญี่ปุ่นในสหรัฐอเมริกา คงทำการค้ากับญี่ปุ่นโดยผลประโยชน์ข้างต้น
จัดส่งน้ำมันแก่ญี่ปุ่น เลิกให้ความช่วยเหลือให้ ฯ แก้เข็น และบุคคลการขยายแสนยา弩ภกงห้ามเรือ
อเมริกาใน่านน้ำแบซิฟิก ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 1941 รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ
อเมริกาประกาศให้ญี่ปุ่นถอนกำลังออกจากจีนและอินโดจีนของฝรั่งเศส และลงนามในข้อตกลงไม่
ก้าวร้าวรุกรานในเดือนกันยายน ให้กับสหรัฐอเมริกา อันจะมีผลพิบัติใหม่ในความสัมพันธ์ทางการค้า

ระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกา⁹⁴ ข้อเรียกร้องของสหรัฐอเมริกาสร้างความไม่พอใจแก่ญี่ปุ่น ในวันที่ 27 พฤศจิกายน 1941 กองกำลังอเมริกันในภาคพื้นแปซิฟิกได้รับการเตือนว่าเรือบรรทุกเครื่องบินโน้มตีของญี่ปุ่นเคลื่อนตัวจากท่าเรือญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาอาจถูกโน้มตี⁹⁵ ในวันที่ 6 ธันวาคม 1941 ประธานาธิบดีูสเวลท์ร้องขอต่อขั้นพรารถด้วยญี่ปุ่นให้รักษาสันติภาพ⁹⁶ แต่เพราะในเช้าวันอาทิตย์ของวันที่ 7 ธันวาคม 1941 เวลา 7.55 น. ฝูงบินกองกำลังญี่ปุ่นบุกโน้มตีท่าเรือเพิร์ล สร้างความเสียหายอย่างมากแก่สหรัฐอเมริกาเป็นผลให้ในวันที่ 8 ธันวาคม 1941 รัฐสภาประกาศสงครามกับญี่ปุ่น (ภายใต้การยินยอมด้วยเสียงเอกฉันท์ สะผู้แทนรายอุตุให้การคัดค้านเพียงเสียงเดียว) จังกฤษประกาศสงครามกับญี่ปุ่นในวันที่ 8 ธันวาคม 1941 เช่นกัน ในวันที่ 11 ธันวาคม 1941 เยอรมนีและอิตาลีพันธมิตรญี่ปุ่นประกาศสงครามกับสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาประกาศสงครามกับเยอรมนีและอิตาลีทันที รวมทั้งประกาศสงครามกับชาติบริหารเยอรมนีคือบล็อกเรียชั่นกิรและรูนาเนีย ในวันที่ 19 ธันวาคม 1941 รัฐสภาประกาศขยายอาณาเขตการเกณฑ์ครั้งปี 1940 จาก 21-35 ปี เป็น 20-44 ปี ในปี 1941⁹⁷ สรุปในวันที่ 8 ธันวาคม 1941 สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 เริ่มด้วยประกาศสงครามกับญี่ปุ่น เป็นการเปิดสงครามทางเรือและแปซิฟิกอย่างเป็นทางการ และในวันที่ 11 ธันวาคม 1941 ประกาศสงครามกับเยอรมนีและอิตาลี พันธมิตรของญี่ปุ่นในญี่ปุ่นเพียง 5 ประเทศที่สามารถถ่วงดึงเป็นกล่องได้ในสงครามโลกครั้งที่ 2 คือสวีเดน ไอซแลนด์ สวีเดนร์แลนด์ สเปนและโปรตุเกส เพราชาติคู่สหกรณ์ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยอรมนี) มองว่าทั้งห้าชาติไม่เอื้อประโยชน์ในการสงครามแต่อย่างใดแก่อักษะ

7. แผนการรบของสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 2 จากการที่ญี่ปุ่นบุกโน้มตีท่าเรือเพิร์ลของสหรัฐอเมริกาในวันที่ 7 ธันวาคม 1941 สหรัฐอเมริกาจึงต้องรุกรานโน้มตีและบีดหมู่เกาะในแปซิฟิก ดินแดนเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แผนการรบของสหรัฐอเมริกาประกาศแรกคือต้องปักปีองอสเตรเลียจากการบีดครองของญี่ปุ่น ประกาศที่สองต้องยุติการรบในแอฟริกาให้เร็วที่สุดเพราะเยอรมนีจะบุกโน้มตีเยอรมนีให้โดยผ่านแอฟริกา ปลายปี 1940 เยอรมนีเปิดการรบในแอฟริกาญี่ปุ่นนำกองกำลังสู่ชายฝั่งตะวันตกของแอฟริกา ที่เมืองท่าดาการ์ (Dakar) ในเซเนกัล (Senegale) ตามนิคมของฝรั่งเศสเป็นศูนย์กลางที่ใกล้ชายฝั่งตะวันออกของบริษัทในอเมริกาได้มากที่สุด เยอรมนีจะใช้เครื่องบินบุกโน้มตีทั้งระเบิดบนราชชีวิต เป็นการเริ่มบีดครองอเมริกาได้ และเปิดศึกกับสหรัฐอเมริกาในภาคพื้นทวีปอเมริกา ประกาศที่สามกอบกู้และยุติการรบในญี่ปุ่น ประกาศที่สี่กอบกู้และยุติการรบในแปซิฟิกและเอเชีย

8. ผู้ปุ่นรุดหน้าการรบในเอเชียและแปซิฟิกช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายน 1942 กองกำลังทางเรือและทางบกของญี่ปุ่นปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพในสมรภูมิแปซิฟิกและเอเชีย กล่าวคือในวันที่ 2 มกราคม 1942 กองกำลังญี่ปุ่นสามารถเข้ายึดกรุงมนิลาเมืองหลวงพิลิปปินส์ได้เป็นผลให้กองกำลังอเมริกันภายใต้การบังคับบัญชาของนายพลโทดักลาส แมคอาเรอร์ต้องถอยออกจากกรุงมนิลาเข้าด้านมั่นที่คอร์เรจิдор (Corregidor) ในอ่าวมนิลา ในวันที่ 11 มกราคม 1942 กองกำลังญี่ปุ่นเคลื่อนลงใต้เข้ากรุงานหมู่เกาะเนเธอร์แลนด์อินดีส (Netherlands Indies คือหมู่เกาะอีสต์อินดีสหรืออินโดนีเซียปัจจุบัน) ช่วงวันที่ 24-27 มกราคม 1942 มีการประทักษันทางเรือในทะเลเจวะ (Java Sea) บริเวณช่องแคบมาคาชา (Makasa Strait) อุบัตรห่วงเกาะบอร์เนียว (Borneo) กับเกาะเซเลเบส (Celebes) เรือรบญี่ปุ่นได้รับความเสียหายจากการบุกโขนตีของกองกำลังสัมพันธมิตรประกอบด้วยสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย และดัช ทั้งทางเรือและทางอากาศ ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 1942 กองกำลังญี่ปุ่นเข้ายึดมาเลเซียและสิงค์โปร์ของอังกฤษ ผ่านไทยรุดเข้าพม่าของอังกฤษ ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 1942 กองกำลังญี่ปุ่นยึดกรุงย่างกุ้ง (Rangoon) เมืองหลวงพม่าจากอังกฤษได้ ช่วงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ - 9 มีนาคม 1942⁹⁸ มีการประทักษันทางเรืออีกครั้งในทะเลเจวะ (Battle of the Java Sea) โดยกองกำลังญี่ปุ่นบุนจึ่งยึดเกาะชวาอันเป็นที่ตั้งของกรุงปีตตาเวีย (ปัจจุบันคือจาร์กตา-Jakarta) ศูนย์กลางการปกครองของดัช ผลคือญี่ปุ่นชนะยึดเกาะชวาได้ในที่สุด กล่าวไได้ว่าในเดือนมีนาคม 1942 จากการที่ญี่ปุ่นยึดอาษานิคมดัชคืออินโดนีเซียในปัจจุบันได้ทั้งหมด สามารถยึดกรองทรัพยากรธรรมชาติหลักคือน้ำมัน ยางพารา ดิบุก และแร่ธาตุอื่นเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องยนต์ของกองกำลังญี่ปุ่นที่จัดส่งให้แก่จีน ต้นเดือนมีนาคม 1942 นายพลโทดักลาส แมคอาเรอร์ซึ่งคุมกองกำลังอเมริกันตั้งมั่นที่คอร์เรจิอร์ในอ่าวมนิลาได้รับคำสั่งจากประธานาธิบดีรูสเวลต์ให้เดินทางไปอุสเตรเลียเพื่อบัญชาการกองกำลังสัมพันธมิตรในแปซิฟิกได้ ดักลาส แมคอาเรอร์เดินทางถึงอุสเตรเลียในวันที่ 17 มีนาคม 1942 ส่วนกองกำลังอเมริกันที่คอร์เรจิอร์ ต้องต่อสู้กับความหิวโหย โรคภัยไข้เจ็บ และการบุกโขนตีของญี่ปุ่นสำหรับยานานต่อญี่ปุ่นโดยสิ้นเชิงในวันที่ 6 พฤษภาคม 1942 ต้นเดือนมิถุนายน 1942 ญี่ปุ่นนำกองเรือรบมุ่งบุกโขนตีหมู่เกาะอะลูแทน (Aleutain Islands) เป็นหมู่เกาะรอบนอกทางตะวันตกของอะลัสก้าของสหรัฐอเมริกา ผลการปฏิบัติการโขนตีระหว่างวันที่ 3-21 มิถุนายน 1942 (Battle of the Aleutian Islands of 1942)⁹⁹ ญี่ปุ่นสามารถยึดเกาะอทตู (Attu) และคิสก้า (Kiska) สองเกาะทางตะวันตกของหมู่เกาะอะลูแทนได้สรุปได้ว่านับจาก 7 ธันวาคม 1941-21 มิถุนายน 1942 หากเดือนในการปฏิบัติการรบในเอเชียและแปซิฟิก เขตอำนาจ

ของญี่ปุ่นทางเหนือจุดหมู่เกาะอะลูเทนเกาะทางตะวันตกของอะลาสก้าของสหรัฐอเมริกา ทางใต้ จุดนิวเกินและออกสเตเตอร์เลีย ทางตะวันออกของจุดเกรมิดเวย์ของสหรัฐอเมริกา ทางตะวันตกของ อินเดียของอังกฤษ

๙. สัมพันธมิตรเริ่มนิชชานะ เริ่มจากเดือนพฤษภาคม 1942 นับแต่เริ่มงำนาคมไป ก ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑ กันยายน 1939 การรบในยุโรปและแอดเดนติกฝ่ายอักษะนำโดยเยอรมันและ อิตาลีเป็นฝ่ายรุกคลอด ฝรั่งเศสนั่งในชาดผู้นำฝ่ายสัมพันธมิตรถูกบังคับให้ยอมจำนนในวันที่ ๒๒ มิถุนายน 1940 อังกฤษต้องยื่นหยั่งครั้นการบุกอย่างหนักของเยอรมัน การรบในแอเชียและแปซิฟิก เริ่มในวันที่ ๗ ธันวาคม 1941 ฝ่ายสัมพันธมิตรนำโดยสหรัฐอเมริกาและออกสเตเตอร์เลียรับการบุกอย่าง หนักของญี่ปุ่นฝ่ายอักษะ สัมพันธมิตรเริ่มนิชชานะในแปซิฟิกเริ่มด้วยความเสียหายครั้งใหญ่ครั้ง แรกของญี่ปุ่นเกิดจากการประทะในทะเลโครัลปี 1942 (The Battle of the Coral Sea of 1942)¹⁰⁰ น่านน้ำทางตะวันออกเฉียงเหนือของออกสเตเตอร์เลีย ระหว่างวันที่ ๔-๕ พฤษภาคม 1942 การรบเกิด จากกองเรือรบญี่ปุ่นมุ่งบุกยึดเมืองท่าไมเรสบะของนิวเกิน (Port Moresby, New Guinea) ถูกผงบิน อังกฤษ-อเมริกาทึ่งระเบิดทำลาย เรือรบญี่ปุ่นเสียหายกว่า ๓๐ ลำ ความเสียหายครั้งใหญ่ครั้งที่ ๒ ของญี่ปุ่นเกิดจากการประทะที่เกาะมิดเวย์ปี 1942 (The Battle of Midway of 1942)¹⁰¹ เกาะทาง ตะวันตกของญี่ปุ่นชาวยะระหว่างวันที่ ๓-๖ มิถุนายน 1942 เมื่อกองกำลังญี่ปุ่นมุ่งยึดเกาะมิดเวย์ (Midway Islands) และใช้เกาะมิดเวย์เป็นฐานทัพเพื่อบุกโน้มติญี่ปุ่นชาวยะและชาวฝั่งตะวันตก ของสหรัฐอเมริกา เกาะมิดเวย์อยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของญี่ปุ่นชาวยะ ห่างจากญี่ปุ่นชาวยะ ประมาณ 16,000 กิโลเมตร ผลของการประทะญี่ปุ่นเสียหายอย่างมากคือเสียเรือรบทุกเครื่องบิน ๔ ลำ และเครื่องบิน ๒๗๕ ลำ นับเป็นความเสียหายครั้งแรกของกองทัพเรืออันทันสมัยของญี่ปุ่นนิพล ทำให้แสนยานุภาพกองทัพเรือญี่ปุ่นเป็นรองฝ่ายสัมพันธมิตร กองกำลังอเมริกันนิชชานะเดือดขาด ใน การบุกยึดคืนเกาะกัวดัลคาแนลปี 1943 (Battle of the Guadalcanal of 1943)¹⁰² กัวดัลคาแนล เป็นเกาะอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของญี่ปุ่นชาวยะโซโลมอน (Solomon) เขตบีกของอังกฤษใน น่านน้ำทางตะวันตกของแปซิฟิก กองกำลังญี่ปุ่นยึดเกาะกัวดัลคาแนลได้เมื่อเดือนกรกฎาคม 1942 ปฏิบัติการยกพลขึ้นบกของกองกำลังอเมริกันบนเกาะกัวดัลคาแนลมีขึ้นในวันที่ ٧ สิงหาคม 1942 ชัยชนะในการรบทางเรือเริ่มนิชชานะระหว่างวันที่ ๑๒-๑๕ พฤษภาคม 1942 จากการบุกอย่างหนักของ กองกำลังอเมริกันทั้งทางบก ทางเรือและทางอากาศ ทำให้ญี่ปุ่นจำต้องยอมถอยกองกำลังญี่ปุ่นออก จากเกาะกัวดัลคาแนล คืนเกาะกัวดัลคาแนลแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ 1943 ญี่ปุ่น เสียกำลังพลไป 2000 คนขณะสัมพันธมิตรเสียกำลังพล 1,700 คน สัมพันธมิตรเริ่มนิชชานะใน

ุโรป เริ่มด้วยกองกำลังสัมพันธมิตรทางอากาศเริ่มนุกใจนิ่งเรื่องเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 1942 สร้างความเสียหายอย่างมากแก่เยอรมัน สัมพันธมิตรเริ่มนีชัยชนะในแอฟริกาเริ่มด้วยในเดือนตุลาคม 1942 กองกำลังสัมพันธมิตรมีชัยชนะในการประทบที่อัลอาเมน (The Battle of El Alamein of 1942)¹⁰³ เอต อัลอาเมน เป็นชื่อหมู่บ้านอยู่ทางตอนเหนือของอิลิป์บันชาฟ์ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเป็นเขตยึดครองของอักษะ การประทบที่นี้ระหว่างวันที่ 23 ตุลาคม - 5 พฤศจิกายน 1942 กองกำลังอังกฤษภายใต้การนำของนายพลเบอร์นาร์ด ลอ มองท์โกลเมอร์ (Bernard Law Montgomery) มีชัยชนะเหนือกองกำลังอักษะ (เยอรมันและอิตาลี) ภายใต้การนำของนายพลเออวิน รอเมล (Erwin Rommel or The "Desert Fox") กองกำลังอักษะต้องถอยไปตั้งมั่นที่ทุนนิเชียและแอลจิเรีย เป็นผลให้ในวันที่ 8 พฤศจิกายน 1942 กองกำลังร่วมอังกฤษแคนาดาและสหราชอาณาจักรภายใต้การนำของนายพลดีวอท์ ดี. ไอยเซน豪华 (Dwight D. Eisenhower) ยกพลเข้าบกได้ที่ชายฝั่งในรือคโภในแอฟริกาเหนือ สัมพันธมิตรเริ่มนีชัยชนะในรัสเซีย สาเหตุเพราะรัสเซียยึดเขตอาณาจักรของเยอรมันในยุโรปตะวันออก เป็นผลให้เยอรมันประสบเป็นศัตรุกับรัสเซียเริ่มในวันที่ 22 มิถุนายน 1941 โดยเคลื่อนทหารเยอรมันเข้ารุกรานดินแดนเบตจานาจทางตะวันตกของรัสเซีย และมุ่งปราบปรามรัสเซียให้พ่ายแพ้ จากการที่กองกำลังเยอรมันรุกໄล่กองกำลังรัสเซียเข้าไปในดินแดนรัสเซีย กองกำลังรัสเซียเริ่มตอบโต้รุกกลับช่วงเดือนพฤษจิกายน 1942 - มีนาคม 1943 ผลคือเยอรมันพ่ายแพ้ที่สตาลินกราด การประทบที่สตาลินกราด (Battle of Stalingrad 1942)¹⁰⁴ ระหว่างวันที่ 21 สิงหาคม 1942-31 มกราคม 1943 กองกำลังเยอรมันต้องแพชัยกับอากาศที่หนาวเย็นและขาดแคลนเสบียงอาหาร การยอมจำนนต่อกองกำลังรัสเซียเริ่มในวันที่ 19 พฤษภาคม 1942

10. ปัจจัยอ้ออ่านวยให้สัมพันธมิตรมีชัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 2 ปัจจัยอ้ออ่านวยให้สัมพันธมิตรมีชัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 2 มี 5 ปัจจัยคือ ประการที่หนึ่งข้อเสนอให้เข้ม-ให้เช่าอาวุธและยุทธปัจจัยของสหราชอาณาจักรที่มีผลประการใช้เป็นกฎหมายให้เข้ม-ให้เช่าในวันที่ 11 มีนาคม 1941 มีส่วนอย่างมากในอันช่วยกองกำลังสัมพันธมิตรปฏิบัติการบนในแปซิฟิก ยุโรป แอฟริกา และรัสเซีย ด้วยความช่วยเหลือให้เข้ม-ให้เช่าอาวุธและยุทธปัจจัยสหราชอาณาจักรต้องใช้เงินมีมูลค่าถึง \$5000 ล้าน ช่วยเหลืออังกฤษมีมูลค่า 69% ช่วยเหลือรัสเซียมีมูลค่า 25% และช่วยเหลือประเทศอื่น ๆ มีมูลค่า 6%¹⁰⁵ ปัจจัยประการที่สองที่ทำให้สัมพันธมิตรมีชัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 2 คือจากการที่สหราชอาณาจักรเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 อย่างเป็นทางการในวันที่ 8 ธันวาคม 1941 ช่วยเป็นแหล่งเสบียงอาหารและคลังอาวุธแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรและทำให้ขวัญกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรดีขึ้น ปัจจัยประการที่สามที่ทำให้สัมพันธมิตรมีชัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 2

คือ ฝ่ายสัมพันธมิตร 26 ประเทศ นำโดยสหรัฐอเมริกา อังกฤษ รัสเซียและจีน ร่วมกันลงนามในวันที่ 1 มกราคม 1942 ที่กรุงวอชิงตัน ในคำประกาศสหประชาชาติปี 1942 (Declaration of the United Nations of 1942)¹⁰⁶ ในอันจะรวมกำลังกันภายใต้ชื่อสหประชาชาติ (The United Nations) ปราบปรามฝ่ายอักษะจนกว่าจะชนะ จะไม่แยกทำสนธิสัญญาเพื่อการพักรบชั่วคราวหรือยุติการรบกับฝ่ายอักษะ จะร่วมมือกันในอันจะนำมาซึ่งความปลอดภัยมั่นคง ความเจริญทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม คงให้การสนับสนุนในข้อกำหนดแห่งกฎบัตรแอดเดนดิกปี 1941 และชื่อสหประชาชาติ ควรเป็นชื่อองค์การรักษาสันติภาพในอนาคต ปัจจัยประการที่สืบที่ทำให้สัมพันธมิตรมีขัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 2 คือฝ่ายอักษะดำเนินนโยบายการรบผิดพลาดถึง 3 ครั้งนำสู่การพ่ายแพ้ นโยบาย การรบผิดพลาดครั้งที่หนึ่งคือเยอร์มนีล้มเหลวในการบุกยึดหมู่เกาะอังกฤษสีบเนื่องจากในวันที่ 28 พฤษภาคม 1940 กองกำลังอังกฤษที่เข้าช่วยฝรั่งเศสจำต้องถอยออกจากดินแดนเคริกขั้นช่องแคบ อังกฤษกลับอังกฤษ เพราะถูกกองกำลังเยอรมันบุกโจมตีอย่างหนัก เยอรมันยึดได้อาวุธทันสมัยของ อังกฤษที่ดินเคริก แต่เพราเยอรมันนีมุ่งจัดการฝรั่งเศส (ฝรั่งเศสมองจำนวน 22 มิถุนายน 1940) เมอร์มนีไม่ได้บุกอังกฤษทันที ทิ้งช่วงการบุกโจมตีอังกฤษนานถึงหนึ่งเดือน (กรกฎาคม) ทำให้อังกฤษ ตั้งตัวได้และรับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา เยอรมันบุกหมู่เกาะอังกฤษช่วง 8 สิงหาคม - 10 ตุลาคม 1940 ผลคือเมอร์มนีไม่อาจยึดหมู่เกาะอังกฤษได้ นโยบายการรบผิดพลาดครั้งที่สองคือ เมอร์มนี ล้มเหลวในการปราบปรามรัสเซีย¹⁰⁷ สีบเนื่องจากในวันที่ 23 สิงหาคม 1939 เยอรมันและรัสเซีย ประกาศเป็นพันธมิตร ไม่รุกรานกันในสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่เพรารัสเซียเข้ารุกรานเขตอำนาจของ เมอร์มนีในภาคสูตรนอลบ่า� สร้างความไม่พอใจแก่เมอร์มนี ความเป็นศัตรูระหว่างกันมีขึ้นในวัน ที่ 22 มิถุนายน 1941 เมื่อยาเมอร์มนีบุกโจมตีดินแดนเขตอำนาจทางตะวันตกของรัสเซียนีระยะทาง ขาว 1800 ไมล์จากฟินแลนด์ ถึงทะเลดำโดยไม่อาจยึดมอสโคว์ได้ ในปี 1942 เมอร์มนีบุกโจมตี รัสเซียอีกเพื่อยึดแหล่งข้าวสาลีที่อุคrain (Ukraine) แหล่งน้ำมันแคนเทอกเบาคอเคซัส (Caucasus) และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติเพื่อชูรัฐอุตสาหกรรมแคนอุ่นแม่น้ำโวลา ก้า (Volga River) เมอร์มนี ล้มเหลวในการปฏิบัติการรบและต้องปราชัยต่อรัสเซีย ในการรบช่วง 21 สิงหาคม 1942 - 31 มกราคม 1943 ที่สถาลินกราดหรือโวโวกราด ปัจจุบัน (Stalingrad or Volgograd) โดยเมอร์มนีเริ่น ปราชัยในวันที่ 19 พฤษภาคม 1942 นโยบายการรบผิดพลาดครั้งที่สามคือเมอร์มนีประกาศ สงครามกับสหรัฐอเมริกาในวันที่ 11 ธันวาคม 1941 โดยเมอร์มนีลืมไปว่า สหรัฐอเมริกาเป็นแหล่ง เสนบีงอาหารและคลังอาวุธของสัมพันธมิตรรวมทั้งสหรัฐอเมริกาพร้อมทุกด้านในการทำงาน ปราบปรามฝ่ายอักษะ กล่าวคือมีเกณฑ์การรบของเมอร์มนีส่องล้านคนพร้อมท่าเกณฑ์กรรมผลิตเสบีงอาหาร

เดียงกอนอเมริกันและจัดส่งแก่กองกำลังสัมพันธมิตร ความพร้อมในด้านอาวุธและยุทธปัจจัย¹⁰⁸ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 1940 - 31 กรกฎาคม 1945 ผลิตเครื่องบินทหาร 296,601 ลำ เป็นเครื่องบินทึกระเบิด (bomber) 97,000 ลำ รถถัง (tank) 86,388 คัน รถหุ้มเกราะติดอาวุธใช้คาดตะเภา (scout car) 88,07 คัน รถหุ้มเกราะ (armored car) 16,438 คัน รถบรรทุก (truck) 2,434,553 คัน รถทหารขนาดเล็ก (Jeep) 991,299 คัน รถสำหรับฉุดลาก (tractor) 123,707 คัน ปืนเล็กยาว (rifle) 17,400,000 กระบอก ปืนกล (machine gun) 2,724,897 กระบอก ปืนใหญ่ (artillery) 315,000 กระบอก อุภาระสูน (ammunition) 41,400 ถ่านถูก เรือรบ (naval vessel) 71,060 ลำ หน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบเพื่อกิจการสัมภาระ¹⁰⁹ ได้แก่ สถาบันการผลิตข้าวสารสัมภาระ (The War Production Board) รับผิดชอบเรื่องการผลิตและจัดปัญหาการผลิตอาวุธยุทธปัจจัยข้าวสารสัมภาระ กรมการขนส่งกระทรงกลางใหม่ (The Office of Defense Transportation) และสำนักงานขนส่งทางเรือข้าวสารสัมภาระ (The War Shipping Administration) รับผิดชอบจัดสรรอาวุธยุทธปัจจัยข้าวสารสัมภาระ ขังกองกำลังในทุกสมรภูมิรบ สถาบันแรงงานแห่งชาติข้าวสารสัมภาระ (The National War Labor Board) และคณะกรรมการกองกำลังข้าวสารสัมภาระ (The War Manpower Commission) รับผิดชอบเรื่องงานและขั้นตอนการจัดจ้างแรงงานเพื่อใช้ในการผลิตเสบียงอาหารและอาวุธยุทธปัจจัยข้าวสารสัมภาระ กรมการควบคุมราคา (The Office of Price Adminsitration) รับผิดชอบในการกำหนดและควบคุม ราคาน้ำมัน กองการสนเทศข้าวสารสัมภาระ (Office of War Information) รับผิดชอบรายงานความเป็นไปของภารกิจ กรมการตรวจสอบ (Office of Censorship) รับผิดชอบควบคุมตรวจสอบ การสื่อสารระหว่างสหราชอาณาจักรและมวลประเทศทั้งหลายและรายงานข่าวในสหราชอาณาจักร กรมการป้องกันพลเรือน (Office of Civilian Defense) รับผิดชอบชั้นนำคนอเมริกันให้ปฏิบัติตนเป็น พลเมืองที่ดีข้าวสารสัมภาระ เช่น ให้ใช้เงินอย่างประหยัด นำเงินซื้อพันธบัตรข้าวสารสัมภาระเพื่อให้รัฐบาล มีเงินทุนในการทำสัมภาระเป็นศั้น นอกจากนี้ศูนย์ร่วมมือทบทวนในสัมภาระในรูปกองหนุนปฏิบัติการ ไฟแนล เช่น หน่วยกองหนุนกองกำลังสตรี (The Women's Army Auxiliary Corps - WAAC) หน่วยสำรองกองกำลังทางเรือสตรี (The Women's Naval Reserve Corps - The WAVES) หน่วยสำรองข้าวฝ่ายสตรี (The Women's Reserve of the Coast Guard REserve - The SPARS) หน่วยกองหนุนน้ำวิถีไบชินสตรี (The Auxiliary Marine Corps) และองค์การให้การบริการ (The United Service Organization) เป็นการรวมตัวของอาสาสมัครทั้งชายและหญิงเพื่อเปิดการแสวงให้ความเพลิดเพลินแก่กองกำลังในหน่วยงานต่าง ๆ ปัจจัยประการที่ทำให้สัมภาระมีรัชชนา-

ในสังคրามโลกลครั้งที่ 2 คือ การประชุมครั้งสำคัญของฝ่ายสัมพันธมิตรเพื่อยุติสงครามและสร้างสันติภาพแก่โลก

1. การประชุมที่卡萨布兰卡ปี 1943 (The Casablanca Conference of 1943)¹¹⁰

ในเดือนกรกฎาคม 1943 ผู้นำของสองชาติคือ ประธานาธิบดีรูสเวลต์แห่งสหรัฐอเมริกาและนายกรัฐมนตรีเชอร์ชิล แห่งอังกฤษ ร่วมประชุมกันที่เมือง卡萨บランกา เมืองท่าทางตะวันตกเฉียงเหนือของโมร็อกโก นัดการเจรจาคือยุติการรบในแอฟริกา ร่วมปฏิบัติการรบจนกว่าฝ่ายอักษะจะยอมจำนนโดยไม่มีเงื่อนไข ให้ดีไวท์ ดี. ไอเซนഹาวร์ เป็นผู้บัญชาการกองกำลังสัมพันธมิตร (อังกฤษและอเมริกา) ในสมรภูมิรบในแอฟริกาเหนือ และจัดการให้อิตาลียอมจำนน ผลการปฏิบัติการรบในแอฟริกาปรากฏว่าในวันที่ 12 พฤษภาคม 1943 กองกำลังอักษะกว่าสองแสนคนยอมจำนนต่อกองกำลังสัมพันธมิตร เป็นการยุติการรบในแอฟริกา งานที่ต้องทำต่อไปคือปฏิบัติการรบให้อิตาลียอมจำนน เริ่มด้วยต้นเดือนกรกฎาคม 1943 กองกำลังสัมพันธมิตรประกอบด้วยอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และแนวคิดจากศูนย์เซียบ้านทะเลเมดิเตอร์เรเนียนบุกเข้ามีดีเกาะซิซิลี (Sicily) อย่างทางตะวันตกเฉียงใต้ของอิตาลีในวันที่ 10 กรกฎาคม 1943 ซิซิลียอมจำนน ปลายเดือนกรกฎาคม 1943 บุสโซลินีผู้นำอิตาลีถูกโค่นอำนาจและมีการจัดตั้งรัฐบาลอิตาลีใหม่ขึ้นแทน ในวันที่ 3 กันยายน 1943 กองกำลังอังกฤษ-แนวคิดจากซิซิลียกพลขึ้นบกบริเวชัยฝั่งทางตอนใต้ของอิตาลี ในวันที่ 8 กันยายน 1943 อิตาลียอมจำนนโดยไม่มีเงื่อนไข ในวันที่ 13 ตุลาคม 1943 รัฐบาลใหม่อิตาลีประกาศสงบราบกับเยอรมัน การยอมจำนนของอิตาลีเป็นผลดีแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรคือ กองกำลังสัมพันธมิตรสามารถควบคุมพื้นที่ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนได้ กองกำลังเยอรมันขาดกำลังพล ฝ่ายสัมพันธมิตรใช้ฐานทัพอาகาศอิตาลีส่งเครื่องบินทิ้งระเบิดโจมตีศูนย์แคนท์ทางใต้ของเยอรมัน และเขตปักครองของเยอรมันในคาบสมุทรบอลข่านรวมถึงแหล่งน้ำมันเยอรมันที่รูนาเนีย

การรับระหว่างรัสเซียกับเยอรมัน จากการที่เยอรมันพยายามแพ้ที่สมรภูมิสถาบันกรุงอั่งเป็นทางการในวันที่ 31 มกราคม 1943 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 1943-มกราคม 1944 กองกำลังรัสเซียได้หลักดันกองกำลังเยอรมันออกจากรัสเซีย และติดตามรุกໄส่องกองกำลังเยอรมันเข้าไปในโปแลนด์

2. การประชุมที่มอสโกปี 1943 (The Moscow Conference of 1943)¹¹¹ ในวันที่ 30 ตุลาคม 1943 รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศของสหภาพโซเวียต คอร์ล ฮัลล์ (Cordell Hull) ของสหรัฐอเมริกา แอน ไทน์ อีเดน (Anthony Eden) ของอังกฤษ วีชา-เซลยาฟ โมโลโตฟ (Vyacheslav Molotov) ของรัสเซียและทีวีซุง (Tee Vee Sung) ของจีน ร่วมประชุมกันที่มอสโก

ในรัสเซีย มติของ การประชุมคือเห็นควรจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศเพื่อรักษาไว้ซึ่งสันติภาพ ความสงบสุขและความมั่นคงระหว่างประเทศ หัวขوانให้รัสเซียประกาศสังคมร่วมกัน และเห็นควรจัดตั้งคณะกรรมการแนะนำเรื่องยูโรป (European Advisory Commission) เพื่อแสวงหาแนวทางปฏิบัติต่อเยอรมันและอิตาลีหลังสิ้นสังคมร่วม

3. การประชุมที่ไครอปี 1943 (The Cairo Conference of 1943)¹¹² ในวันที่ 22 พฤศจิกายน 1943 ประธานาธิบดีรูสเวลต์แห่งสหรัฐอเมริกา นายกรัฐมนตรีเชอร์ชิลแห่งอังกฤษ และเจียงไคเชก (Chiang Kai-shek) แห่งจีน ร่วมประชุมกันที่กรุงไครอ, อียิปต์ พุตเตอร์เรืองเอเชียตะวันออก ทั้งสามผู้นำร่วมลงนามในคำประกาศไครอ (The Declaration of Cairo of 1943) กำหนดเรียกว่า ร้องให้ญี่ปุ่นยอมจำนนโดยไม่มีเงื่อนไข ทั้งสามชาติไม่แสวงหาดินแดนเพิ่ม ดินแดนที่ญี่ปุ่นยึดจากจีนนับจากปี 1914 ต้องคืนจีนและเกาหลีต้องเป็นชาติในอนาคต

4. การประชุมที่เตหะรานปี 1943 (The Teheran Conference of 1943)¹¹³ ในวันที่ 28 พฤศจิกายน 1943 ผู้นำของสามชาติคือประธานาธิบดีรูสเวลต์แห่งสหรัฐอเมริกา นายกรัฐมนตรีเชอร์ชิลแห่งอังกฤษ และนายกรัฐมนตรีโซเซฟ สถาเลินแห่งรัสเซีย ร่วมประชุมกันที่กรุงเตหะรานในอิหร่าน พุตเตอร์เรืองยูโรปตะวันตก มติการประชุมคือ รัสเซียสัญญาจะทำสังคมร่วมกับญี่ปุ่นในอนาคต ข้อได้ก่องกำลังเยอรมันนือกองจากยูโรปตะวันตก ก่อนถึงฝรั่งเศษจากการถูกยึดครองโดยเยอรมันนี ให้ นายพลดีไวท์ ดี. ไอเซน豪华ร์ เป็นผู้บัญชาการกองกำลังสัมพันธมิตรในสมรภูมิยูโรปตะวันตก และเห็นชอบในการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศเพื่อรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความสงบสุขของโลก มติการประชุมที่เตหะรานปี 1943 มีผลปฏิบัติเริ่มต้นปี 1944 ด้วยการบุกโขนตั้งรัฐเบิดเยอรมันเพื่อให้เยอรมันนีเสียหายก่อนเข้าช่วยวฝรั่งเศส โดยกองกำลังทางอากาศฝ่ายสัมพันธมิตรจากอังกฤษนับจากวันที่ 11 มกราคม 1944 เริ่มนิ่งตั้งรัฐเบิดทำลายย่านอุตสาหกรรมผลิตอาวุธยุทธปัจจัยในเยอรมันนี ในวันที่ 4 มีนาคม 1944 เมอร์ลินถูกเครื่องบินอเมริกันทั้งรัฐเบิดเป็นครั้งแรก¹¹⁴ ช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม 1944 เยอรมันถูกโขนตั้งรัฐเบิดทางอากาศอย่างหนัก ปฏิบัติการยกพลขึ้นบกของกองกำลังสัมพันธมิตรเพื่อช่วยฝรั่งเศส (Operation Overlord) มีขึ้นในเวลาช้าๆ ของวันที่ 6 มิถุนายน 1944 (D-Day)¹¹⁵ บริเวณชายฝั่งมีความยาว 60 ไมล์ของคาบสมุทรโคลเทนทิน (Cotentin Peninsula) ที่นอร์ม็องดี (Normandy) เป็นพื้นที่ชายฝั่งทางตะวันตกเฉียงเหนือของฝรั่งเศสในช่องแคบอังกฤษ การยกพลขึ้นบกของกองกำลังสัมพันธมิตร 175,000 นาย ใช้เรือปฏิบัติการขนส่ง 4000 ลำ เรือรบ ศูนย์กัน 600 ลำ และเกราะยานบินศูนย์กัน 11000 ลำ เยอรมันต้องตอบได้ทันทีในวันที่ 13 มิถุนายน 1944 เป้าหมายคือกรุงลอนดอนทัชฝูงเครื่องบินทั้งรัฐสร้างความเสียหายอย่างมากแก่อังกฤษ จากการ

ปฏิบัติการรบของกองกำลังสัมพันธมิตรฝ่ายสัมภาระที่คืนกรุงปารีสได้ในวันที่ 25 สิงหาคม 1944 รวมเวลาสี่ปีที่กองกำลังเยอรมันซึ่งครองกรุงปารีส นับจากเดือนกันยายน 1944 กองกำลังสัมพันธมิตรพยายามผลักดันกองกำลังเยอรมันออกจากฝรั่งเศส เบลเยียม สักเซนเบอร์ก และมุ่งติดตามรุกໄลส์เข้าไปในดินแดนเยอรมันได้ใกล้ถึงลุ่มแม่น้ำไรน์ จำเป็นต้องตั้งมั่นที่ลุ่มแม่น้ำไรน์ถึงสถานเดือน เพราะขาดแคลนเสบียง และเชื้อเพลิง หากบุกต่อเกรงประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเช่น เยอรมันพ่ายแพ้รัสเซียที่สมรภูมิสตาลินกราดปี 1942 希特เลอร์เห็นเป็นโอกาสสุดครวญตีกองกำลังสัมพันธมิตรส่วนหนึ่งที่ตั้งมั่นในป่าอาาร์เดนเนส (Ardennes Forest) ทางตอนใต้ของเบลเยียม หากเยอรมันชนะจะมีผลตัดกองกำลังสัมพันธมิตรรายได้การนำของนายพลไอยเซนฮาวร์ได้ถึงหนึ่งในสาม การปะทะกันที่สมรภูมิบัลจปี 1944 (Battle of the Bulge of 1944) ระหว่างวันที่ 16-27 ธันวาคม 1944 เป็นการบุกโขนตีครั้งสุดท้ายของกองกำลังเยอรมันที่กระทำต่อกองกำลังสัมพันธมิตร ผลของการปะทะกันที่กำลังเยอรมันพ่ายแพ้ สรุปได้วันนับจากวันที่ 25 สิงหาคม 1944 กรุงปารีสเป็นอิสระพ้นจากการยึดครองของเยอรมันนี เบลเยียมและสักเซนเบอร์กได้รับการปลดปล่อย กองกำลังสัมพันธมิตรเป็นฝ่ายรุกของกำลังเยอรมันเป็นฝ่ายถอย

5. การประชุมที่ดัมบาร์ตัน ออคส์ ปี 1944 (The Dumbarton Oaks Conference of 1944)¹¹⁶ ระหว่างวันที่ 21 สิงหาคม - 7 ตุลาคม 1944 ตัวแทนจากสี่ชาติคือ สาธารณรัฐอเมริกา อังกฤษ รัสเซียและจีน ร่วมประชุมกันที่ดัมบาร์ตัน ออคส์ (เป็นชื่อคฤหาสน์หลังเก่ามีชื่อเสียงใกล้กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.) ร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศหลังสิ้นสงคราม จุดมุ่งหมายในการดำเนินงานขององค์การ คุณสมบัติของชาติสมาชิก องค์กรหลักและอำนาจหน้าที่ขององค์กร รวมถึงมาตรการจราจร โลงสันติภาพ ผลการประชุมทั้งหมดคือ ข้อเสนอดัมบาร์ตัน ออคส์ ปี 1944 (The Dumbarton Oaks Proposals of 1944)

6. การประชุมที่ควีเบค ปี 1944 (The Quebec Conference of 1944)¹¹⁷ ระหว่างวันที่ 11-16 กันยายน 1944 ผู้นำของสองชาติคือ ประธานาธิบดีรูสเวลต์แห่งสหรัฐอเมริกาและนายกรัฐมนตรีเชอร์ชิลแห่งอังกฤษร่วมประชุมกันที่เมืองควีเบคในแคนาดา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเรื่องแผนการรบในสมรภูมิยูโรปและแอฟริกา การจัดแบ่งเขตยึดครองภายหลังเยอรมันยึดอ่อนฟ์แนนและการปฎิบัติต่อเยอรมันหลังสิ้นสงคราม

7. การประชุมที่มอสโคว์ปี 1944 (The Moscow Conference of 1944)¹¹⁸ ในเดือนตุลาคม 1944 ผู้นำของสองชาติคือ นายกรัฐมนตรีเชอร์ชิลแห่งอังกฤษและนายกรัฐมนตรีสตาลินแห่งรัสเซีย ร่วมประชุมกันที่กรุงมอสโคว์ในรัสเซีย กำหนดแผนแบ่งเขตอิทธิพลในยุโรปตะวัน

ของเจียงได้โดยรัสเซียเข้ามีการองค์การ บลาการี และรูนาเนีย อังกฤษเข้ามีการในบริษัท แบ่งแยกดินแดนยุโรปตามวัยแก่อังกฤษและรัสเซีย (ประธานาธิบดีรัสเซียที่ไม่เข้าร่วมประชุมและประกาศไม่รับรู้ข้อตกลงแห่งการประชุม)

8. การประชุมที่ยัลต่าปี 1945 (The Yalta Conference of 1945)¹¹⁹ ระหว่างวันที่ 4-11 กุมภาพันธ์ 1945 ผู้นำของสามชาติคือ ประธานาธิบดีรัสเซียแห่งสหราชอาณาจักร นายกรัฐมนตรีโซเวียตแห่งอังกฤษ และนายกรัฐมนตรีสหภาพแห่งรัสเซีย ร่วมประชุมกันที่เมืองยัลต่า (เมืองท่าทางตอนใต้ของแหลมไครเมีย ในทะเลดำ) ในรัสเซีย นัดการประชุมคือประการที่หนึ่งว่างแผนเด็ดขาดเยอรมันหลังสิ้นสงคราม ประการที่สามจะให้การสนับสนุนชาติทางยุโรปได้เลือกรูปแบบการปกครองที่ต้องการ ประการที่สี่ยื่นข้อเสนอให้รัสเซียเข้าร่วมสหภาพในฝ่ายสัมพันธมิตรต่อต้านญี่ปุ่น โดยรัสเซียจะได้ถือครองหมู่เกาะคูริล (Kurile Islands) ของญี่ปุ่น (หมู่เกาะคูริลอยู่ทางตะวันออกของเกาะซอกไกโตก) จะได้คืนดินแดนส่วนทางตอนใต้ของเกาะคาโนริน (Sakhalin Island) จากญี่ปุ่น (ดินแดนส่วนทางตอนเหนือของเกาะคาโนรินเป็นของรัสเซียแล้ว) จะได้คืนเมืองท่าพอร์ต อาร์เธอร์ (Port Arther) จากญี่ปุ่น (ดินแดนส่วนทางตอนใต้ของเกาะคาโนรินและเมืองท่าพอร์ต อาร์iéndo รัสเซียต้องยกให้ญี่ปุ่นเพื่อสหภาพรัสเซีย-ญี่ปุ่นปี 1904) เข้ามาเดินแคนกาหลีเหนือ (ปลดอาไวญี่ปุ่น ฉะแลรักษาความสงบ เตรียมการจัดตั้งเป็นประเทศในอนาคต) และมีสิทธิควบคุมดินแดนมองโกเลียนอก (Outer Mongolia) เป็นดินแดนทางตะวันตกเฉียงเหนือของแมนจู และแมนจูเรีย (Manchuria) เป็นดินแดนทางตอนเหนือของกาหลี (มติประการที่สี่นี้เป็นความลับ เปิดเผยหลังสิ้นสงคราม) ประการที่ห้าเห็นควรจัดตั้งองค์กรระหว่างประเทศ (International Organization) ภายใต้ชื่อองค์การสหประชาชาติ (The United Nations) และเห็นด้วยตามข้อเสนอตั้งบาร์ตัน ไอ็คส์ ปี 1944 ในประเด็นสมัชชา (The General Assembly) เป็นองค์กรที่ชาติสมาชิกทุกชาติมีสิทธิส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการความมั่นคง (The Security Council) ต้องประกอบด้วยตัวแทนถาวรจากห้าชาติผู้นำคือสหราชอาณาจักร อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและจีน ร่วมด้วยกับตัวแทนไม่ถาวรจากชาติสมาชิกอื่น ห้าชาติผู้นำซึ่งเป็นสมาชิกตัวแทนในคณะกรรมการความมั่นคงมีสิทธิร่วมตัดสินใจออกเสียงเห็นด้วยหรือขึ้นลงเพื่อการดำเนินงานของคณะกรรมการความมั่นคง ประการที่หกกำหนดวันประชุมเพื่อการร่างกฎหมายต่อองค์การสหประชาชาติ (The United Nations Charter) ในวันที่ 25 เมษายน 1945 ที่เมืองซานฟรานซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย (San Francisco, California) ประเทศไทย สหราชอาณาจักร การประชุมเพื่อยุติสหภาพคือการประชุมที่พอตสดมปี 1945 (The Potsdam

Conference of 1945) ระหว่างวันที่ 17 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม 1945 ในสมัยอาร์. เอส. ทรูเเมน จะพูดต่อไปในเรื่องบทบาทของประธานาธิบดีทรูเเมนเพื่อการยุติสงครามโลกครั้งที่สอง

11. สัมพันธมิตรเป็นฝ่ายรุกในการรบในเอเชียและแปซิฟิก ปี 1943-1945 กองกำลังหลักของสัมพันธมิตรในการปฏิบัติการรบในเอเชียและแปซิฟิกคือกองกำลังสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เป้าหมายในแผนการรบคือการที่หนีน้ำกำจัดอำนาจกองกำลังญี่ปุ่นออกจากน่านน้ำแปซิฟิกตอนเหนือและแปซิฟิกตอนใต้ การรบที่สองช่วยวิลลิปปินส์ให้พ้นจากการยึดครองของญี่ปุ่น การรบที่สามปฏิบัติการรบให้ญี่ปุ่นยอมจำนน นายทหารอเมริกันที่บัญชาการรบและร่วมนำการรบภาคพื้นแปซิฟิกคือนายพลเอกดักลาส แมคอา瑟อร์ (General Douglas Mac Arthur) นายพลเรือเอกเชสเตอร์ วิลเลียม นิมิต (Admiral Chester William Nimitz) และ นายพลเรือเอกเฟรเดอร์ ริก วิลเลียม ฮอลเซ (Admiral Frederick William Halsey) ผลการปฏิบัติการรบกองกำลังสัมพันธมิตรเริ่มนุ่กด้วยขั้นตอนในสมรภูมิกัวดาคานลปี 1943 การรบในน่านน้ำแปซิฟิกใต้ช่วง 1943-1944¹²⁰ ของกองกำลังสัมพันธมิตรมีขั้นตอนในการรบที่นิวเกินี (New Guinea) ช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน 1943 ที่หมู่เกาะโซโลมอน (Solomon Islands) ช่วงเดือนมิถุนายน-ธันวาคม 1943 และที่หมู่เกาะเนเธอร์แลนด์อินดีส (Netherlands Indies) คือหมู่เกาะอิสโตรินดี้สหราชอาณาจักรในปีจุบัน ช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม 1944 การรบในน่านน้ำแปซิฟิกตอนกลางช่วง 1943-194¹²¹ กองกำลังสัมพันธมิตรมีขั้นตอนในการรบที่หมู่เกาะมาเรียเชลล์ (Marshall Islands) เกาะกิวอาลีน (Kwajalein Island) เกาะกิลเบิร์ต (Gilbert Island) และเกาะอันวีโตค (Eniwetok Island) ช่วงเดือนพฤษภาคม 1943-กุมภาพันธ์ 1944 ยึดคืนได้เกาะกัวม (Guam Island) และหมู่เกาะมาเรียนา (Mariana Islands) ช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 1944 การรบในน่านน้ำแปซิฟิกเหนือช่วงปี 1943¹²² กองกำลังสัมพันธมิตรมีขั้นตอนการรบที่หมู่เกาะอะลูเทน (Aleutian Island) เป็นหมู่เกาะทางตะวันตกของอะ拉斯加ช่วงเดือนมีนาคม-สิงหาคม 1943 การเตรียมการปฏิบัติการช่วยพิลลิปปินส์ริ่มในเดือนตุลาคม 1944 ปฏิบัติการช่วยพิลลิปปินส์¹²³ เริ่มต้นเดือนกุมภาพันธ์ 1945 การรบที่อยู่หลังคันกองกำลังญี่ปุ่นออกหากพิลลิปปินส์ให้เวลาเก็บสามสัปดาห์ ผลการปฏิบัติการรบคือในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 1945 กองกำลังสัมพันธมิตรชนะ ทหารอเมริกันเสียชีวิตประมาณหกหมื่นคน รวมเวลาสามปีเต็มที่ญี่ปุ่นยึดครองพิลลิปปินส์ งานหลักที่ต้องทำต่อไปคือ ปฏิบัติการให้ญี่ปุ่นยอมจำนนเริ่มด้วยการเคลื่อนกองกำลังสัมพันธมิตรเข้าใกล้หมู่เกาะญี่ปุ่น นำโดยยับยั้งการส่องไฟบิน B-29 ทั้งระเบิดโจนติกุงトイเกียว ต้นเดือนกุมภาพันธ์ 1945 นานถึงเก้าวันเพื่อให้ญี่ปุ่นอบช้ำและนั่งสนิทการบุกของผู้บินที่ระเบิดสัมพันธมิตรและในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 1945 กองกำลังสัมพันธมิตรยกพลเข่นกได้ที่เกาะ

ไอโวจิมา (Iwo Jima Island)¹²⁴ ห่างจากกรุงโตเกียว 750 ไมล์ การสู้รบช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 1945 กองกำลังสัมพันธมิตรชนะแต่ท่ามกลางอเมริกันเสียชีวิตเกือบสี่หมื่นคน ระหว่างวันที่ 24-27 มีนาคม 1945 กองกำลังสัมพันธมิตรเคลื่อนยศพลเข้าบกที่เกาะโอกินาวา (Okinawa Island)¹²⁵ ห่างจากกรุงโตเกียว 350 ไมล์ กองกำลังญี่ปุ่นต่อต้านอย่างเข้มแข็งหนักหน่วงด้วยหน่วยพลีชีพขับเครื่องบินเดียวพร้อมระเบิดฟุ่งชนเรือรบอเมริกันเป็นผลให้ทหารอเมริกันบาดเจ็บและเสียชีวิต ประมาณแปดหมื่นคน ทหารญี่ปุ่นเสียชีวิตประมาณหนึ่งแสนคน กองกำลังสัมพันธมิตรชนะยึดเกาะโอกินาวาได้ ในวันที่ 1 มิถุนายน 1945

จากความสามารถในการบัญชาการรบและร่วมปฏิบัติการรบอย่างมีประสิทธิภาพสูง เป็นผลให้ในวันที่ 15 ธันวาคม 1944¹²⁶ รัฐสภาเห็นชอบในการกำหนดตำแหน่ง “นายพลแห่งกองกำลังคือนายพลห้าดาว (General of the Army “Five-Star General”)” มอบแก่นายทหารชั้นผู้ใหญ่สี่นายรุ่นแรกคือนายพลดี.ไอวี.ดี.ไอเซน豪ว์ (General Dwight D.Eisenhower) นายพลเอนรี อาร์โนลด์ (General Henry Arnold) นายพลดักลาส แมคอาเธอร์ (General Douglas MacArthur) และนายพลอร์ช จี.มาร์แชล (General George C. Marshall)

12. ชนาการเลือกตั้งในปี 1944 แฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ชนะการเลือกตั้งในปี 1944 เป็นประธานาธิบดีสมัยที่สี่ การเลือกตั้งในปี 1944 พระคริพับลิกันส่งโภมัส ดี. เดวี (Thomas D. Dewey) เป็นตัวแทนพรรครับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดีคู่กับของหัน ดับเบิลยู. บริกเกอร์ (John W. Bricker) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี ประธานาธิบดีรูสเวลท์ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำสหราชอาณาจักรในนามสหគមนุนท์ที่ต้องการให้มีการรับผิดชอบบังคับสั่งตัดสินใจเสนอตัวต่อพระคุณ พระคุณโภมีเกรติกให้การเห็นชอบส่งแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ขณะที่สมัยที่สี่ ทรูแมน (Harry S. Truman) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี สมาชิกพรรคริพับลิกันรู้ดีว่าประธานาธิบดีรูสเวลท์ต้องชนะ “ได้” แม้จะว่า ในประวัติศาสตร์อเมริกาไม่มีใครเป็นประธานาธิบดีถึงสี่สมัย และประธานาธิบดีรูสเวลท์ก็สุขภาพอ่อนแอกรุงจะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีไม่ครบวาระในสมัยที่สี่ สมาชิกพรรคเดโภมีเกรติกตอบได้ว่า โลกอยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองควรคงผู้นำคนเดิมเพื่อสืบทอดงานให้สำเร็จสุล่วง และประธานาธิบดีรูสเวลท์แสดงการมีสุขภาพที่แข็งแรงด้วยการนั่งรถเปิดประทุนขณะที่ขับรถบนถนนนิวยอร์ก และขึ้นกล่าวทักษะคนอเมริกันที่นิวยอร์กทันที ผลการลงคะแนนคือประธานาธิบดีรูสเวลท์ชนะ “ได้” รับคะแนนจากคณะกรรมการผู้เลือกประธานาธิบดี 432 คะแนน ส่วนโภมัส ดี. เดวี “ได้” รับคะแนนจากคณะกรรมการผู้เลือกประธานาธิบดีเพียง 99 คะแนนเท่านั้น

13. ประธานาธิบดีรูสเวลท์เสียชีวิตในวันที่ 12 เมษายน 1945 หลังกลับจากการประชุมที่ขัลตาระหว่างวันที่ 4-11 กุมภาพันธ์ 1945 ประธานาธิบดีรูสเวลท์รู้สึกอ่อนเพลีย ต้นเดือนเมษายน 1945 หยุดพักผ่อนที่บ้านพักเมืองวอร์ สปริงส์ในจอร์เจีย (Warm Springs, Georgia) เวลาเที่ยงของวันที่ 12 เมษายน 1945¹²⁷ บ่นปวดศีรษะอย่างแรง (terrific headache) และล้มลงเสียชีวิตขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสามัญที่สืบได้ประมาณสามเดือน รวมระยะเวลาการบริหารประเทศ (4 มีนาคม 1933-12 เมษายน 1945) 12 ปี 1 เดือน 8 วัน ผลงานที่ปรากฏคือช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากการเศรษฐกิจตกต่ำด้วยแผนข้อตกลงใหม่ (The New Deal Program) ปฏิบัติการแข่งขันจริงซึ่งช่วงแบ็ปเปร็ก (2933-1941) ให้เวลาเต็มที่กับการแก้ไขปัญหาภายในประเทศ ในสามัญที่สามและสามัญที่สี่ (1941-1945) มุ่งงานด้านการต่างประเทศโดยในวันที่ 8 ธันวาคม 1941 นำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสหกรณ์โลกครั้งที่สอง ภายหลังถูกฟูงบินญี่ปุ่นบุกโจมตีที่珍珠港ที่ทำเรือเพิร์ล ให้หมู่เกาะ萨瓦耶 ก่อนเสียชีวิตในวันที่ 12 เมษายน 1945 ประธานาธิบดีรูสเวลท์ได้รับรู้ว่า จะมีการก่อตั้งองค์กรระหว่างประเทศเพื่อรักษาสันติภาพของโลกกำหนดวันประชุมเพื่อคำนินการจะมีขึ้นในวันที่ 25 เมษายน 1945 ที่เมืองชานฟราอนซ์สโกร์สแคลิฟอร์เนีย การรับในยุโรปและแออัดแลนติก กองกำลังสัมพันธมิตรช่วยฝรั่งเศสพ้นจากอำนาจเยอรมันได้ในวันที่ 25 สิงหาคม 1944 และกองกำลังสัมพันธมิตรเป็นฝ่ายรุก กองกำลังเยอรมันเริ่มถอยกลับไปญี่ปุ่น ไม่ยอมจานน การรับในเอเชียและแปซิฟิกกองกำลังสัมพันธมิตรช่วยฟิลิปปินส์พ้นจากอำนาจญี่ปุ่นได้ในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 1945 และกองกำลังสัมพันธมิตรเป็นฝ่ายรุก กองกำลังญี่ปุ่นเริ่มถอยกลับไปญี่ปุ่นแต่ยังไม่ยอมจานน จากการเสียชีวิตอย่างกระทันหันของประธานาธิบดีรูสเวลท์ในวันที่ 12 เมษายน 1945 เป็นผลให้รองประธานาธิบดีคือ ฮาร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman) เขารับตำแหน่งประธานาธิบดีลำดับที่ 33 ของสหรัฐอเมริกา งานหลักที่ประธานาธิบดีทูเมนรับช่วงต้องทำต่อไปคือ ยุติสงครามโลกครั้งที่สองและจัดตั้งองค์กรระหว่างประเทศ

ในบทที่ 4 จะเป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาช่วงปี 1945-1961 ภายใต้การนำของประธานาธิบดีฮาร์รี เอส. ทรูแมน และประธานาธิบดีดีไวท์ ดี. ไอเซน豪ว์ เรื่องราวภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลง ปัญหาและการแก้ไขปัญหาอยู่ภายใต้แผนข้อตกลงที่ยุติธรรม (The Fair Deal Program) และแผนที่พัฒนาทันสมัย (The Modern Republicanism) ด้านการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาเผชิญสถานการณ์เย็นช่วงต้นและการดำเนินการแก้ไข

ເຖິງອຮຣອບກົດໆ 3

1. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** (Worth Publishers, Inc., 1993), p. 788.
2. Loc.cit.
3. Ibid., p. 789.
4. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** (Massachusetts : G & C Merriam Company, 1971), p. 444.
5. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 790.
6. Ibid., p. 789.
7. Ibid., p. 790.
8. Loc.cit.
9. Ibid., p. 793.
10. Ibid., p. 805.
11. Ibid., p. 806.
12. Ibid., p. 766.
13. Ibid., p. 789.
14. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** (Harcourt, Brace&World, Inc., 1961), p. 702.
15. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** (D.C. Health and Company, 1994), p. 811.
16. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 789.
17. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 697-698.
18. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 448.
19. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** pp. 805-806.

20. Ibid., p. 805.
21. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 718-719.
22. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 804.
23. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M and William, R. Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** (Addison Wesley Educational Publishers Inc., 1999), pp. 812-813.
24. Ibid., p. 819.
25. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 516-517.
26. Ibid., p. 716.
27. Ibid., pp. 716-717.
28. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M and William, R. Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** pp. 819.
29. Ibid., pp. 817-818.
30. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 458.
31. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 720.
32. Loc.cit.
33. Loc.cit.
34. Ibid., p. 722.
35. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 457.
36. Ibid., p. 459.
37. Ibid., p. 466.
38. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 722-723.
39. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 825.
40. Ibid., p. 826.
41. Loc.cit.
42. Loc.cit.

43. Loc.cit.
44. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 728-729.
45. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 826-827.
46. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 727.
47. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 458.
48. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 819.
49. Loc.cit.
50. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 731.
51. Ibid., pp. 729-731.
52. Ibid., p. 731.
53. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** (McGraw-Hill, Inc., 1991), pp. 787-788.
54. Ibid., p. 788.
55. Loc.cit.
56. Loc.cit.
57. Ibid., pp. 788-789.
58. Ibid., p. 789.
59. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 465.
60. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 736.
61. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** p. 789.
62. Loc.cit.
63. Loc.cit.
64. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 469.
65. Ibid., p. 472.

66. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** p. 790.
67. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 737.
68. Loc.cit.
69. Ibid., pp. 737-738.
70. Ibid., p. 738.
71. Loc.cit.
72. Ibid., p. 739.
73. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 837.
74. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 478.
75. Ibid., p. 476.
76. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G. and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** (Boston : Houghton Mifflin Company, 1986), p. 841.
77. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 477.
78. Ibid., p. 478.
79. Ibid., p. 477.
80. Loc.cit.
81. Ibid., p. 481.
82. Ibid., p. 483.
83. Ibid., p. 484.
84. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 852.
85. Ibid., pp. 840-841.
86. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 483.
87. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 742.

88. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** pp. 480-481.
89. Burke, Merle. **United States History : The Growth of Our Land.** (Chicago : American Technical Society, 1951), p. 183.
90. Ibid., p. 185.
91. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 841-842.
92. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 482.
93. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** p. 793.
94. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 483.
95. Loc.cit.
96. Loc.cit.
97. Ibid., p. 484.
98. Ibid., p. 487.
99. Ibid., p. 489.
100. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 859.
101. Loc.cit.
102. Ibid., pp. 859-860.
103. Ibid., p. 862.
104. Loc.cit.
105. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 753.
106. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M and William, R. Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** p. 848.
107. Loc.cit.
108. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 757.
109. Burke, Merle. **United States History. The Growth of Our Land.** pp. 186-190.

110. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** p. 829.
111. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 495.
112. Ibid., pp. 495-496.
113. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** pp. 829-830.
114. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 497.
115. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** p. 809.
116. Ibid., p. 830.
117. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 502.
118. Ibid., p. 503.
119. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T.Harry. **American History.** p. 830.
120. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M and William, R. Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** pp. 849-850.
121. Ibid., p. 850-851.
122. Ibid., p. 850.
123. Bailey, Thomas A and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 869-870.
124. Ibid., p. 870.
125. Ibid., pp. 870-871.
126. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 503.
127. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M and William, R. Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** p. 861.